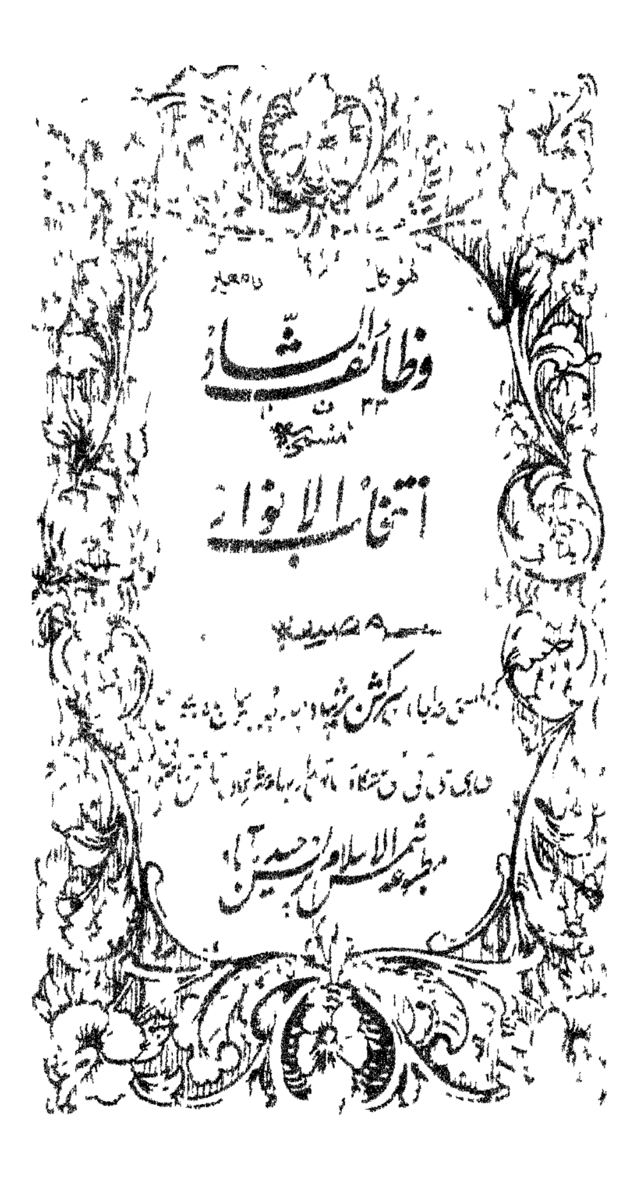
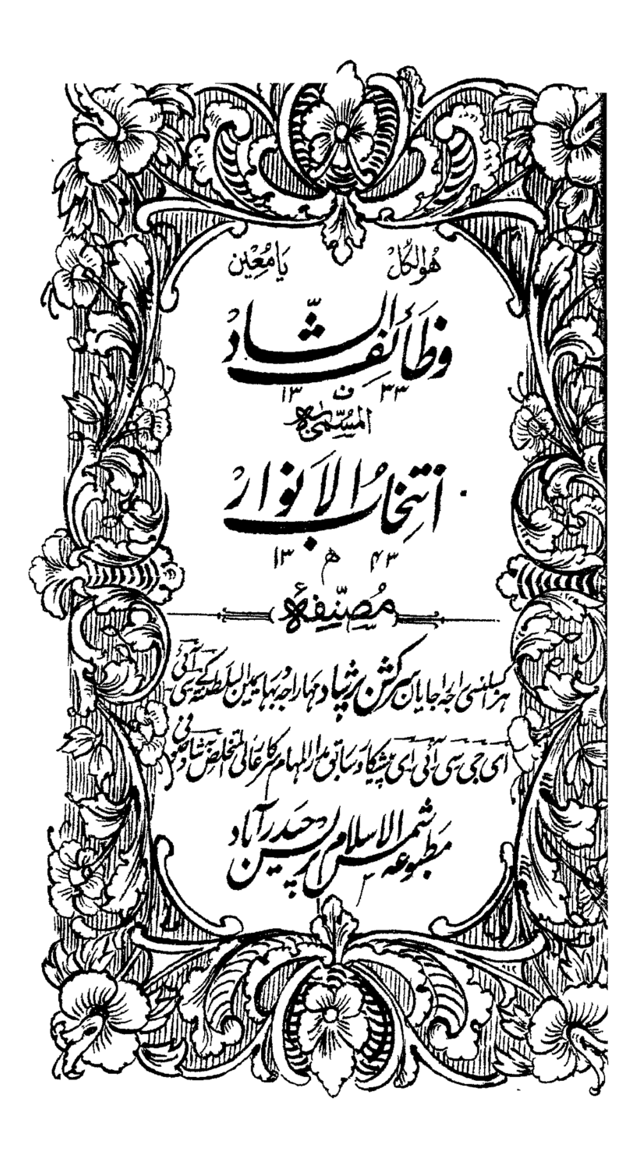

وظائف الشباب

مسمّی بہ

آفتاب الانوار

مطبع شمس الاسلام پریس

هو الکل
یا معین
وظائف شاد
۱۳۳۳ ف
المسمّٰی بہ
انتخاب الانوار
۱۳۴۳ ھ
مصنّفہ
ہز اکسلنسی راجہ راجایان سر کشن پرشاد مہاراجہ بہادر یمین السلطنت کے سی آئی ای
جی سی آئی ای پیشکار و سابق مدار المہام سرکار عالی متخلص بہ شاد
مطبوعہ شمس الاسلام پریس حیدرآباد

لا اله الا هو هو الموجود

الحمد لله الذی خلق الانسان و علمه ما لم یعلم

والصلوٰة علی نبیه و رسوله و صحبه وسلم

اما بعد فقیر حقیر شاد بخدمت شریف

اولی الالباب عرض میکند که در عالم بطون و ظهور بهار یکذات متقدس و متعال لایزال است که از فیض ازلیش تا ابدالدهر کائنات مستفیض است فیض او بانواع و اقسام مخلوق متنوعه اش مدام مبذول است و ذرائع ایصال فیض ازلیش اسماء و صفات الٰهیه اند که در اعیان عالم ناسوت موثر حقیقی اند مثلاً خالق ـ رب ـ رازق ـ حافظ وغیره که از اسمای الٰهیه اند اثر هر یک اسم مقدسش بعنوان مبین بر طبقات انام و سایر مخلوقات تا آنکه نباتات جمادات

حیوانات ست شمائل احوال اینها مدام می باشد بنوعی که اسما و صفاتش
در کونین موثراند همان طور کلام مقدس و متعالش باصلاح معاد و مقاصد
کونین بغایت درجه موثر است اصحاب نفوس زکیه ادراک مدارج معارف
از اسما و صفات و کلام الٰهی کرده اند و بر مراتب حقایق کونیه از تقاضای
گزیدگان عرفان ببرکات همیں اسما و صفات و کلام الٰهی
بوده است ایں امر محتاج دلیل نیست که اصحاب معارف و حقایق آگاه
لاتعد و لاتحصی گذشته اند از احوال شریف شان تواریخ دنیا صحیح خبر میدهند
و در هر زمانه ظهور چنیں انفاس قدسیه زقدرت خالق جل و علی
تا قیامت خواهد بود ارباب صدق و صفا در کدامی حال انکار شرف
ایشاں نمی توانند کرد انساں که قلبش معدن اغراض دنیوی و دینی
میباشد و در عالم خیالش انواع اشکال و صور مقاصد پیدا میشود بر اسم

قلبی و ذہنیش بجز خالق عالم کسے دیگر را آگاہی نگیرد ہر گاہ در
حوادث مبتلا میشود او را ضرورت فریادرس واقع میشود ممکن یاری ممکن
بقدر امکان میکند و آنچہ خارج از امکان میباشد امدادش از عالم بالا خواستہ
میشود ہر گاہ این سفلی را بجانب عالم علوی رجوع شدن ناگزیر است پس
ذرائع رسائی بسوئے عالم بالا اسماء و صفات و کلام الٰہی است و
جز این ہر سہ ادعیہ ماثورہ اند کہ اقتباس انوار شاں از ہمیں اسماء و صفات
و کلام الٰہی یافتہ میشود لہذا از سلف تا خلف از اقتضائے شان عبودیت
باسماء و صفات و کلام الٰہی و ادعیہ ماثورہ توسل جستہ اند و بذرائع آں مقاصد
دینی و دنیوی حاصل کردہ اند اسلاف خاندان **فقیر شاد** بفضل
ایزد متعال این دولت لازوال ہموارہ بتوارث حاصل کردہ اند و ہر یک
بزرگ و کوچک دودمان بعنایت حضرت حق جل و علی پابند اشغال آں

مانده اند چنانچه جد امجد فقیر شاد مهاراجه نراندر اعلی الله مقامه فی
علیین بسا ذخیره از همین نعمت عظمی گذاشته اند و فقیر شاد را نیز از بزرگان
دین محمدی اجازت ادعیه و وظائف کثیره حاصل شده است همه ادعیه
و وظائف و اوراد را که در ورد فقیر بودند فقیر شاد مناسب خیال کرد که بطبع
آورده بعامه خلائق فیض عام او جاری دارد و مخصوص بحضرات و دومان عالیه
چشتیه نظامیه قادریه هدیة فرستد که از فیض دائمی به همین حضرات تعلق دارد
و خاص و وظائف و اوراد بتوسل این بزرگواران بفقیر شاد رسیده اند هر کسی که
بنام ایزد پاک محبت دارد و به مقدس کلامش رغبت خواه از کدامی قوم و مذهب
باشد بشرطیکه فدائی نام پاک حق جل و علی است و حسن اعتقاد بحضرت ایزد متعال
داشته است باجازت خواندن از طرف خود فقیر دریغ نمیکند و سبحانه تعالی شانه الی
بحرمت کلام مقدس خود که قدیم است و تا قیامت آثار فیض او باقی خواهد ماند

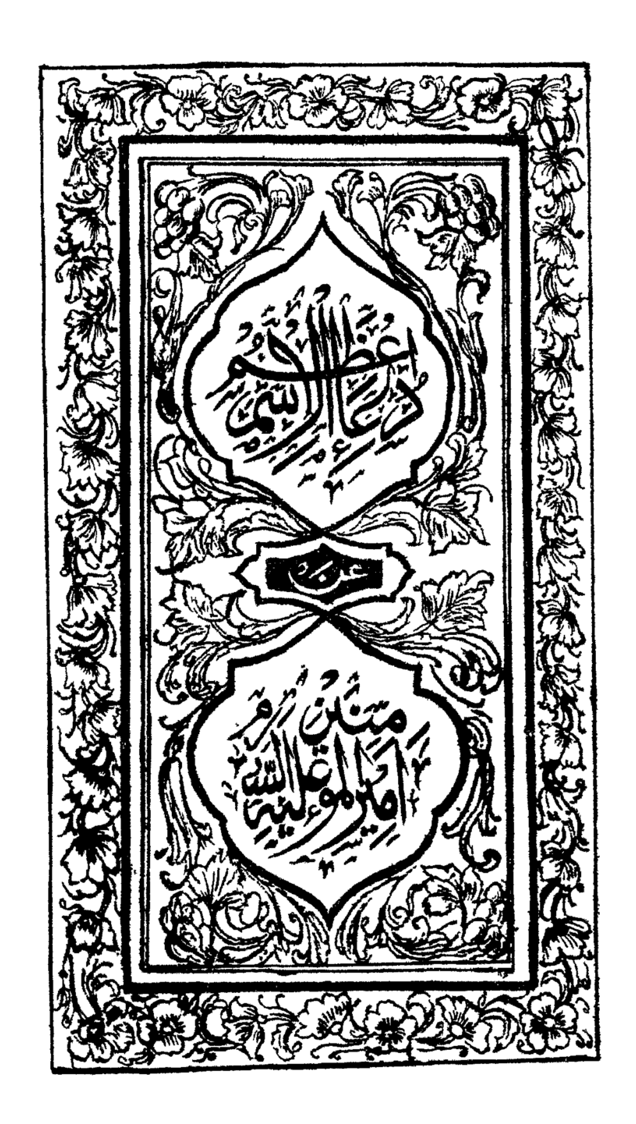
ہر کسیکہ از صدق دل خدائے پاک جل عظمتہ رایک گوید و لاشریک لہ یقین کند
بکلاہش از صدق دل عقیدت دارد و بلا تامل ہمہ در وظائف کند و توسل
ادعیہ از بارگاہ رب العزۃ حاجات خود خواہد خدائے پاک و حدہ لاشریک
لہ یلد و لم یولد کہ حی و قیوم و مجیب الدعوات است حاجات عاجز بندگان خود بفضل و
کرم خود انشاء اللہ روا خواہد فرمود و مراد دلی او خواہد برآورد و از آفات و
حوادث دنیوی و بلیات اخروی و جملہ علل روحانی و جسمانی حفظ و امان خود خواہد داشت
حضراتیکہ ازیں ادعیہ مقدس مستفید شوند عاجز فقیر اضعف العباد
شاد خماری را از دعائے خیر فراموش نفرمایند۔
تنبیہ ایں امر یاد باید داشت کہ از اوراد و ادعیہ مقدسہ بجز ارادہ نیک
و خواہش پسندیدہ برائے ضرر رسانی کسے ہرگز ہرگز خیال نفرمایند ورنہ یقین
دارند کہ از ارادہ فاسد بلای رجعت قاہر و غضب الٰہی عاید احوال ضرور

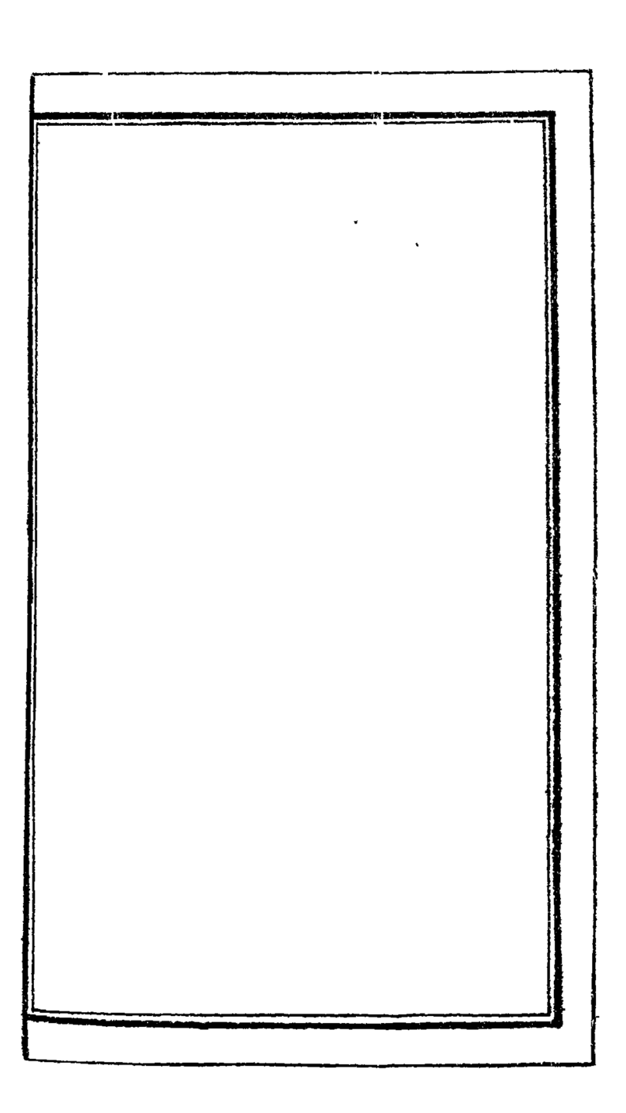
خواہد شد و چارہ کار از دست قدرت انسانی خواہد رفت زیرا کہ
فوائد ایں ادعیۂ ماثورہ مبنی بہ صلاح عباد است نہ بر فساد انشاء اللہ تعالیٰ
یک رسالۂ دیگر از ہمچنیں ادعیہ طبع کردہ بہر مقاصد ارباب صلاح و سداد
شائع خواہم کرد ایں ادعیہ مخصوص سلسلہ حضرات دودمان عالیہ چشتیہ و
قادریہ اند و نیز از دیگر بزرگان دین کہ مرا حاصل شدہ اند بعونہ
وکرمہ تعالیٰ جل شانہ ہدیۂ اصحاب قلوب اند

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ

رسانیدم شمارا ازانچہ بہتر خواستم خود را

اضعف العباد
فقیر حقیر شاد غنی عنہ

دعاء الاسم الاعظم
عن
امیرالمومنین علیه السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آغاز می کنم بنام یزدان که نامش رحمٰن و رحیم است

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ

کسے را قوت نیست که از گناہان خود برگردد و نه قوت ادائے عبادت دارد اما

الْعَظِیْمِ یَا قَدِیْمُ یَا حَقُّ یَا دَائِمُ

از مدد خدائے بزرگ اے قدیم اے حق اے قائم کنندہ دائمی

يَا اَللّٰهُ يَا صَمَدُ يَا فَرْدُ يَا قَائِمُ

اے اللہ اے پاک اے قائم پائندہ

يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ يَا رَحِيْمُ يَا رَحْمٰنُ

اے معادن اے زندہ دامی اے رحیم اے رحمٰن

يَا نُوْرُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

اے نور اے صاحب بخشش اے بزرگ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

آسمانہا و زمینہا و آنچیکہ درمیان اینہا ہست

وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَيَا مَنْ

و اے رب عرش عظیم و اے آنکہ

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

نہ پیدا شدہ و نہ پیدا کردہ شد و نہ کسے

كُفُوًا أَحَدٌ يَا كَافِي يَا هَادِي

کفو است اے کافی اے ھادی

يَا بَارِئُ يَا عَالِمُ يَا صَادِقُ

اے پیدا کنندہ واے دانندہ واے راست گو

يَا كهيعص يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ

اے کہیعص اے رب الارباب

يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا مَالِكَ الْمُلُوكِ

اے سردار سرداران اے پادشاہ پادشاہان

اَللّٰھُمَّ یا وَلِیَّ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ

اے اللہ اے مالک دنیا و آخرت

اَنْتَ مَلِکُ مَنْ فِی الدُّنْیَا وَمَلِکُ

تو پادشاہ آنی کہ در دنیا اند و پادشاہ آنہا

مَنْ فِی الْاَرْضِ لَا حُکْمَ فِیْھِمَا

کہ بر روے زمین اند حکم کسے نیست بر آسمانہا و زمینہا

غَیْرُکَ وَقُدْرَتُکَ فِی الْاَرْضِ

بجز تو و قدرت تست در زمین

کَقُدْرَتِکَ فِی السَّمَاءِ وَسُلْطَانُکَ

چنانکہ قدرت تست بر آسمانہا داری و بادشاہت تو

فِی الْاَرْضِ کَسُلْطَانِکَ فِی السَّمَآءِ

در زمینہاست چنانکہ بادشاہت تو در آسمانہاست

اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْکَرِیْمِ وَ وَجْهِکَ

سوال میکنم بر نام بزرگ تو و از رخ بنور توکہ

الْمُنِیْرِ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۝

بلاشبہ تو قادرے بر ہر شے۔

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

رحمت فرستی تو بر محمد و آل محمد

وَاَنْ تُفَرِّجَ عَنِّیْ فَرَجًا عَاجِلًا

و کشادگی شود برائے من آں کشادگی کہ زود تر شود

وَاجْعَلْ لِیْ مِنْ كُلِّ غَمٍّ فَرَجًا

و بگردان آزادی برائے من از ہر غم

وَمَخْرَجًا وَيَسِّرْ لِیْ كُلَّ عُسْرٍ

و نجات دہ و آسان کن از برائے حق ہر سختی

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ○

اے ارحم الراحمین ؂

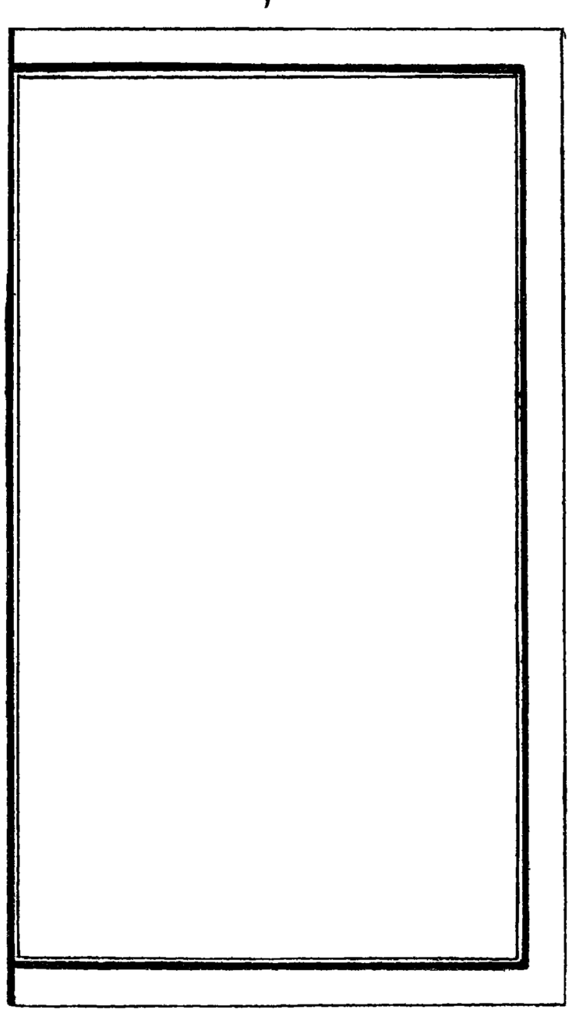
يَا وَهَّابُ يَا مُصَوِّرُ (۳۵۰) بوقتِ شب

يَا اَللّٰهُ يَا كَرِيْمُ يَا وَهَّابُ (۳۵۰) بوقتِ صبح

اجازت از حضرت حبیب عیدروس صاحب

۷ صفر ۱۳۲۹ ہجری پنجشنبہ

حزب البحر
و دعائے

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بنام خداوند بخشائندہ مہربان

یَا عَلِیُّ یَا عَظِیْمُ یَا حَلِیْمُ یَا عَلِیْمُ

اے خدائے بلند مرتبہ اے خدائے بزرگ اے خدائے بردبار اے خدائے دانا

اَنْتَ رَبِّیْ وَعِلْمُکَ حَسْبِیْ فَنِعْمَ

توئی پروردگار من ہمیں علم تو کافیست پس بہترین

اَلرَّبُّ رَبِّیْ وَنِعْمَ الْحَسْبُ حَسْبِیْ تَنْصُرُ

خدائی ہست پروردگار ونیکو کافیست کفایت کنندہ من نصرت مسکینی

مَنْ تَشَآءُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ

ہر کس را بخواہی و توئی خالق عزت و مہربان

نَسْئَلُكَ الْعِصْمَةَ فِي الْحَرَكَاتِ وَالسَّكَنَاتِ

و سوال می کنم ترا بہ باز داشتن در حرکت ہا و سکونہا

وَالْكَلِمَاتِ وَالْاِرَادَاتِ وَالْخَطَرَاتِ

و سخنان و قصد ہا و خیالات قلبی

مِنَ الظُّنُوْنِ وَالشُّكُوْكِ وَالْاَوْهَامِ

از گمانہائے بد و شکہا و وہم ہا

السَّاتِرَةِ لِلْقُلُوْبِ عَنْ مُطَالَعَةِ الْغُيُوْبِ

کہ حجاب است برائے دلہا از آگاہے غیبہا

فَقَدِ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا

پس بتحقیق امتحان کردہ شد مؤمنان و جنبانیدہ شد جنبانیدن

شَدِيْدًا ۝ وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ

سخت و چوں می گفتند منافقان

وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ

و آنانیکہ در دلہائے ایشاں بیماریست

مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ اِلَّا غُرُوْرًا

نداد وعدہ مارا خدا و رسول مگر بطریق فریب

فَثَبِّتْنَا وَانْصُرْنَا وَسَخِّرْ لَنَا هٰذَا الْبَحْرَ

پس ثابت قدم بدار مارا و نصرت بخش مارا و مسخر کن برائے ما ایں دریا را

كَمَا سَخَّرْتَ الْبَحْرَ لِمُوسٰى وَسَخَّرْتَ

چنانچہ مسخر کردی دریارا برائے موسیٰ و مسخر کردی

النَّارَ لِإِبْرَاهِيْمَ وَسَخَّرْتَ الْجِبَالَ

آتش را برائے ابراھیم و مسخر کردی کوہ ہا را

وَالْحَدِيْدَ لِدَاوُدَ وَسَخَّرْتَ الرِّيْحَ

و آہن را برائے داؤد و مسخر داشتی باد

وَالشَّيَاطِيْنَ وَالْجِنَّ لِسُلَيْمَانَ

و شیاطین و جن را برائے سلیمان

وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ بَحْرٍ هُوَ لَكَ فِي الْأَرْضِ

و مسخر گردان برائے ما ہر دریارا و حال آنکہ از تست آنچہ در زمین

وَالسَّمَآءِ وَالْمُلْكِ وَالْمَلَكُوْتِ وَبَحْرِ الدُّنْيَا

و آسمان و ملک و ملکوت و دریائے دنیا

وَبَحْرِ الْاٰخِرَةِ وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ شَیْءٍ يَّا مَنْ

و دریائے آخرت و مسخر گردان برائے ما ہر چیزے را اے کسیکہ

بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَیْءٍ كٓهٰيٰعٓصٓ

بدست اوست ملکوت ہر چیزے

ثلاثا - اُنْصُرْنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ النّٰصِرِيْنَ

سہ دفعہ - یارے دہ مارا پس بدرستیکہ توئی بہترین یاری کنندگان

وَافْتَحْ لَنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ الْفَاتِحِيْنَ

و بکشا در فتح برائے ما پس بدرستیکہ توئی بہترین کشایش دہندگان

وَاغْفِرْ لَنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِيْنَ

و بیامرز مرا پس بدرستیکه توئی بهترین آمرزندگان

وَارْحَمْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ

و رحم کن مارا پس بدرستیکه توئی بهترین رحم کنندگان

وَارْزُقْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِيْنَ

و روزے ده مارا پس بدرستیکه توئی بهترین روزی دهندگان

وَاهْدِنَا وَنَجِّنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ

و هدایت کن مارا و نجات بخش مارا از گروه ظالمان

وَهَبْ لَنَا رِيْحًا طَيِّبَةً كَمَا هِيَ

و بوزان برائے ما نسیم خوش را چنانکه

فِیْ عِلْمِكَ وَانْشُرْهَا عَلَيْنَا مِنْ خَزَائِنِ

در علم تو و پراکنده ساز برما از گنجهائے

رَحْمَتِكَ وَاحْمِلْنَا بِهَا حَمْلَ الْكَرَامَةِ

رحمت تو و بارکن ما را آن بار کرامت

مَعَ السَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِی الدِّيْنِ

باسلامت و عافیت در دین

وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ

و دنیا و آخرت بدرستیکہ توئی برھر

شَیْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ لَنَا اُمُوْرَنَا

چیزے قادر الٰہی آسان کن برائے ما کارہائے مارا

مَعَ الرَّاحَةِ لِقُلُوْبِنَا وَاَبْدَانِنَا

باراحت برائے دل ما و بدنہائے ما

وَالسَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِيْ دُنْيَانَا

و سلامت و عافیت در دنیائے ما

وَدِيْنِنَا وَكُنْ لَنَا صَاحِبًا فِيْ سَفَرِنَا

و دین ما و باش برائے ما یار در مسافرت ما

وَخَلِيْفَةً فِيْ اَهْلِنَا وَاطْمِسْ[1] عَلٰى

و قائم مقام در اہل ما و ناپدید و دور بدار

وُجُوْهِ اَعْدَآئِنَا وَامْسَخْهُمْ عَلٰى

رویہائے دشمنان مارا و مسخ گرداں بصورت دیگر بر

[1] از برائے رفع دشمن تصور کنند و دست راست بر زمین بمالند و تصور کرده که بمالند روئے عدو را هم می کنند ۱۲

مکانتهم

مَكَانَتِهِمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ الْمُضِيَّ

جائے خود ایشاں را پس نمی توانند گذرندہ

وَلَا الْمَجِيءَ إِلَيْنَا وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ

و آئندہ شوند بسوے ما واگر خواہیم برآئینہ ناپدید کنیم

أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ

چشمہائے اینہا پس پیشی گیرند راہی را پس چگونہ

يُبْصِرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ

بہ بینند آنرا و اگر خواہیم مسخ کنیم اینہا

عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا

بر جائے ہائے ایشاں پس نتوانند

مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ○ يٰسٓ

لفظ یٰسین را سہ مرتبہ تکرار بکنند ۱۲

گذشتن و باز گردند اے سید

وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ○ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ

قسم بقرآن حکیم بدرستیکہ ہر ائینہ از فرستادگی

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ○ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ

بر راہ راست فرو فرستاد قرآن را فرستادنی خدائی (قوی)

الرَّحِيْمِ ○ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ

مہربان تا بترسانی قومی را کہ بیم کردہ نشدند

اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ○ لَقَدْ

پدران ایشان پس ایشان غافلانند بدرستیکہ

ع

حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ

درست شد قول بر بیشتر ایشان پس ایشان

لَا يُؤْمِنُوْنَ ○ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ

نمی گروند بدرستیکه ما گردانیدیم در

اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ

گردن ہائے ایشان طوقہائے پیوستہ تا بر زنخدان ہا

فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ○ وَجَعَلْنَا مِنْۢ

پس ایشان سر بالا مانند گانند وگردانیدیم از

بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ

پیش ایشان دیوارے واز پس ایشان

سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ

پرده پس پوشیدیم چشمهاے آنها پس ایشان نمی بینند

شَاهَتِ الْوُجُوْهُ ثَلَاثًا وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ

زشت باد روے ایشان سه مرتبه و ہلاک باد روے ایشان

لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ

براے زنده وقیام کننده وتحقیق بے بہره است کسیکه حمل

ظُلْمًا طٰسٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ

ظلم کند راه داد دو دریا را

يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ

که میرسند بیک دیگر میان ہردو پرده ایست که نمی آمیزند بہم

سله از دست راست بروئے زمین سه مرتبه بتصور عدوئے خود که پامال می شود بالله ۱۲

حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ

حٰمٓ الْاَمْرُ وَجَآءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا لَا يُنْصَرُوْنَ

و آمد نصرت برما یاری کرده نمی شوند

حٰمٓ تَنْزِيْلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ

بحکم او که فرستاده قرآن از خداست خداوند غالب دانا

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ

آمرزندهٔ گناهان مؤمنان و پذیرندهٔ توبهٔ آنها سخت

الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

عذاب بر کافران صاحب بخشش نیست هیچ معبودی مگر او

اِلَیۡهِ الۡمَصِیۡرُ ○ بِسۡمِ اللّٰهِ بَابُنَا
و بسوے اوست بازگشت بنام خدا درہاے ما
تَبَارَكَ حِیۡطَانُنَا یٰسٓ سَقۡفُنَا
تبارک است دیوار ہاے ما یٰسین است سقف ما
كٓهٰیٰعٓصٓ كِفَایَتُنَا حٰمٓ عٓسٓقٓ حِمَایَتُنَا
کہیعص است کفایت کنندہ ما حمعسق است حمایت کنندہ ما
فَسَیَكۡفِیۡكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِیۡعُ الۡعَلِیۡمُ
پس زود باشد کہ کفایت کند خدا بانتقام تو ایشانرا و اوست شنواو دانا
ثَلَاثًا سِتۡرُ الۡعَرۡشِ مَسۡبُوۡلٌ عَلَیۡنَا
مرتبہ پردہ عرش آویختہ برما

لہ بسم اللہ بابنا سہ مرتبہ بگویند ۱۲
لہ تبارک حیطاننا سہ مرتبہ بگویند تصور کنند کہ اطراف خود دیوار غیبی است کہ خود دران محفوظ است۔
لہ یٰس سہ مرتبہ بگوید تصور کند بر آن دیوار سقف است ۱۲
لہ ۱۵ از کہیعص کفایتنا تا السمیع العلیم سہ مرتبہ گفتہ بہر دو کف دست خود دم کنند و بمالند بتمام جسم خود ۱۲

وَعَيْنُ اللّٰهِ نَاظِرَةٌ اِلَيْنَا بِحَوْلِ اللّٰهِ

و چشم خدا نظر کننده است بسوئے ما و بہ نیروے خداوندی

لَا يُقْدَرُ عَلَيْنَا وَاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ

قدرت ندارد برما و خدا از پس ایشاں

مُّحِيْطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ فِيْ لَوْحٍ

احاطہ کننده است بلکہ او کتاب خدائے بزرگ است در لوحی کہ

مَّحْفُوْظٍ ۝ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَّهُوَ

محفوظ است پس خدا بہترین نگہدارنده است و او ست

اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝ ثلاثًا اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِيْ

رحم کنندتر از ہمہ رحم کنندگاں سہ بار خدا آں چیزے است

نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ○

کہ نازل کرد قرآن را واوست کارساز نیکو کاران

ثلاثًا حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

سہ بار کفایت خدا بس است مرا نیست خدائے مگر او

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

براو توکل من کردم واوست پروردگار عرش

الْعَظِيْمِ ○ سَبْعًا بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِيْ

بزرگ ہفت نام خدا چیزیست

لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهٖ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ

ضرر نمی رساند بانام او چیزے در زمین

وَلَا فِی السَّمَآءِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ○

ونہ در آسمان واو شنوندہ داناست

ثَلٰثًا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

سہ بار وہیچ نیروے وقوتے نیست مگر بواسطۂ خدائے

الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ثَلٰثًا وَصَلَّی اللّٰهُ

بلند مرتبۂ بزرگ سہ بار و درود خدا

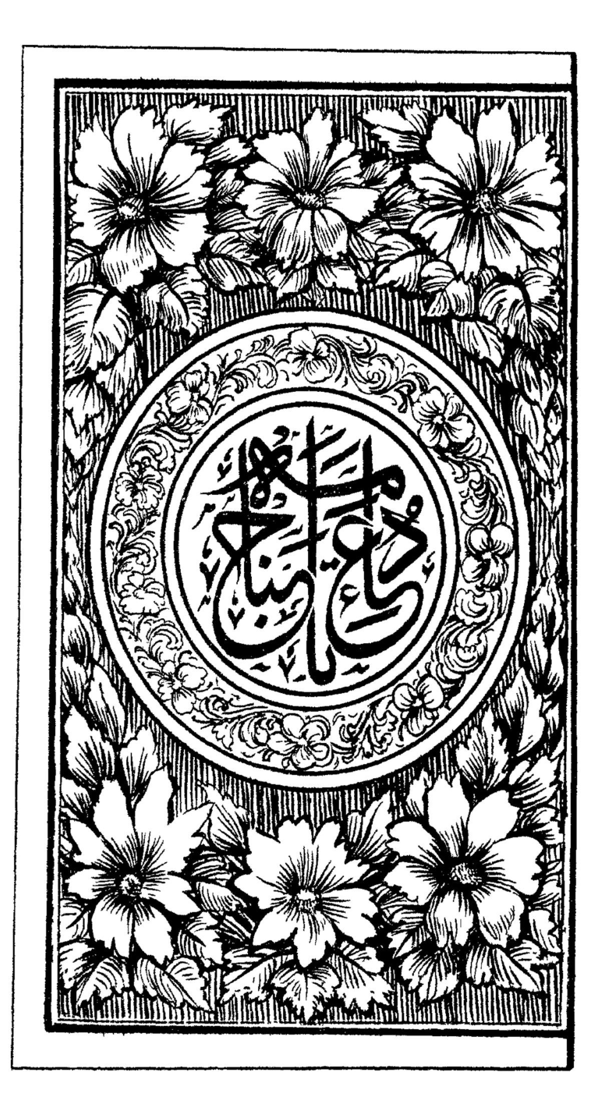
عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ

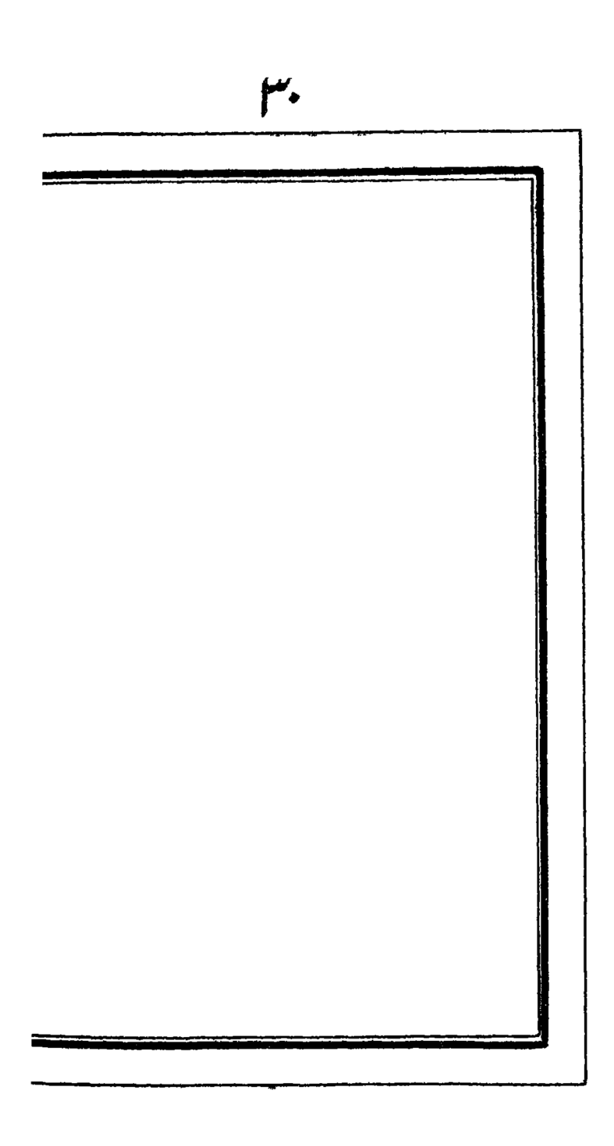
بر سیدما محمدؐ وآل او واصحاب او

وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا ○ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

وسلام وتسلیم وسپاس مخصوص خدا

	رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ○	
	که پروردگار عالمیان است	
	اٰمِيْنَ	

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

آغاز می کنم بنام خدائیکه مهربان و رحیم است

اَللّٰهُمَّ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحۡمٰنُ

یاخدا یاخدا اے مهربان

يَا رَحۡمٰنُ يَا رَحۡمٰنُ يَا رَحِيۡمُ يَا رَحِيۡمُ

اے مهربان اے مهربان اے رحم کننده اے رحم کننده

يَا رَحِيۡمُ يَا كَرِيۡمُ يَا كَرِيۡمُ يَا عَظِيۡمُ

اے رحم کننده اے کریم اے کریم اے بزرگ

یَا وَاحِدُ یَا اَحَدُ یَا صَمَدُ یَا فَرْدُ

اے یکے یکتا واے بے نیاز اے آں یکے کہ دیگرے ندارد

یَا وِتْرُ یَا سَلَامُ یَا مُؤْمِنُ یَا مُهَیْمِنُ

اے سلامت دارندہ وائے امن دہندہ وائے نگہبان

یَا سَمِیْعُ یَا بَصِیْرُ یَا عَالِمُ یَا عَلِیْمُ

وائے شنوندہ واے بنیندہ واے دانندہ واے واقف شوندہ بزرگ

یَا مُعَلِّمُ یَا کَبِیْرُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا جَلِیْلُ

واے تعلیم کنندہ واے مغرور واے

یَا جَمِیْلُ یَا جَمَالُ یَا قَوِیُّ یَا عَزِیْزُ

نیک جمال وائے قوت دہندہ واے غالب

يَا مُعِزُّ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ

اے عزت دہندہ و اے محبت کنندہ و اے محسن و مہربان و اے

يَا بُرْهَانُ يَا سُبْحَانُ يَا سُلْطَانُ

جزا دہندہ و اے دلیل و برہان و اے مقدس و قوی تر

يَا غُفْرَانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا بَدِيعَ

و اے بخشائندہ و اے مددگار و اے بانی و خالق اشیا نادرہ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ

و اے خالق آسمان و زمین و اے صاحب مرتبہ

وَالْاِكْرَامِ يَا تَوَّابُ يَا بَاعِثُ يَا شَاهِدُ

و بزرگ و اے رجوع شوندہ برحمت اے باعث تکوین عالم و اے گواہ

يَا حَمِيْدُ يَا مَحْمُوْدُ يَا مَوْجُوْدُ

دالے محمود واسے موجود

يَا مَعْبُوْدُ يَا جَوَادُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ

و معبود و بخشائندہ واسے ظاہر واسے باطن

يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

واسے پاک کنندہ اسے زندۂ جاوید دستگیر

يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا شَامِخُ يَا وَاسِعُ

واسے اول واسے آخر واسے بلندتر و وسیع

يَا رَفِيْعُ يَا نُوْرُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِيْنِ

و اسے رفیع واسے نور واسے صاحب قوت وصاحب متا نت

يَا سُلْطَانَ الرَّفِيْعِ يَا ذَا الْجَلَالِ

اے قوی مرتبت و اے بزرگ

وَالْاِكْرَامِ يَا لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ

و صاحب اکرام و اے آنکہ نیست کسے معبود برائے عبادت

سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ○

بجز تو دیگرے تو قدوسی و من از ظالمین ام

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ

پس دعا من قبول کردم و نجات دادم از غم

وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ○ وَزَكَرِيَّا

و بدیں نمط ما نجات می دہیم باورکنندگاں را

اِذْ نَادٰی رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِیْ

یاد بکن ذکریا را کہ خواند خدائے خود را و گفت کہ

فَرْدًا وَّاَنْتَ خَیْرُ الْوٰرِثِیْنَ ○

تنہائم مگزار کہ تنہائم تو وارثے بہ ہزار ورثاء

وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ

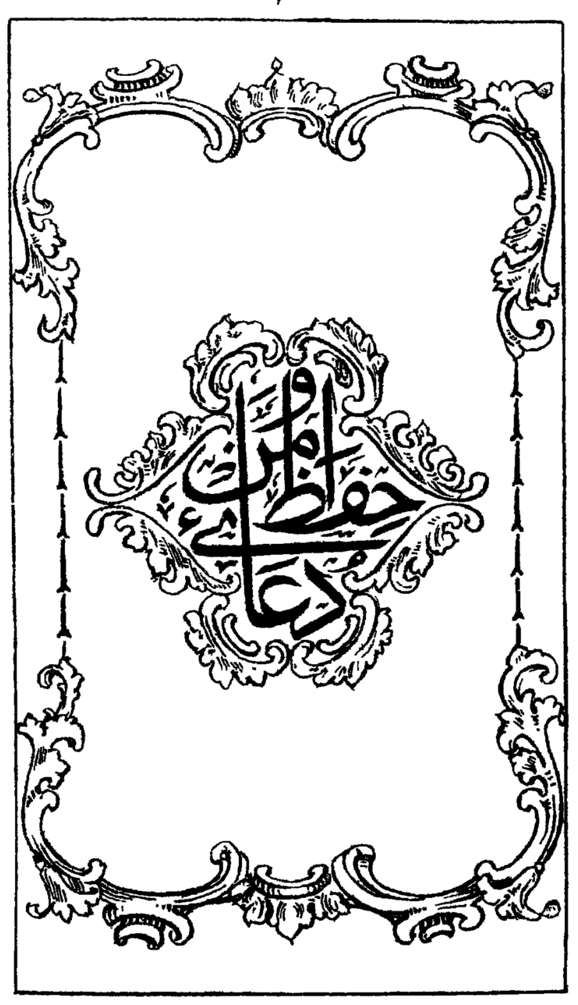
رحمت بفرست اے خدا رحمت خود بہ بہترین خلق محمد صلی اللہ علیہ وسلم

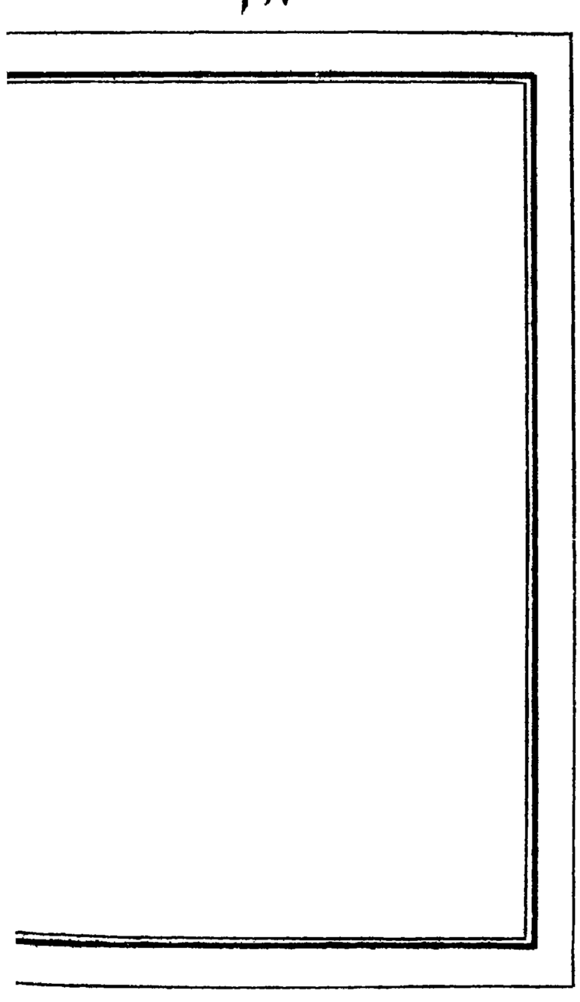
وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِیْنَ بِرَحْمَتِكَ

و بر آلش و اصحابش و بہ تمامی مخلوق بواسطۂ رحمت خود

یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ ○

اے بزرگ ترین مہربان از ہمہ ۔

دعائے حفظ و امن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آغاز می کنم بنام خدائیکه مهربان و رحیم است

فَوِّضْتُ اَمْرِيْ وَاَمْرَ خَوَاجَه پَرْشَاد

تفویض میکنم کار خویشتن و خواجه پرشاد را

اِلَيْكَ يَا اَللّٰهُ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ

بطرف تو اے خدا که یکتائے و بے نیازے

يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ وَيَا مَنْ لَّمْ يَلِدْ

نه زائدے نه زائنده شدے و کسے

وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ

دیگر بزرگ تر و همسر تو نیست کسیکه

مِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِی الْعُقَدِ وَمِنْ

از ارادۂ شر دم کننده بر عقدہا و از

شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ وَاُعِیْذُہٗ

شر حسد کننده باشد که حسد بکند به پناه تو میدہم

بِکَلِمَاتِکَ یَا اَللّٰہُ التَّامَّۃِ مِنْ کُلِّ

اورا به کلمات تو یا الله از ہر شیطان و ہامه و از

شَیْطَانٍ وَّھَامَّۃٍ وَمِنْ کُلِّ

ہر چشم بد که زحمت دہنده باشد

عَیْنٍ لَّامَّۃٍ وَاُعِیْذُہٗ بِکَ یَا اَللّٰہُ

به پناه تو می دہم اورا اے خدا

مِنْ غَضَبِكَ وَعِقَابِكَ وَمِنْ شَرِّ

از غضب و عذاب تو و بہ پناہ تو میدہم از شر

عِبَادِكَ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِيْنِ

بندگان تو کہ شر برند و از زحمت شیاطین

وَاَنْ يَحْضُرُوْنَ ○ اَللّٰهُمَّ رَبَّ

و از حاضر شدن آنان اے خالق

النَّاسِ اَذْهِبْ عَنْ خَوَاجَہ پَرْشَادْ

مخلوق دور کن از خواجہ پرشاد

كُلَّ بَاْسٍ بِحَقِّ قُلْ اَعُوْذُ

ہر تکلیف را بطفیل قل اعوذ (بگو اے فلاں کہ پناہ میجویم

بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ اِلٰهِ

بہ پروردگار مخلوق کہ بادشاہ مخلوق است و خدائے

النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ

خلق از وسواس انگنندہ و پوشیدہ

الْخَنَّاسِ الَّذِیْ یُوَسْوِسُ

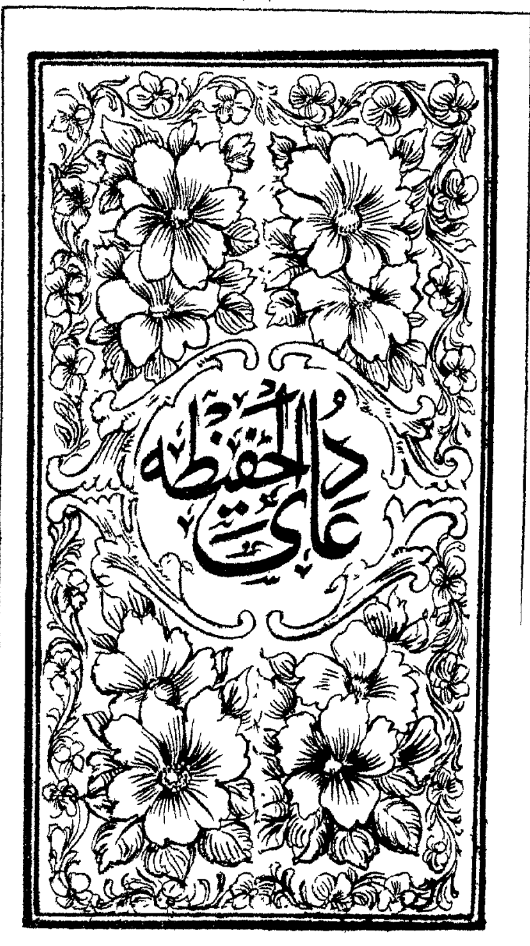
شوندگان کہ وساوس

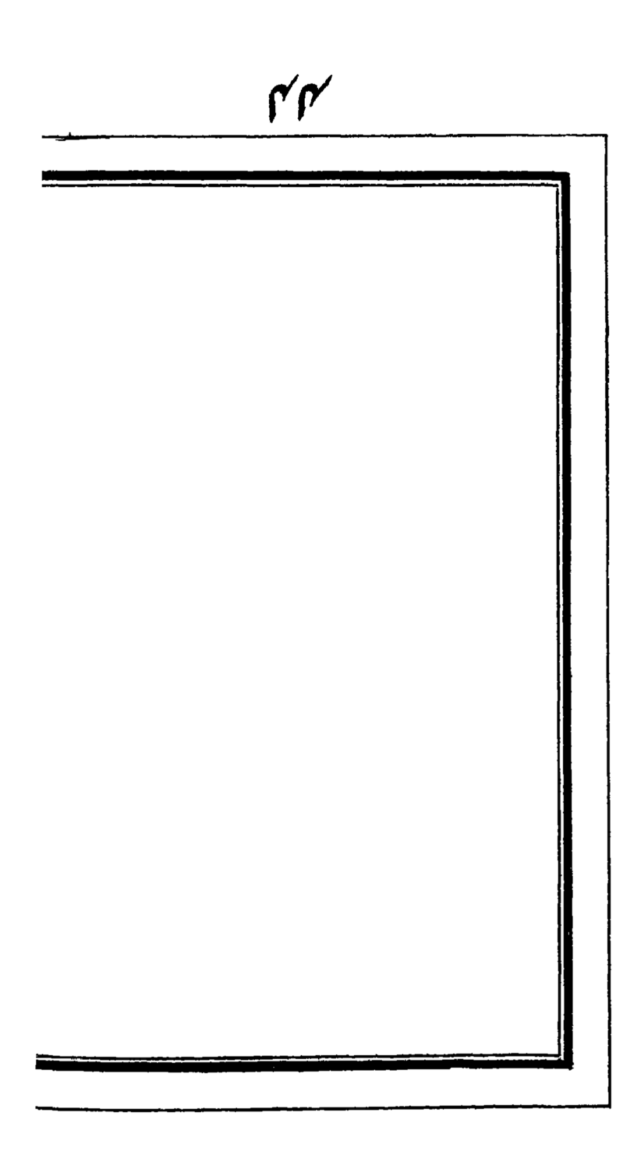
فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ

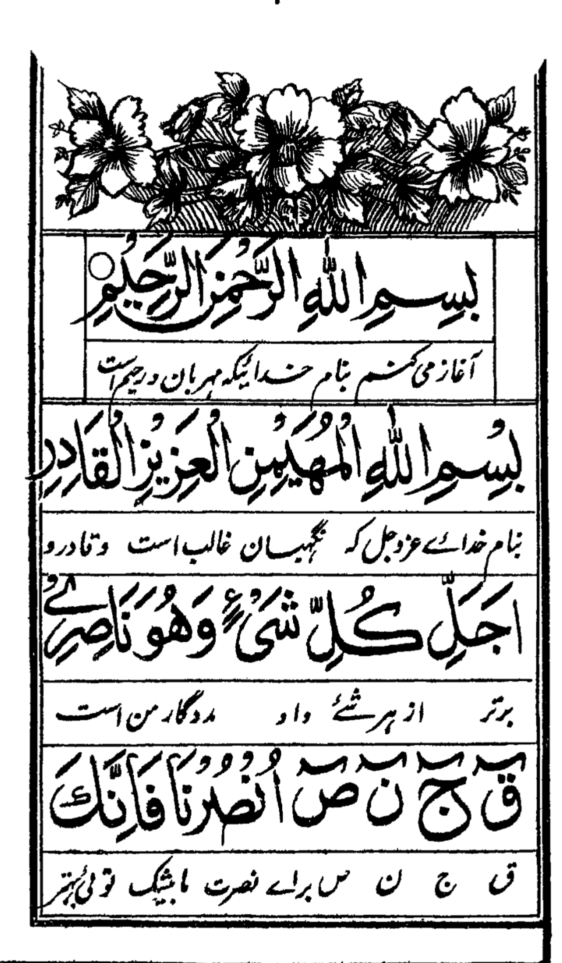
در سینہ ہا مردماں از جنات

وَالنَّاسِ

وانساں می انگند

دُعای الحفظه

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آغاز می کنم بنام خدائیکہ مہربان و رحیم است

بِسْمِ اللّٰہِ الْمُھَیْمِنِ الْعَزِیْزِ الْقَادِرِ

بنام خدائے عزوجل کہ نگہبان غالب است و قادر و

اَجَلِّ کُلِّ شَیْءٍ وَّھُوَ نَاصِرِیْ

برتر از ہر شئے و او مددگار من است

قٓ جٓ نٓ صٓ اُنْصُرْنَا فَاِنَّکَ

ق ج ن ص برائے نصرت ما بیشک تو ئی بہتر

خَیْرُ النّٰاصِرِیْنَ ○ وَافْتَحْ لَنَا فَاِنَّكَ

بہتر از جملہ مددکنندگاں وفتح کارہا کن برائے ما پس تحقیق توئی

خَیْرُ الْفَاتِحِیْنَ ○ وَاغْفِرْ لَنَا فَاِنَّكَ

بہتر از جملہ کشائندگاں وبخش مارا کہ تحقیق توئی

خَیْرُ الْغَافِرِیْنَ ○ وَارْحَمْنَا فَاِنَّكَ

بہتر از جملہ بخشائندگاں ورحم فرما برما کہ تحقیق توئی

خَیْرُ الرّٰحِمِیْنَ ○ وَارْزُقْنَا فَاِنَّكَ

بہتر از جملہ رحم کنندگاں ورزق بدہ مارا کہ تحقیق توئی

خَیْرُ الرّٰازِقِیْنَ ○ وَاهْدِنَا وَنَجِّنَا

بہتر از جملہ رزق دہندگان وراہ راست بنما مارا ونجات بدہ

مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ ۝ الٓمٓصٓ

مارا از ظالمان

حٰمٓ عٓسٓقٓ مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ یَلْتَقِیٰنِ

جاری نمودی دو دریا را که باهم آمیخته اند

بَیْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا یَبْغِیٰنِ ۝ اَسْئَلُكَ

درمیان شان پرده است که از حد تجاوز نمی شوند می طلبم

بِهَا وَبِالْاٰیَاتِ وَبِالْاَسْمَآءِ كُلِّهَا

از تو باین اسماء و آیات و بجمله اسما

وَبِالْاَعْظَمِ مِنْهَا اَنْ تَجْعَلَ اللّٰهُمَّ

و بنامے که بزرگ تر است از آنها تو لام را

طَوْعَ یَدِیْ وَالْاَلِفَ الْحَاکِمَ عَلَیَّ

مطیع و منقاد من گردانی و الف را حاکم گردان برمن

وَالنُّقْطَۃَ وُصْلَۃً مِّنْکَ اِلَیَّ

و نقطہ را باعث وصال از تو بجانب من

اَحْوَنْ وَالْقَافَ اٰدَمَ وَالْحٰمَ ھَاءُ

قریب تر

اٰمِیْنَ اللّٰہُ اٰمِیْنَ الْحُکْمُ حُکْمُکَ وَالْاَمْرُ

قبول فرما اے خدا قبول فرما فرمان تو فرمان ست و حکم تو

اَمْرُکَ وَالسِّرُّ سِرُّکَ وَلَا اِلٰہَ غَیْرُکَ وَاَنْتَ

حکم است و راز تو راز است نیست کسے معبود غیر تو توئی

الحقُّ المبینُ طٰہٰ یٰسٓ نٓ قٓ صٓ طٰسٓ

حق ظاہر کنندہ

طٰسٓمٓ الٓمّٓ الٓمّٓصٓ الٓرٰ کٓہٰیٰعٓصٓ حٰمٓ

وَاللّٰہُ مِنْ وَّرَآئِھِمْ مُّحِیْطٌ بَلْ ھُوَ

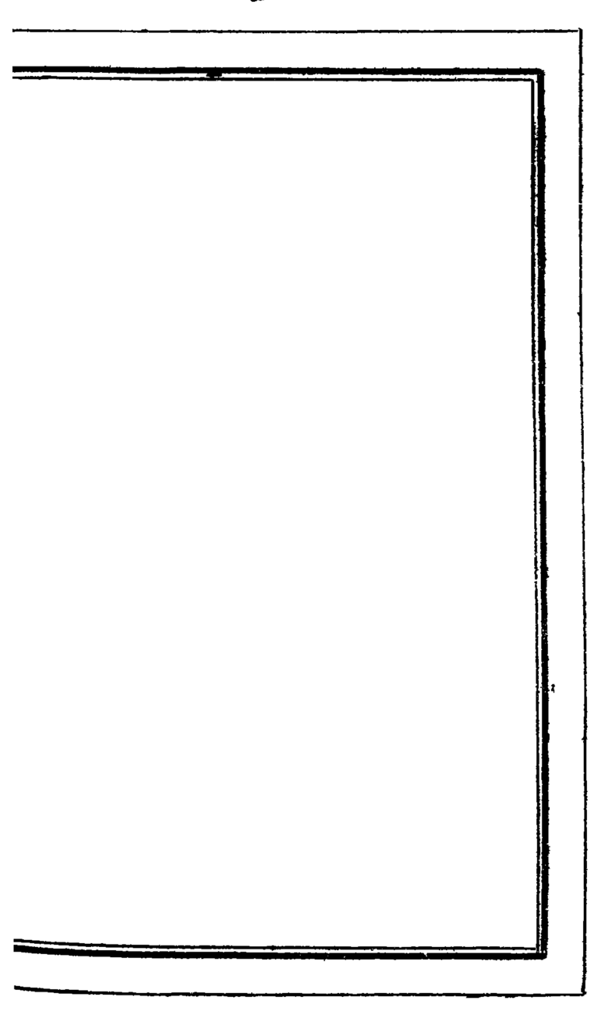
خدائے تعالےٰ متعاقب کنندہ

قُرْاٰنٌ مَّجِیْدٌ فِیْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ وَلَا حَوْلَ

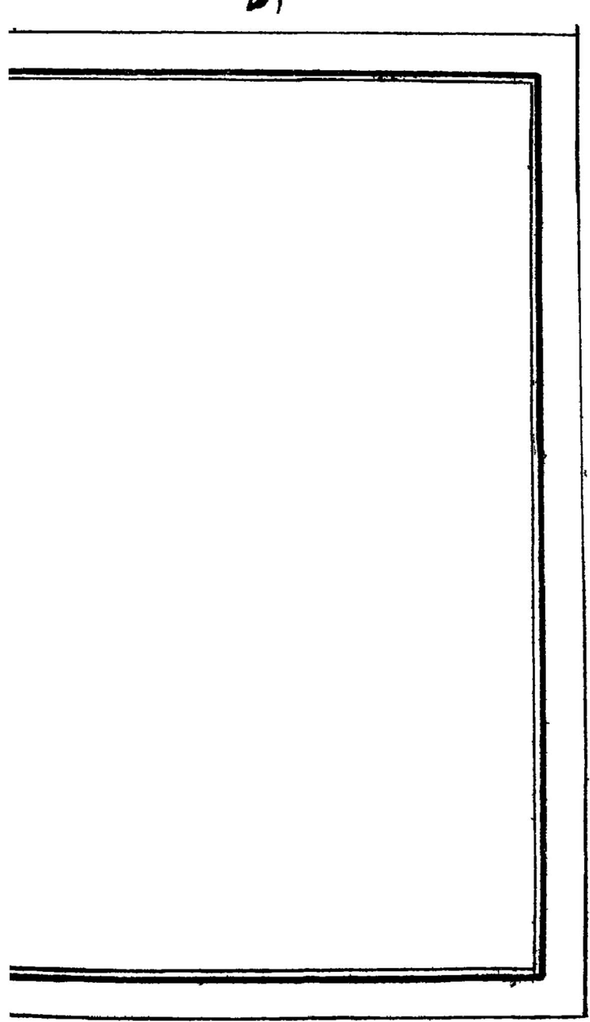
قرآن محفوظ است لوح محفوظ نیست کسے را قدرت

وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ

کہ از گناہ خود را گرداں طاقت کسے را عبادت کند بداں امداد خدا وند کہ بزرگ است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آغاز می کنم بنام یزداں کہ رحمٰن و رحیم است

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا تَحْتَ جَنَاحِ

اے خدا بگرداں زیر بازو

لُطْفِكَ وَاجْعَلْ لَنَا الْاَرْضَ

بلطف تو و بگرداں مارا زمیں را

مَائِدَةً وَّكُلُّ مَنْ عَلَيْهَا رَفِيْقًا

خوان کرم و ہمہ را کہ بر روئے اند رفیق مانہا

وَمُحِبًّا وَمُسَخَّرًا اَلْخَفِیُّ لُطْفُ اللّٰہِ

و دوستہا و فرمانبردار برگ پوشیدہ مہربانی خدا

بِلَطِیْفِ صُنْعِ اللّٰہِ بِجَمِیْلِ سِتْرِ اللّٰہِ

بلطیف ترین صنعت خدا کہ جمیل است پوشیدہ

دَخَلْتُ فِیْ کَنَفِ اللّٰہِ وَتَشَفَّعْتُ

داخل شدم بہ پہلوئے خدا و شفیع ساختم

بِرَسُوْلِ اللّٰہِ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ

برسول خدا صلوٰۃ خدا باشد برو

وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ بِدَوَامِ مُلْکِ اللّٰہِ

و بر آل او سلامتی لازم کہ از ملک خدا باشد

بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِلَا حَوْلَ وَلَا

بطفیلش کہ نیست کسے جز وے مگر خدا نیست خوفی از گذشتن گناہ

قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ ○

و نہ قوت عبادات کہ آں مگر خدائے کہ بلند و بزرگ است

يَاهُ يَاهُ اَهْيَلُ اَهْيَلُ اَهْيَا شِ

اے او اے او فریاد می کنم مثل فریاد فریادی

اَهْيَا شِ حُجِبَتْ نَفْسِيْ بِحِجَابِ اللّٰهِ

کہ محجوب شدہ است نفس من سبب شرمندگی و ز خدا

وَمَنَعَهَا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَبِالْاٰيَاتِ

و باز ماند نفس نشانہاے خدا کہ نشانہاے

الْبَيِّنَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ يُحْيِ
کشاده وذکرے کہ حکیم است بطفیل
مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝
کہ زندہ گرداند استخوانہا را درحالیکہ پوشیدہ باشند
جِبْرِيلُ عَنْ يَمِينِي وَاسْرَافِيلُ
جبرئیل بہ بازوئے راست واسرافیل
عَنْ شِمَالِي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ
بہ شمالی ومحمد صلوۃ اللہ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَمَامِي وَمُوسَىٰ
بروے وآل وے سلامتی پیش من وموسی

مِنْ خَلْفِیْ وَعَصَاهُ فِیْ یَدِیْ

از پشت من و عصائے را بدست من

فَمَنْ رَاٰنِیْ هَابَنِیْ وَخَاتَمُ سُلَیْمَانَ

کسیکہ بہ بیند مرا بترسد و انگشتری سلیمان

عَنْ لِسَانِیْ فَمَنْ تَکَلَّمْتُ اِلَیْهِ

از زبان من از کسیکہ کلام کنم از کسے

قَضٰی حَاجَتِیْ وَجَمَالُ یُوْسُفَ

حاجت روا شود و حسن یوسف

عَلٰی وَجْهِیْ فَمَنْ رَاٰنِیْ اَحَبَّنِیْ وَاللّٰهُ

بر روئے من پس کسیکہ بہ بیند دوستدارد بخدا

مُحِيطٌ بِي وَهُوَ الْمُسْتَعَانُ بِهِ عَلَى

خدا محیط است مرا و مہان بردگار من است کہ خواستہ شود ازو

الْاَعْدَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

بر دشمنان کہ کسے نیست معبودے مگر خدائے بزرگ و بلندتر

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

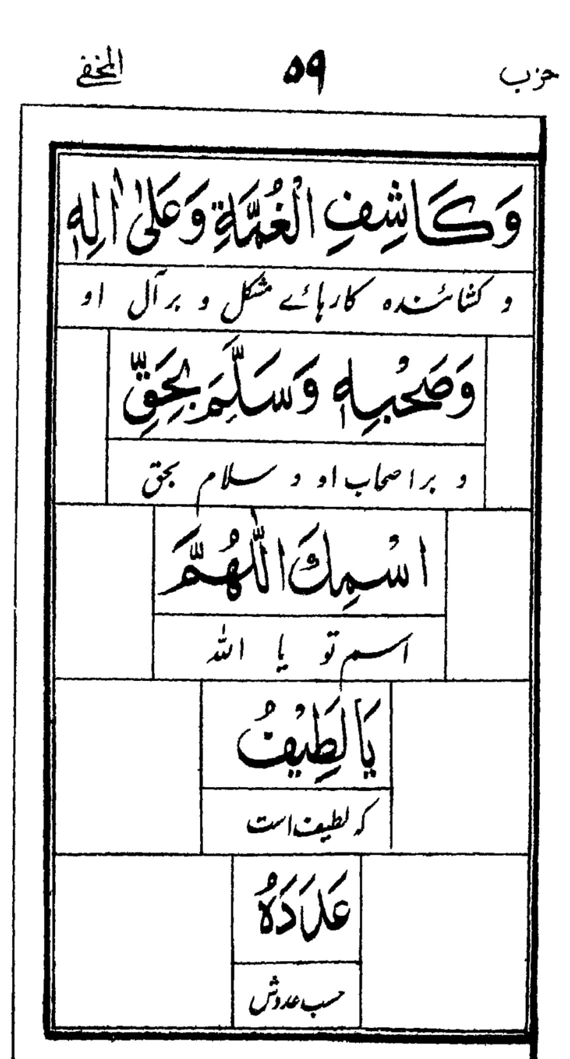
و نیست حرفے از کس و نیست قوتے دیگرے را مگر بخدائے

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى

کہ بلند و بزرگ است و صلوٰۃ خدا بر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ

سردار ما کہ محمد نبی و رحمتش

وَكَاشِفِ الْغُمَّةِ وَعَلٰی اٰلِهٖ

و کشائندہ کارہائے مشکل و بر آل او

وَصَحْبِهٖ وَسَلِّمْ بِحَقِّ

و بر اصحاب او و سلام بحق

اِسْمِكَ اللّٰهُمَّ

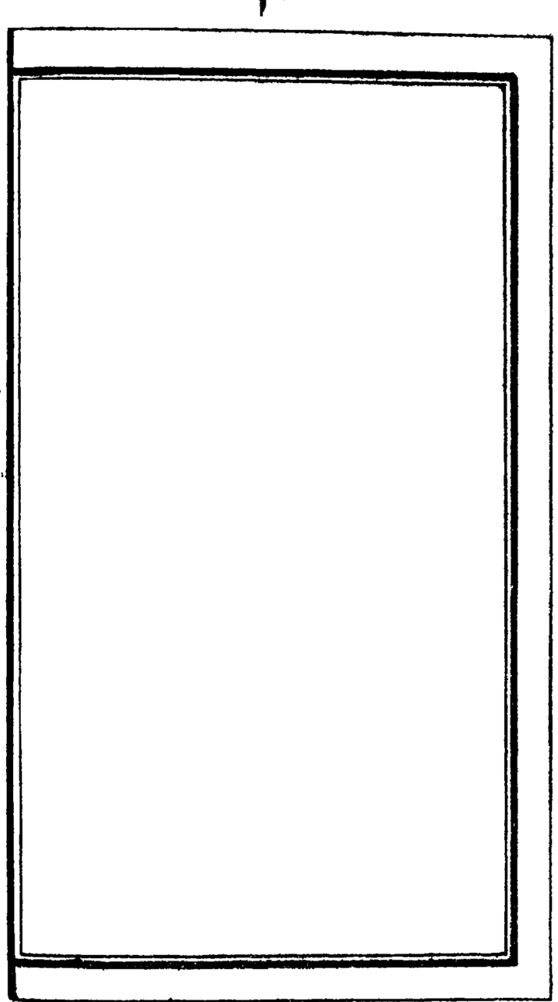
اسم تو یا اللہ

يَا لَطِيْفُ

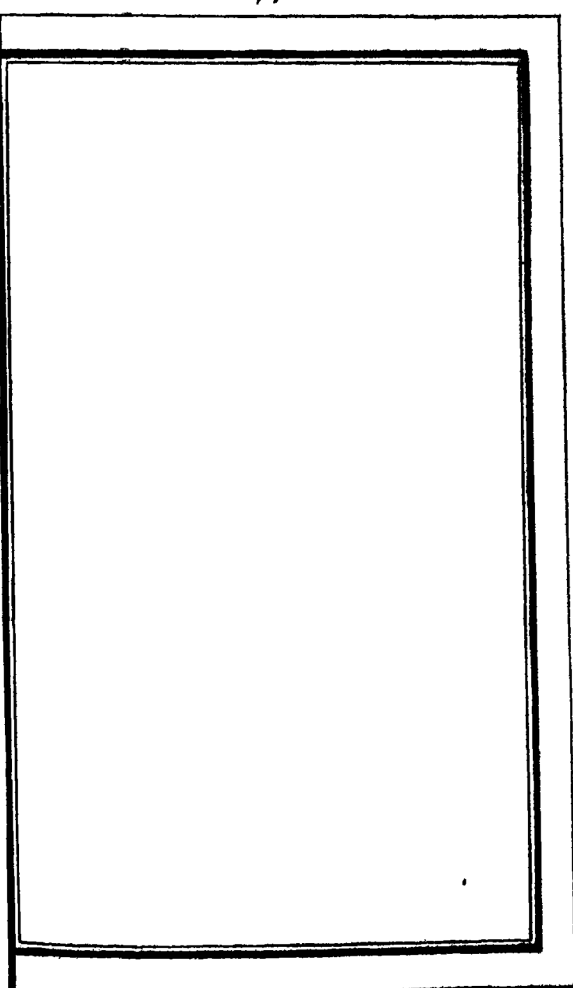
که لطیف است

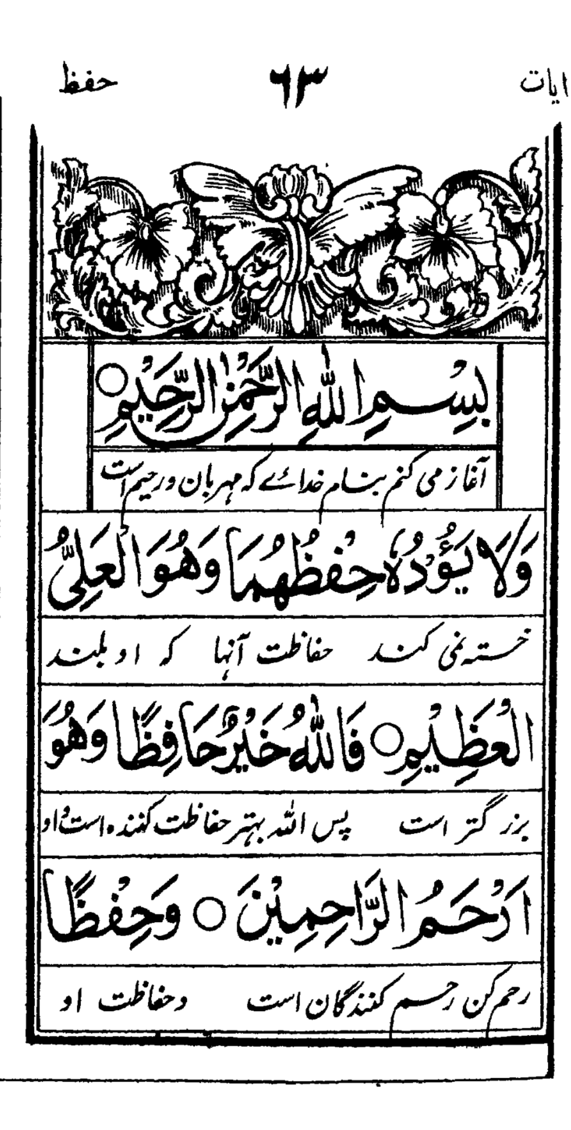
عَدَدَهٗ

حسب عددش

ایاک حفیظ

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ○
آغاز می کنم بنام خدائے کہ مہربان و رحیم است
وَلَا یَئُوۡدُہٗ حِفۡظُہُمَا وَہُوَ الۡعَلِیُّ
خستہ نمی کند حفاظت آنہا کہ او بلند
الۡعَظِیۡمُ ○ فَاللّٰہُ خَیۡرٌ حَافِظًا وَّہُوَ
بزرگتر است پس اللہ بہتر حفاظت کنندہ است و او
اَرۡحَمُ الرّٰحِمِیۡنَ ○ وَحِفۡظًا
رحم کن رحم کنندگان است و حفاظت او

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝

از جمیع شیاطین سرکش

وَحِفْظًا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ

وہمچنیں حفاظت کنندہ کہ زبردست ست

الْعَلِيْمِ ۝ وَحَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ

دانستگاران محفوظ می دارد ازجمیع

شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ۝ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ

شیاطین راندہ بہر نفس

لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ

نگہبان است بلکہ او قرآن

مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ○ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ

بزرگ است در لوح که محفوظ است و می فرسید بر آنها

حَفَظَةً إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ○

محافظ ترا تحقیق که خدائے ما بر سرش حفاظت کننده است

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

از برائے او حفاظت کنندگان در میان دستها و پیش او

يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا

حفاظت کند به حکم ایزد که ما نازل کردیم

الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ○ وَكِتَابُهُمْ

برائے یاد کردن و تحقیق که او حفاظت کننده است و نزد کتابیست

حَافِظِیْنَ ○ وَرَبُّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ

حفاظت کنندہ و خدائے تو ہر شئے حافظ است

اَللّٰہُ حَفِیْظٌ عَلَیْہِمْ وَمَآ اَنْتَ عَلَیْہِمْ

خدا برآنہا و شمارا کہ نگہبان

بِوَکِیْلٍ ○ وَعِنْدَنَا کِتٰبٌ حَفِیْظٌ ○

کنندہ است و نزد ما کتابیست حفاظت کنندہ

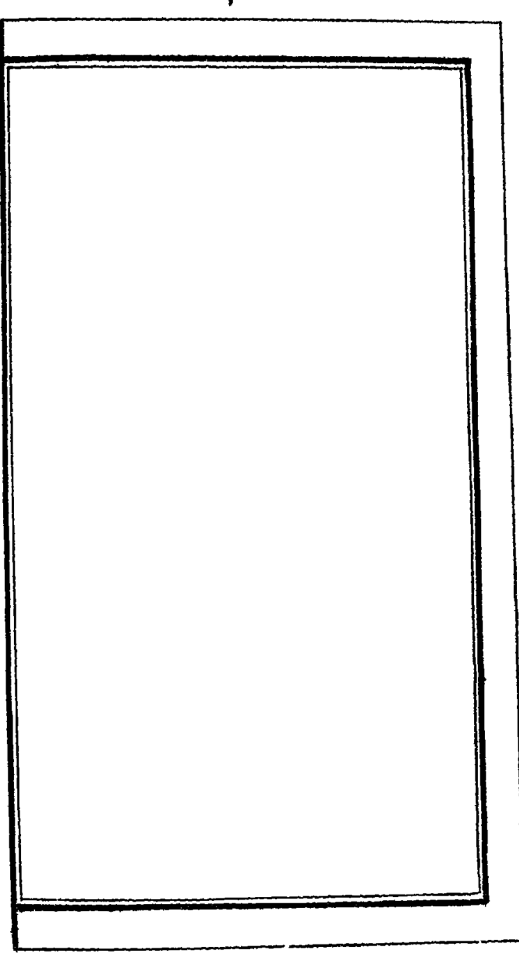
لِکُلِّ اَوَّابٍ حَفِیْظٍ ○ وَاِنَّ عَلَیْکُمْ

برائے رجوع شوندہ و نگہبان و تحقیق کہ ما حفاظت کنندہ ایم

لَحٰفِظِیْنَ ○

از حفاظت کنندگان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

آغاز می کنم بنام ایزد کہ رحمٰن و رحیم است

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ

بجز خدائے عزوجل کسے خدائے دیگر نیست او تنہا است و کسے شریکش نیست

لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ

ہمہ ملک اوست و تعریف ہر قسم ادراست او زندہ میکند و ہماں مردہ کند

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ○ دہ بار بخوانم

او بہر چیزے قادر است

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝ اَللّٰهُ الصَّمَدُ

بگو اے پیغمبر کہ خدا یک است و بے نیاز است

لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ يُوْلَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ

نہ او کسے را زائید و نہ او زائیدہ شدہ و نہ کسے

كُفُوًا اَحَدٌ ۝ یازدہ بار بخواند بِسْمِ اللّٰهِ

ہمسر اوست من بنام خدا

الَّذِىْ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهٖ شَىْءٌ

آغاز می کنم کہ در آسمان و زمین

فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ وَهُوَ

ضرر نمی دھد و او

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ○ ہفت بار بخواند لَقَدْ

شنونده و داننده است در حقیقت

جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ

شما ہماں رسول آمده که از شما ست و او را تکلیف شما

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ

برداشتن شاق می دارد و او برائے شما حریص ست که ترقی شما شود

بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ○ فَاِنْ

و بر مومنین مہربان و رحم کننده اگر از شما

تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ

برگشته شوند بگو که آں خدائے که بغیر او کسے دیگر نیست

لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ

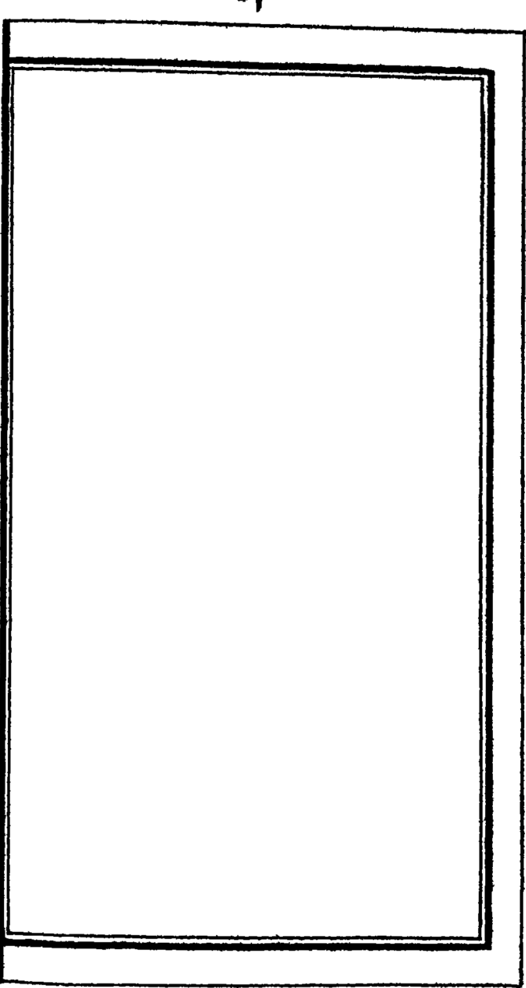
برائے من کا نیست من براو توکل می کنم که او

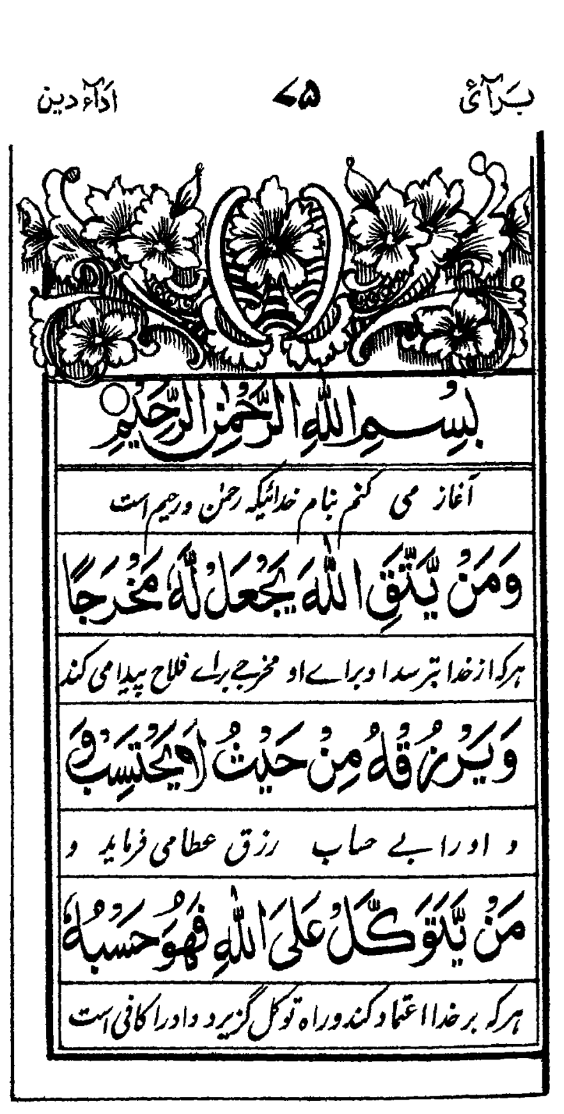
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

خدائے عرش عظیم است

۳ بار بخواند

ڈائری

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آغاز می کنم بنام خدائیکه رحمٰن و رحیم است

وَمَنْ یَّتَّقِ اللّٰهَ یَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا

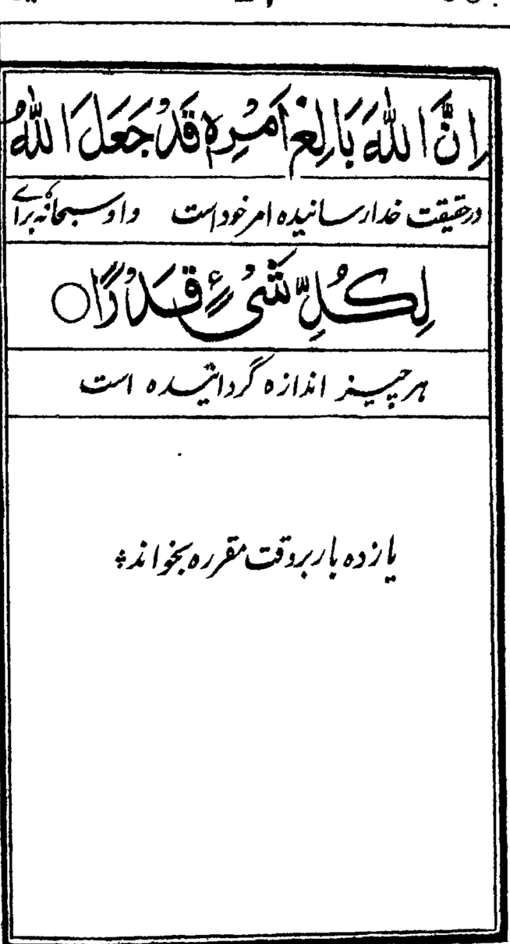
هر که از خدا بترسدا و برائے او مخرجے برائے فلاح پیدا می کند

وَّیَرْزُقْهُ مِنْ حَیْثُ لَا یَحْتَسِبُ وَ

و او را بے حساب رزق عطا می فرماید و

مَنْ یَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ

هر که بر خدا اعتماد کند و راه توکل گزیرد دادرا کافی است

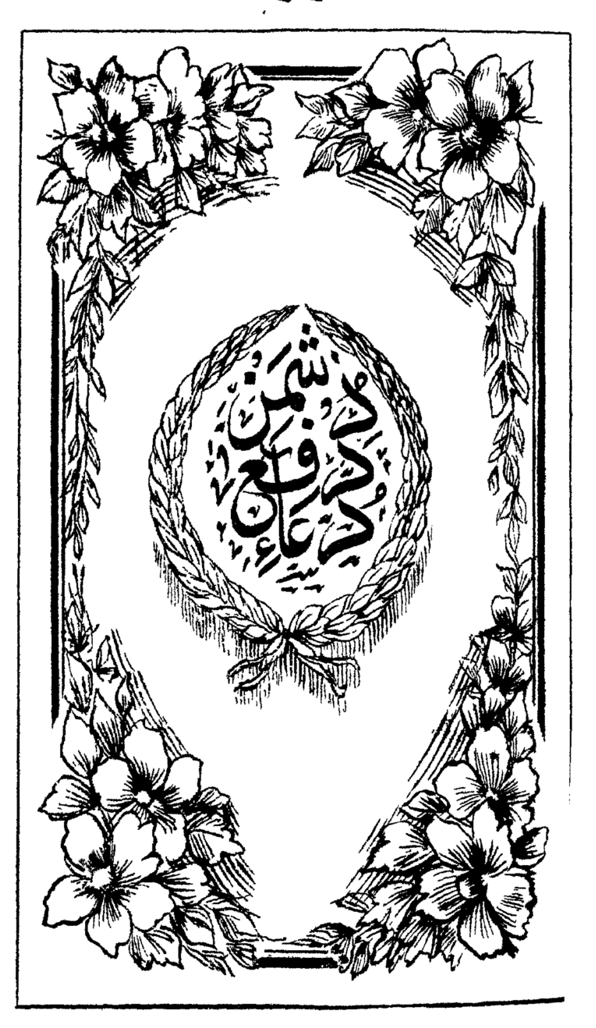
اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ

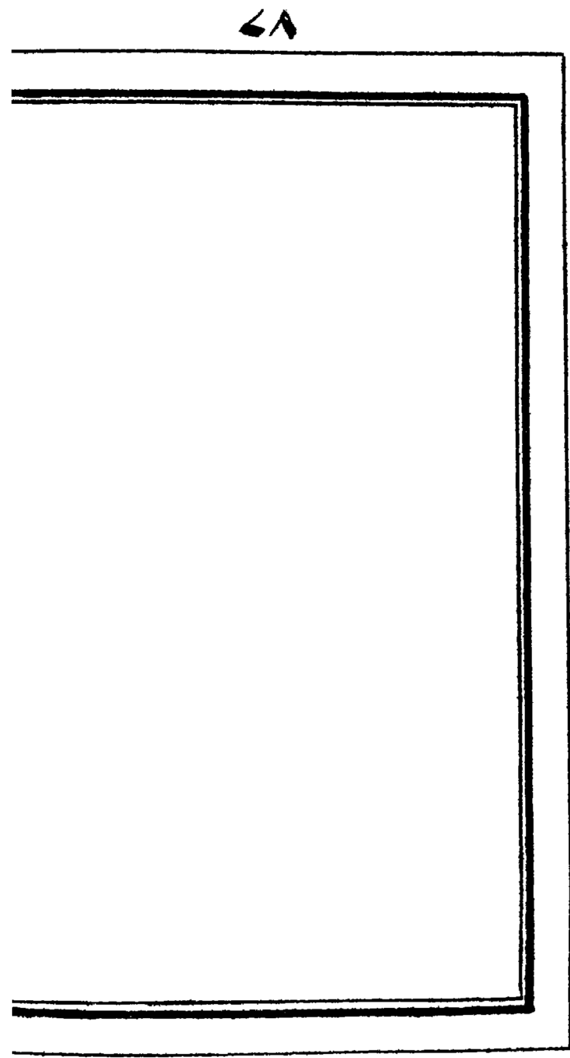
درحقیقت خدا رسانیدہ امر خود است واو سبحانہ برائے

لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝

ہر چیز اندازہ گردانیدہ است

یازدہ بار بروقت مقررہ بخوانند؛

دعائے دفعِ دشمن

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
آغاز می کنم بنام خدائیکه رحمن رحیم است
بِسْمِ اللّٰہِ رَبِّیَ اللّٰہُ حَسْبِیَ اللّٰہُ تَوَکَّلْتُ
شروع می کنم بنام خدا خدا رب من است خدا مرا کافی است و بر خدا اعتماد
عَلَی اللّٰہِ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ اُفَوِّضُ اَمْرِیْ
و توکل دارم و بخدا چنگ زده ام امر خود را بخدا می سپارم
اِلَی اللّٰہِ تَحَصَّنْتُ بِاللّٰہِ مِنْ عَدُوِّیْ
و با عانت خدا حصنے گرفته ام دشمن خود

وَعَدُوُّ اللّٰہِ مِنْ سَاقِ عَرْشِ اللّٰہِ اَللّٰھُمَّ

و دشمن خدا باق عرش خدا یارب

اِنْ اَحَدٌ مِنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ اَرَادَنِیْ

اگر کسے از جن وانس بہ بدی سوئے من ارادہ کند

بِسُوْءٍ فَارْدُدْ نَظَرَھُمْ فِیْ اِنْتِکَاسٍ

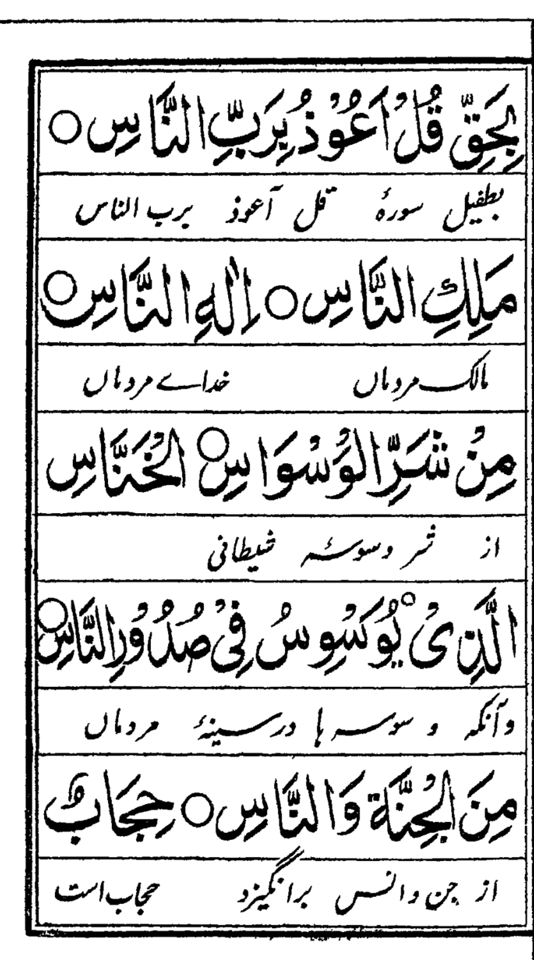
نظرش را معکوس گرداں

وَاَیْدِیْھِمْ فِیْ اِفْلَاسٍ وَقُلُوْبَھُمْ فِیْ

و دستہائے ایشاں را در افلاس رساں و دلہائے ایشاں را

اَیَاسٍ وَاَوْبِقْھُمْ مِنَ الرِّجْلِ اِلَی الرَّاْسِ

بناکامی بداز و از سر تاپا ہلاک کن

بحق قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ○

بطفیل سورۂ قل آعوذ برب الناس

مَلِكِ النَّاسِ ○ اِلٰهِ النَّاسِ ○

مالک مرداں خدائے مرداں

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ○

از شر وسوسۂ شیطانی

الَّذِیْ یُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ○

وآنکه وسوسه ها در سینۂ مرداں

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ○ حجاب

از جن و انس برانگیزد حجاب است

مِنَ اللّٰہِ وَحِصْنٌ حَصِيْنٌ عَلَيْنَا

منجانب اللہ و قلعۂ محکم برما

وَحِرْزٌ مَنِيْعٌ مُمْكِنٌ بِكَافٍ وَهَاءٍ

و پناگاہے قرار گرفتہ باز دارندہ از غیر بطفیل ک و ہا

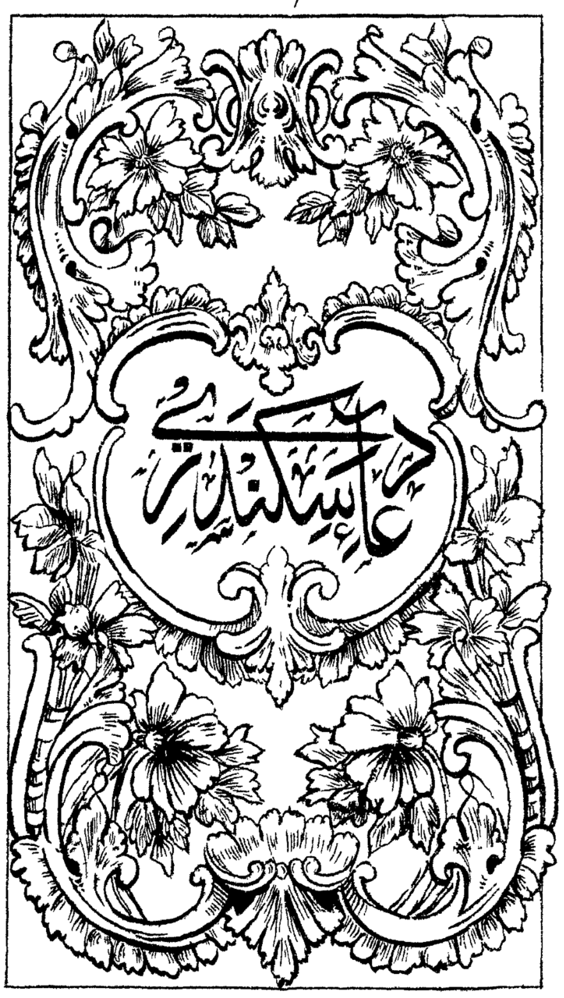
وَيَاءٍ وَعَيْنٍ وَصَادٍ كَفَيْنَا الشُّرُوْرِ

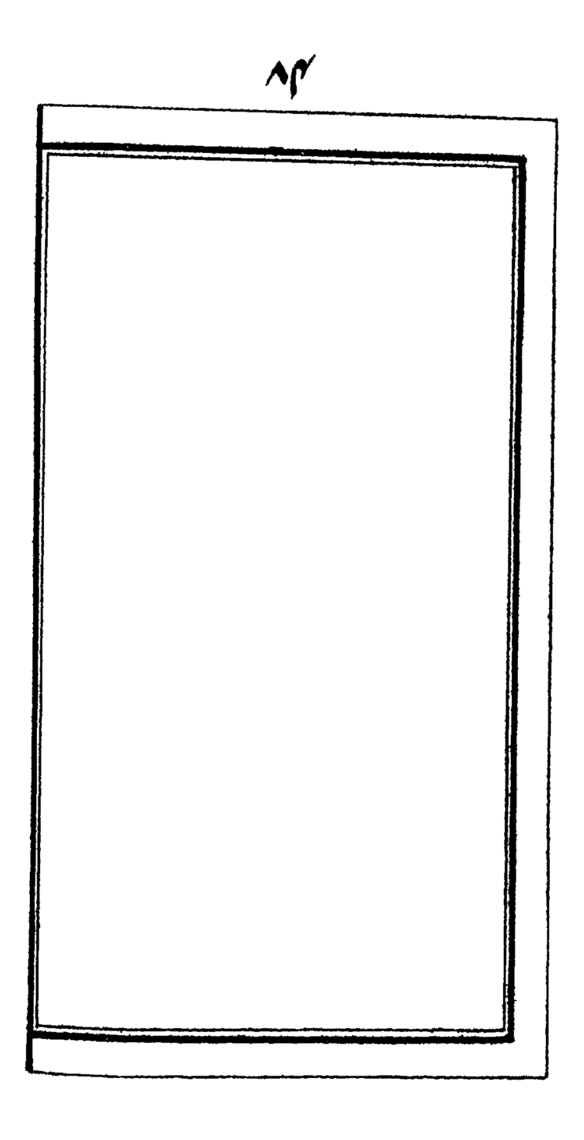
و یا و عین و صاد کفایت می کند ما را از

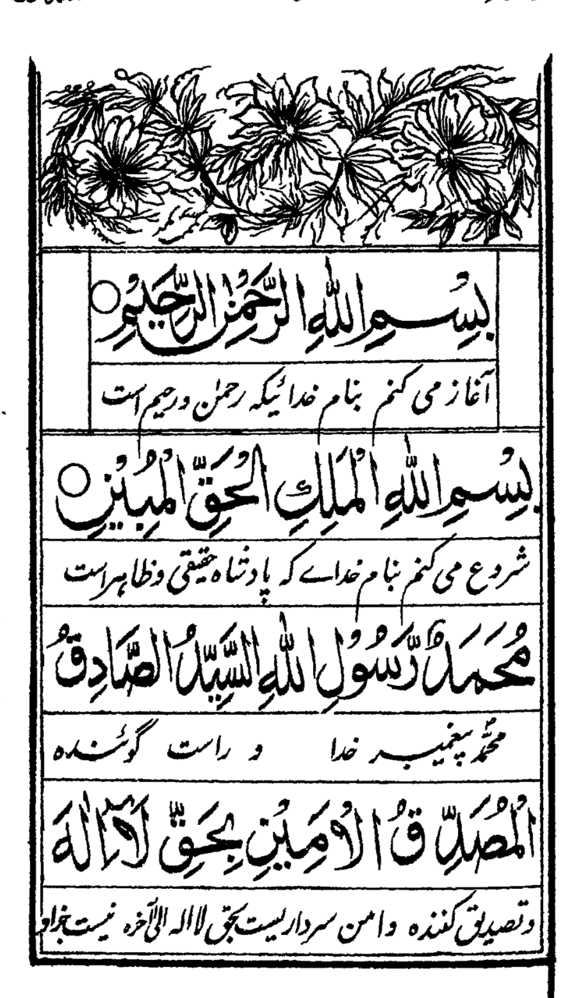
أَجْمَعِيْنَ

جملہ مصیبتہا

صبح و شام ورد سازد دو بار۔ با ور تمام روز و شب اگر سہ بار بخواند
اولیٰ تر است۔ اجازت از سید حبیب عیدروس مدظلہ۔ ۱۳۲۹ ہجری

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ○

آغاز می کنم بنام خدائیکہ رحمٰن و رحیم است

بِسۡمِ اللّٰہِ الۡمَلِکِ الۡحَقِّ الۡمُبِیۡنِ ○

شروع می کنم بنام خداے کہ پادشاہ حقیقی و ظاہر است

مُحَمَّدٌ رَّسُوۡلُ اللّٰہِ السَّیِّدُ الصَّادِقُ

محمدؐ پیغمبر خدا و راست گوئندہ

الۡمُصَدِّقُ الۡاَمِیۡنُ بِحَقِّ لَآ اِلٰہَ

و تصدیق کنندہ و امین سردار یست بحق لا الہ الی آخرہ نیست خداے

اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهُ الْعَلِىُّ

معبودے یکتا ست کسے شریک او نیست بلند و

الْعَظِيْمُ ۝ بِحَقِّ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ

بزرگ است و بحق اللھم الیٰ آخرہٖ یا اللہ برکت دہ

عَلَيْنَا وَادْفَعْ بَلَاءَ نَا يَارَءُوْفُ

بر ما و بلاے ما را دفع کن اے مہربان

لَبَّيْكَ وَارْحَمْ لَبَّيْكَ وَاشْفَعْ لَبَّيْكَ

حاضر میشوم بخدمت تو دو بار حاضر شدن و رحم کن حاضر میشوم بخدمت تو دو بار حاضر شدن

وَارْفَعْ لَبَّيْكَ وَاَكْرِمْ وَاَعْظِمْ لَبَّيْكَ

و شفاعت کن حاضر میشوم بخدمت تو دو بار حاضر شدن و بلند کن حاضر میشوم بخدمت تو دو بار حاضر شدن بزرگ کن و عظیم کن حاضر میشوم بخدمت تو دو بار حاضر شدن

وَاغْفِرْ لَبَّيْكَ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ

و مغفرت کن حاضر میشوم بخدمت تو دوبار حاضر شدن و بدرستیکه برانگیزد خدا آناں را

مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ۝ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا

که در گورها هستند یا الله مارا رزقے بده که

خَيْرَ الدَّارَيْنِ مَعَ الْقُرْبِ وَالْاِخْلَاصِ

بهتر از دو جهان باشد با نزدیکے و اخلاص باتو

وَالْاِسْتِقَامَةِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ

و استقامتے که قیامش بر عدل و انصاف باشد

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

نیست معبودے بجز خدا آں عزیز و حکیم است

اَللّٰہُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰہَ

اللہ نور آسمانہا و زمین است نیست معبودے

اِلَّا اللّٰہُ نُوْرُ وَحِکْمَۃُ وَقُدْرَۃُ وَحُجَّۃُ

بجز خدا نوراست و حکمت و قدرت و حجت

وَبَیَانُ لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ اٰدَمُ صَفِیُّ اللّٰہِ

وبیانست نیست معبودے بجز خدا آدم برگزیدہ خداست

لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ شِیْثُ نَبِیُّ اللّٰہِ

نیست معبودے بجز خدا شیث پیغمبر خداست

لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ اِدْرِیْسُ رَفِیْعُ اللّٰہِ

نیست معبودے بجز خدا ادریس بلند از خداست

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ نُوْحٌ نَجِیُّ اللّٰهِ لَآ اِلٰهَ

نیست معبودے بجز خدا نوح نجات دادہ از خداست نیست معبودے

اِلَّا اللّٰهُ صَالِحٌ نَبِیُّ اللّٰهِ لَآ اِلٰهَ

بجز خدا صالح پیغامبر خداست نیست معبودے

اِلَّا اللّٰهُ لُوْطٌ نَبِیُّ اللّٰهِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

بجز خدا لوط پیغمبر خداست نیست معبودے

اللّٰهُ اِبْرَاهِیْمُ خَلِیْلُ اللّٰهِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

بجز خدا ابراہیم دوست خداست نیست معبودے بجز خدا

اِسْمٰعِیْلُ ذَبِیْحُ اللّٰهِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

اسماعیل ذبیح اللہ است نیست معبودے بجز خدا

اِسْحَاقُ نَبِیُّ اللّٰہِ لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ
اسحاق پیامبر خدا است نیست معبودے بجز خدا
یَعْقُوبُ اِسْرَائِیْلُ اللّٰہِ لَآ اِلٰہَ
یعقوب اسرائیل اللہ است نیست معبودے
اِلَّا اللّٰہُ یُوْسُفُ صِدِّیْقُ اللّٰہِ
بجز خدا یوسف صدیق اللہ است
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ اَیُّوْبُ صَابِرُ اللّٰہِ
نیست معبودے بجز خدا ایوب صابر خدا است
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُوْسٰی کَلِیْمُ اللّٰہِ
نیست معبودے بجز خدا موسیٰ کلیم اللہ است

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ دَاؤُدُ خَلِيفَةُ اللّٰهِ

نیست معبودے بجز خدا داؤد خلیفۂ خداست

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُلَيمَانُ نَبِیُّ اللّٰهِ

نیست معبودے بجز خدا سلیمان پیغمبر خداست

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ زَكَرِيَّا نَبِیُّ اللّٰهِ

نیست معبودے بجز خدا زکریا پیغمبر خداست

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَحْيٰى نَبِیُّ اللّٰهِ

نیست معبودے بجز خدا یحییٰ پیغمبر خداست

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عِيسٰى رُوحُ اللّٰهِ

نیست معبودے بجز خدا عیسٰی روح خدا ست

لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ

نیست معبودے بجز خدا محمد فرستادۂ خدا است

لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ حَبِیْبُ اللّٰہِ

نیست معبودے بجز خدا محمد دوست خدا ست

وَصَلَّی اللّٰہُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِہٖ مُحَمَّدٍ

درود فرستد خدا بر بہتر مخلوقات خود محمد

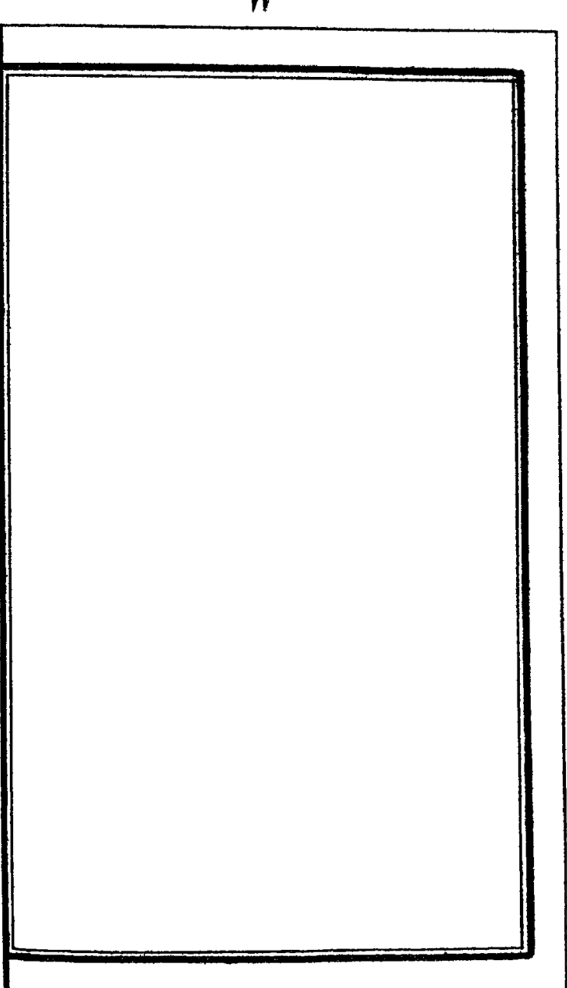
وَّاٰلِہٖ اَجْمَعِیْنَ وَسَلَّمَ

و برآل او جملہ و رحمت نازل کند

تَسْلِیْمًا کَثِیْرًا کَثِیْرًا

رحمت فراوان

حزب الاخفاء

فَاِنَّهٗ نَافِعٌ لِدَفْعِ الْاَعْدَآءِ وَعَقْدِ

پس بدرستیکہ او سود مند است براے دفع دشمنان وبستن

لِسَانِ كُلِّ خَصْمٍ وَيُقْرَءُ فِي الطُّرُقَاتِ

زبان ہر خصمے وخواندہ میشود در طریقہاے

الْمُخِيْفَةِ وَفِيْ زَمَنِ الطَّاعُوْنِ فَاِنَّهٗ

پنہاں و در زمان طاعون پس بدرستیکہ

اَمَانٌ مِنْ ذٰلِكَ -- وَهُوَ هٰذَا

ایمن است از ایں واو این است

بسم اللہ الرحمن الرحیم

آغاز می کنم بنام خدا کہ رحمن و رحیم است

احتجبت بنور اللہ القدیم الکامل

پوشیدم خود را بنور خدائے قدیم کامل

وتحصنت بحصن اللہ القوی الشامل

و متحصن گشتم بقلعہ حفظ خدائے توانائے دربرگیرندہ

ورمیت من بغی علی بسھم اللہ

و انداختم فساد را از خود بہ تیر خدائے و

وسیفہ القاتل اللھم یا غالبا

شمشیر او کہ کشندہ است الہی اے کہ غلبہ کنندہ

عَلٰی اَمْرِہٖ وَیَا قَائِمًا فَوْقَ خَلْقِہٖ

بہر کارے واے ایستادہ بالاے ہمہ آفرینش

وَیَا حَائِلًا بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِہٖ حُلْ

واے مانع شوندہ میان مرد و دل او مانع باش

بَیْنِیْ وَبَیْنَ الشَّیْطَانِ وَنَزْغِہٖ بَیْنَ

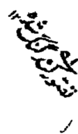
میان من و میان شیطان و شور افگندن و میان

مَنْ لَاطَاقَۃَ لِیْ بِہٖ مِنْ خَلْقِكَ اَجْمَعِیْنَ

کسیکہ نیست توانائی مرا باو از مخلوق ہمگی

اَللّٰھُمَّ کُفَّ عَنِّیْ اَلْسِنَتَھُمْ وَاغْلُلْ

الہی کفایت کن از من زبان ایشاں را و ببند

اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلِهِمْ وَارْبِطْ عَلٰى

دست ایشاں را و پاہاے ایشاں را و بستہ دار بر

قُلُوْبِهِمْ وَاجْعَلْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

دلہاے ایشاں و گرداں میانۂ من و میان ایشاں دیواری

مِنْ نُوْرِ عَظَمَتِكَ وَحِجَابًا مِنْ قُوَّتِكَ

از نور عظمت خود و پردہ از قوت تو

وَجُنْدًا مِنْ سُلْطَانِكَ اِنَّكَ حَيٌّ

و لشکری از سلطنت خود بدرستیکہ توئی زندہ کنندہ

قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ قَهَّارٌ اَللّٰهُمَّ اَغْشِ

توانا اے باقدرت قاھر خدایا بپوشاں

عَنِّیْ اَبْصَارَ الْاَشْرَارِ وَالظَّلَمَةِ

از من دیده ہائے اشرار و ظالماں را

حَتّٰی لَا اُبَالِیْ بِاَبْصَارِهِمْ یَکَادُ

تا باکی نباشد مرا بہ دیدہ ہائے ایشاں نزدیک است

سَنَا بَرْقِهٖ یَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ

کہ روشنی آں برق ببرد دیدہ ہا را

یُقَلِّبُ اللّٰهُ اللَّیْلَ وَالنَّهَارَ اِنَّ فِیْ

میگرداند خدا شب و روز بدرستی دریں

ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِی الْاَبْصَارِ

ہر آئینہ عبرتی است برائے صاحبان چشمہا

بِسۡمِ اللّٰہِ کٓہٰیٰعٓصٓ بِسۡمِ اللّٰہِ حٰمٓ

نام خدا نام خدا

عٓسٓقٓ کَمَآءٍ اَنۡزَلۡنٰہُ مِنَ السَّمَآءِ

مانند آبیست کہ فرو فرستادیم از آسماں

فَاخۡتَلَطَ بِہٖ نَبَاتُ الۡاَرۡضِ فَاَصۡبَحَ

پس بیامیخت بآں گیاہ رُستہ از زمین پس رُوز دیگر

ھَشِیۡمًا تَذۡرُوۡہُ الرِّیَاحُ ھُوَ اللّٰہُ الَّذِیۡ

کشتہ خشک پراکندہ گرداند اورا بادہا اوست خدائی کہ

لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ عَالِمُ الۡغَیۡبِ وَالشَّھَادَۃِ

نیست خدائی گر او کہ دانندہ غیب است و آشکارا

هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ یَوْمَ الْاٰزِفَۃِ

اوست بخشندہ مہربان روز قیامت

اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَی الْحَنَاجِرِ کَاظِمِیْنَ

آنگاہ کہ دلہاے آنہا نزدیک رسد بہ حلقہاے آنہا غمگین باشند

مَا لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ حَمِیْمٍ وَّلَا شَفِیْعٍ

نیست ظالماں را ہیچ دوستی و نہ شفاعت کنندہ

یُّطَاعُ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا اَحْضَرَتْ

کہ سخن او قبول کردہ شود بداند ہر نفسی آنچہ حاضر ساختہ باشد

فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ الْجَوَارِ الْکُنَّسِ وَ

پس سوگند میخورم بستارگاں پنہاں شوندہ وروندہ درنظر

اللَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا

وقسم بشب چوں باز گردد وقسم بہ صبح کہ چوں

تَنَفَّسَ صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِی الذِّکْرِ

بوزد قسم بقرآن صاحب پند کہ آنچہ بان

بَلِ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا فِیْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ

دعوت میکنی بلکہ کافراں در سرکشی و مخالف اند

شَاهَتِ الْوُجُوْهُ ثَلٰثًا وَّعَمِيَتِ الْاَبْصَارُ

زشت باد روے ایشاں سہ بار ونابینا باد چشمہا ایشاں

وَكَلَّتِ الْاَلْسُنُ جُعِلَتْ خَيْرُهُمْ بَيْنَ

وبستہ باد زبانہاے آنہا قرار دادم خیر ایشانرا پیش

تصور کند کہ سہ بار [illegible] شدہ و [illegible] زبان [illegible] تصور کند کہ [illegible] شدہ

أَعْيُنِهِمْ وَشَرَّهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِهِمْ

چشمہاے ایشاں و شر ایشاں را زیر قدمہاے آنہا

وَخَاتَمُ سُلَيْمَانَ بَيْنَ أَكْتَافِهِمْ

و مہر کرد سلیمانؑ میان کتفہاے ایشاں

لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يُبْصِرُونَ وَلَا يَنْطِقُونَ

نمی شنوند و نمی بینند و گویا نمی شوند

بِحَقِّ كٓهٰيٰعٓصٓ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ

پس زود باشد کہ کفایت کند خدا با انتقام ایشاں را

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثلاثًا إِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ

و اوست شنوا و دانا ۳ بار بدرستی خدا

الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى

آنچناں ست کہ فرو فرستاد کتاب را دوست نمیدارد

الصّٰلِحِيْنَ ثلٰثًا حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا

نیکوکاراں را سہ بار بس است کارسازی خدائی

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ

کہ نیست خدائے مگر او براوست توکل من واو

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ سَبْعًا بَلْ هُوَ

پروردگار عرش بزرگ است ہفت بار بلکہ او

قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ فِيْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ

قرآن بزرگ در لوح محفوظ

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي

الٰہی حفظ کن مرا از بالا واز پائین

وَعَنْ يَمِيْنِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ خَلْفِي

واز یمین من واز شمال من واز پشت

وَمِنْ اَمَامِي وَمِنْ ظَاهِرِي وَمِنْ بَاطِنِي

واز پیش واز ظاهر واز باطن

وَمِنْ بَعْضِي وَمِنْ كُلِّي وَمِنْ حِيْلِي

واز کم واز زیاد واز توانائی من

وَبَيْنَ مَا يَحُوْلُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ

ومیان چیزے حائل میگردد میان من ومیان تو

يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ وَلَاحَوْلَ وَلَا

اے خدا اے خدا اے خدا ونیست نیروے ونیست

قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ۝ وَصَلَّی

قوت مگر خداے بلند مرتبہ بزرگ و درود

اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ

خدا بر سیدما محمد

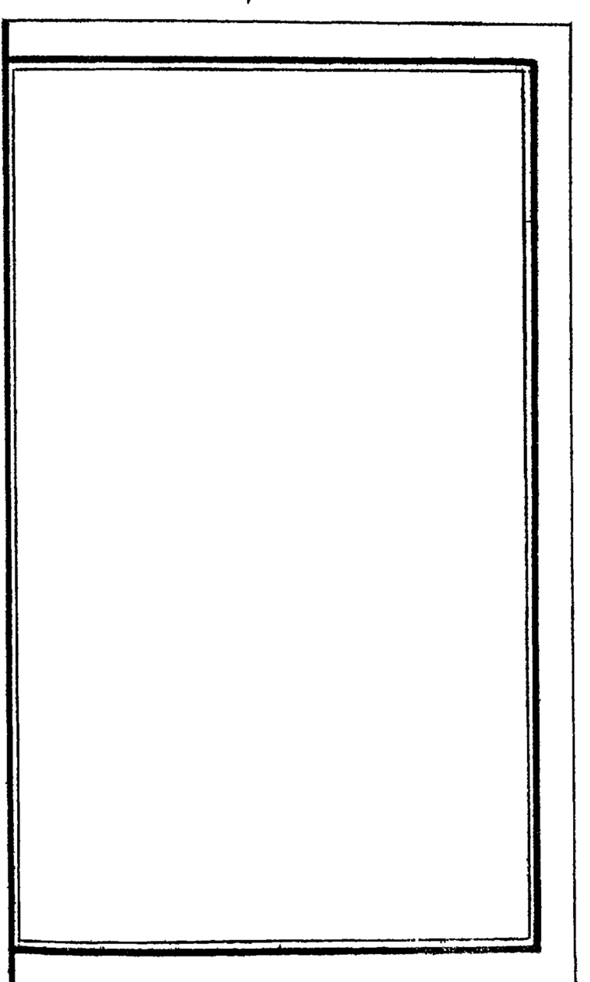
وَعَلٰی اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلَّمَ

و بر آل او واصحاب او سلام

تَسْلِیْمًا ۝

تسلیم

وَهُوَ لِتَدْمِيْرِ الظَّالِمِ وَقَهْرِ الْاَعْدَاءِ يُسْتَعْمَلُ

و او براے ہلاک کردن ستمگار و مقہور کردن دشمناں عمل شود

عَلٰى وَجْهٍ خَاصٍّ كَمَا لَا يَخْفٰى ذٰلِكَ

بر وجہ مخصوص چنانکہ پنہان نمی ماند ایں

عَلٰى اَرْبَابِ الْخَوَاصِّ وَلَهُ سِرٌّ عَجِيْبٌ وَاَمْرٌ

بر ارباب خواص و براے او سری شگفت و کارے

غَرِيْبٌ يُقْرَأُ فِي الْمُهِمَّاتِ وَلِلتَّبَرُّكِ فِي

پس غریب است خوانده میشود در امرہاے بسیار مشکلہا وبرائے برکت

سَائِرِ الْاَوْقَاتِ ○ وَهُوَ هٰذَا

در ہمیشہ اوقات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

آغاز می کنم بنام خدا که رحمٰن و رحیم است

اَللّٰهُمَّ بِسَطْوَةِ جَبَرُوْتِ قَهْرِكَ

خدایا بقہر و سختی بزرگواریہا و قہرت

وَبِسُرْعَةِ اِغَاثَةِ نَصْرِكَ وَبِغَيْرَتِكَ

و بزودی پناه دادن یاریت و بغیوریت

لِانْتِهَاكِ حُرُمَاتِكَ وَبِحِمَايَتِكَ لِمَنِ

برائے منتہا حرمتہاے تو و بحمایت تو برائے کسیکہ

احْتَمٰى بِاٰيَاتِكَ نَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ

حمایت می طلبند بہ آیات تو سوال میکنم ترا اے خدا

يَا سَمِيْعُ يَا قَرِيْبُ يَا مُجِيْبُ يَا

اے شنونده اے نزدیک بہر چیز اے اجابت کننده اے

سَرِيْعُ يَا مُنْتَقِمُ يَا شَدِيْدَ الْبَطْشِ يَا

خدائے سرعت کننده اے خدائے انتقام کشنده اے خدائے سخت حملہ زننده بقہر

جَبَّارُ يَا قَهَّارُ يَا مَنْ لَّا يُعْجِزُهٗ

اے خدائے بزرگ اے خدائے قہار اے کسیکہ زبون میکند

قُهْرُ الْجَبَابِرَةِ وَلَا يَعْظُمُ عَلَيْهِ هَلَاكُ

قهر جباران را بزرگ نیست و پیش او هلاک کردن

الْمُتَمَرِّدَةِ مِنَ الْمُلُوكِ وَالْاَكَاسِرَةِ

تمرد کنندگان از پادشاہان کسریہاے عجم

اَنْ تَجْعَلَ كَيْدَ مَنْ كَادَنِي فِي نَحْرِهِ

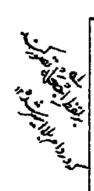
آنکہ بگردانی کید کسیکہ مرا در سینۂ او

وَمَكْرَ مَنْ مَكَرَ بِي عَائِدًا عَلَيْهِ وَحُفْرَةَ

و مکر کسیکہ بد کرد بمن عاید بر او و چاہ

مَنْ حَفَرَ لِي وَاقِعًا فِيهَا وَمَنْ نَصَبَ لِي

کسیکہ کند مرا واقع در او و کسیکہ درست کرد براے من

شَبَكَةَ الْخِدَاعِ اِجْعَلْهُ يَا سَيِّدِيْ

دام خدعه ہا را بگرداں باد اے آقائے من

مُسَاقًا اِلَيْهَا وَمُصَادًا فِيْهَا وَاَسِيْرًا

محل راندان بآں دام و محل صید او در آں دام و اسیر کن

لَدَيْهَا اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ كٓهٰيٰعٓصٓ

براں دام خدایا

اِكْفِنَا هَمَّ الْعِدَا وَلَقِّهِمُ الرَّدَا

کفایت کن مارا اندوہ دشمنان و بزن بر چشم ایشاں تباہی را

وَاجْعَلْهُمْ لِكُلِّ حَبِيْبٍ فِدَا

و بگرداں ایشاں را برائے ہر دوست خود فدا

وَسَلِّطْ عَلَيْهِمْ عَاجِلَ النِّقْمَةِ

وسلط کن بر ایشان عذاب شتابنده

فِي الْيَوْمِ وَالْغَدِ اَللّٰهُمَّ بَدِّدْ

در امروز و فردا خدایا پریشان کن

شَمْلَهُمْ اَللّٰهُمَّ فَرِّقْ جَمْعَهُمْ

پریشانی ایشانرا خدایا پریشان کن جمعیت ایشان

اَللّٰهُمَّ اَقْلِلْ عَدَدَهُمْ اَللّٰهُمَّ

خدایا کم کن شمارهٔ نفوس آنهارا خدایا

اِجْعَلِ الدَّآئِرَةَ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ

بگرداں هزیمت برایشان خدایا

سه بار

له از اینجا تا والفضل الکبیر بخواند و بر هر کرا خواهد اراده آن شخص را تصور کند ۱۲

له پریشان تصور کند ۱۲

له در میان مفارقت تصور کند ۱۲

له قلت تصور کند ۱۲

له هزیمت تصور کند ۱۲

اَوْصِلِ الْعَذَابَ اِلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ

وپیوستہ کن عذاب را بسوئے ایشاں خدایا

اَخْرِجْهُمْ عَنْ دَآئِرَةِ الْحِلْمِ

خارج کن ایشانرا از حلقہ بردباری

وَاسْلُبْهُمْ مَدَدَ الْاِمْهَالِ وَغُلَّ

ونیست کن از ایشاں درازی زماں مُہلت ہا ومغلول کن

اَيْدِيَهُمْ وَارْبُطْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ

دست ایشاں را بستگی دار دلہائے ایشاں را

وَلَا تُبَلِّغْهُمُ الْاٰمَالَ اَللّٰهُمَّ

ومرسان ایشاں را بہ آرزوہا خدایا

مَزِّقْهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ مَزَّقْتَهٗ لِاَعْدَآئِكَ

دریده دار جامۂ ایشانرا و ہر جامہ پارہ را جامہ اش را دریده ساز برائے دشمنانت

اِنْتِصَارًا لِّاَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ

نصرت کردن برائے پیغمبران تو و فرستادگان تو

وَاَوْلِيَآئِكَ اَللّٰهُمَّ انْتَصِرْ لَنَا

و دوستان تو خدایا نصرت بخش مارا

سہ بار

اِنْتِصَارَكَ لِاَحْبَابِكَ عَلٰٓى اَعْدَآئِكَ

کہ یاری تو برائے دوستان تو برغم دشمنان تست

ثَلَاثًا اَللّٰهُمَّ لَا تُمَكِّنِ الْاَعْدَآءَ فِيْنَا

سہ بار خدایا جائے گرفتن مده دشمنان را در ما

سہ بار

۱ جامۂ ہستی پارہ پارہ تصور کند مرد دولت بدین صورت اشارہ کرده نماید ۱۲

۲ تا علی اعدائک سہ بار بخواند ۱۲

۳ از اینجا تا فینا سہ بار بخواند ۱۲

وَلَا تُسَلِّطْهُمْ عَلَيْنَا بِذُنُوْبِنَا ثَلَاثًا

و مسلّط مکن ایشاں را بر ما بسبب گناہان ما ۳ بار

حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ

حُمَّ الْاَمْرُ وَجَآءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا

و آمد یاری کردن پس بر ما

لَا يُنْصَرُوْنَ حٰمٓ عٓسٓقٓ حِمَايَتُنَا مِمَّا

نصرت نمی کنند حمایت کند ما را از آنچہ

نَخَافُ اَللّٰهُمَّ قِنَا شَرَّ الْاَسْوَآءِ

کہ میترسیم خدایا نگہدار ما را از آفت بدی ہا

وَلَا تَجْعَلْنَا مَحَلًّا لِلْبَلْوٰى اَللّٰهُمَّ

و مگردان مارا محل امتحان خدایا

اَعْطِنَا اَمَلَ الرَّجَاءِ وَفَوْقَ الْاَمَلِ

عطا کن مارا آرزوے امیدواری و بالاترین آرزوست

یَا هُوَ یَا هُوَ یَا مَنْ بِفَضْلِهٖ

اے کسیکہ بواسطہ فضل او

لِفَضْلِهٖ نَسْئَلُ نَسْئَلُكَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ

براۓ فضل او سوال میکنم و خواہش میکنیم ترا تعجیل تعجیل

اِلٰهِیْ الْاِجَابَةَ اِلٰهِیْ الْاِجَابَةَ یَا مَنْ

اے خداے من اجابت کن خداے من وقت اجابت است اے کسیکہ

أَجَابَ نُوحًا فِي قَوْمِهٖ يَامَنْ نَصَرَ

اجابت کرد نوحؑ را در قوم او اے کسیکہ نصرت کرد

اِبْرٰهِيْمَ عَلٰٓى اَعْدَآئِهٖ وَيَامَنْ رَدَّ

ابراھیم را بر دشمنان وے اے کسیکہ برگردانید

يُوْسُفَ عَلٰى يَعْقُوْبَ يَامَنْ كَشَفَ ضُرَّ

یوسفؑ را بر یعقوبؑ اے کسیکہ دفع بلاۓ

اَيُّوْبَ يَامَنْ اَجَابَ دَعْوَةَ زَكَرِيَّا

ایوب کردی اے کسیکہ اجابت کردی دُعاۓ زکریا را

يَامَنْ قَبِلَ تَسْبِيْحَ يُوْنُسَ بْنِ مَتّٰى

اے کسیکہ قبول کردی تسبیح یونس پسر متیٰ را

نَسْأَلُكَ بِأَسْرَارِ أَصْحَابِ هٰذِهِ الدَّعَوَاتِ

سوال میکنیم به سرهائے یاران این دعاها

أَنْ تَتَقَبَّلَ مَا بِهٖ دَعَوْنَاكَ وَأَنْ تُعْطِيَنَا

اینکه قبول کنی چیزے که باو خواندیم ماترا واینکه عطا کنی مارا

مَا سَأَلْنَاكَ أَنْجِزْ لَنَا وَعْدَكَ الَّذِيْ

آنچه سوال کردیم ترا وفا کن براے ما وعدهٔ خود را آنچنان

وَعَدْتَهٗ لِعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِيْنَ

وعدهٔ که براے بندگان مؤمنان خود فرمودی

أَنْ لَّا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّيْ

بدرستیکه نیست خدائی مگر تو خداے پاک بدرستیکه

له اینجا آنچه خواهد مراد خواهد تصور کند که حاصل شده ۱۲

له تا ظالمین سه بار بخواند ۱۲

كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ○ اِنْقَطَعَتْ اٰمَالُنَا

ہستم از ظالمان قطع کرده شد آرزو ہائے ما

وَعِزَّتِكَ اِلَّا مِنْكَ وَخَابَ رَجَاؤُنَا

وبعزت تو مگر از تو و بے بہرہ است امید ما

وَحَقِّكَ اِلَّا فِيْكَ اِنْ اَبْطَاَتْ

وقسم بحق تو مگر در تو درنگ داد

غَارَةُ الْاَرْحَامِ وَابْتَعَدَتْ فَاقْرَبُ

رحهار و دور داشت نزدیکتر

الشَّيْءِ مِنَّا غَارَةُ اللّٰهِ يَا غَارَةَ اللّٰهِ

چیزے از ماست خیل خدا اے خیل خدا

ابطئ = دیر کرنا
دیر کرین

جُدِّی السَّیرُ مُسرِعَۃً فِی حَلِّ

کوشش کنید رفتن سرعت کننده را در کشادن

عُقَدٍ تِبْنَا یَا غَارَۃَ اللّٰہِ عَدَتِ العَادُونَ

عقدہا ای خیل خدا دشمنی دشمنان را

وَجَارُوْا وَرَجَوْنَا اللّٰہَ مُجِیرًا وَکَفٰی

و پناه دهیم امید برندگان ما را بخدا اے پناہ دہندہ و کافیست

بِاللّٰہِ وَلِیًّا وَکَفٰی بِاللّٰہِ نَصِیرًا حَسْبُنَا

۷ بار

بخدا یاری دہندہ و کافیست خدا نصرت دہندہ بس است

اللّٰہُ وَنِعْمَ الْوَکِیْلُ ○ وَلَا حَوْلَ

ما را خدا و بہترین کارساز است و نیست نیرو

وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ○

و توانائی مگر بخدائے بلند مرتبہ بزرگ

اِسْتَجِبْ لَنَا اٰمِیْنَ سَبْعًا فَقُطِعَ

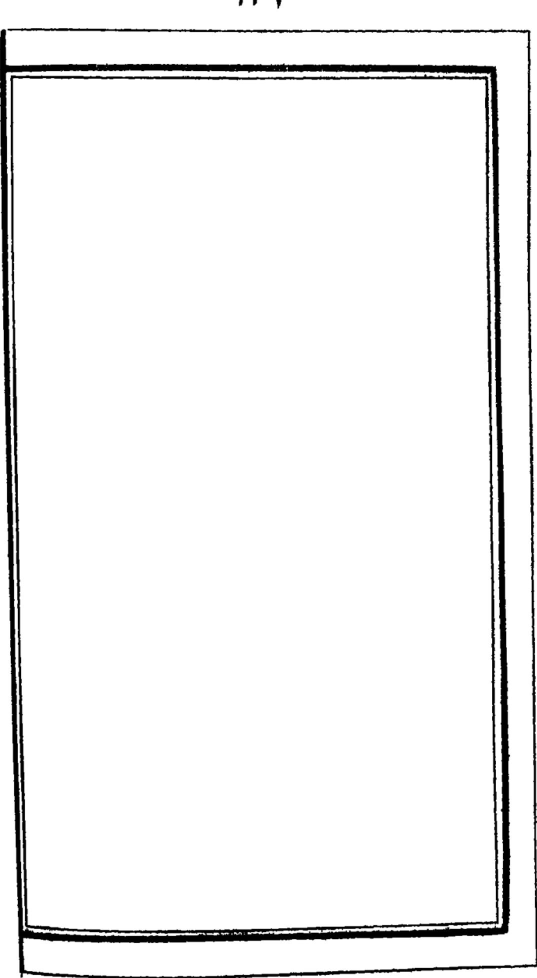
پس زود اجابت کن برائے آمین ہفت بار پس قطع کردہ شد

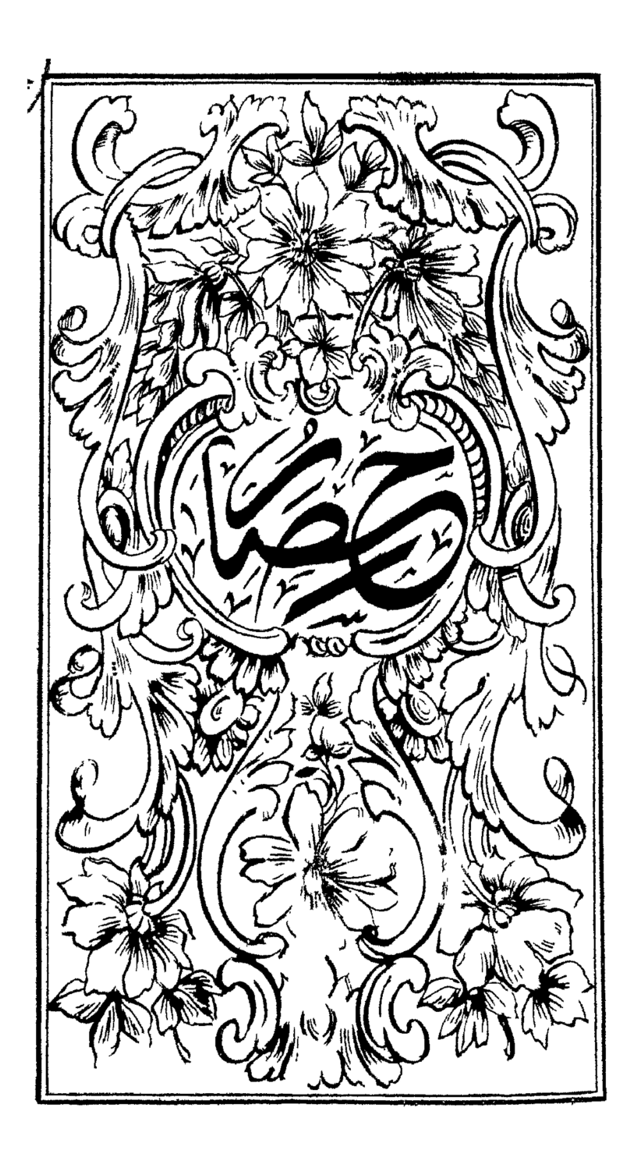
دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا وَالْحَمْدُ

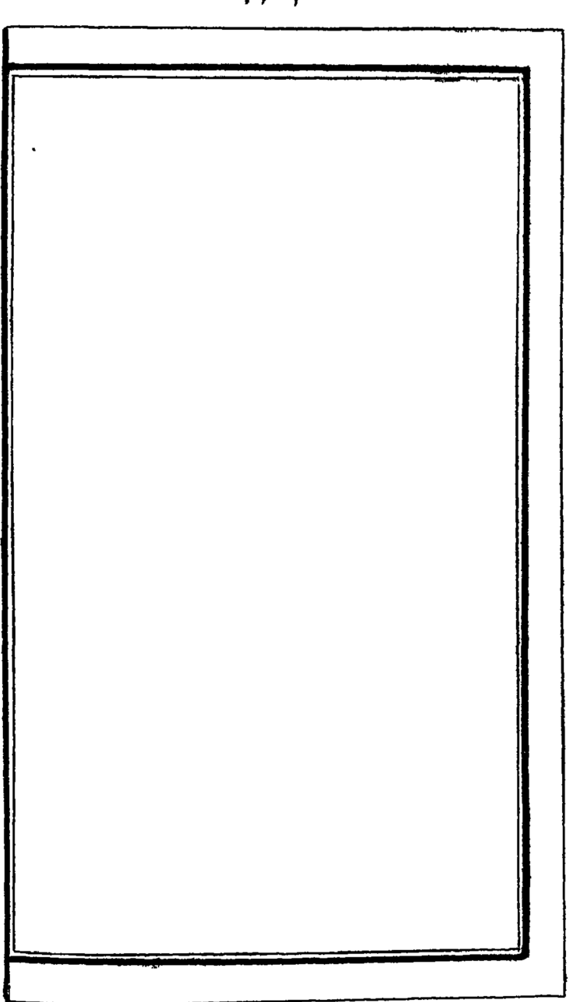
بنیاد گروہ آنچناں کسانیکہ ظلم کردند و سپاس

لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ○

مخصوص خداست کہ پروردگار عالمیان است

حصار
بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى نَفْسِيْ وَدِيْنِيْ بِسْمِ
شروع می کنم بنام خدا بر نفس من و دین من شروع میکنم
اللّٰهِ عَلٰى اَهْلِيْ وَمَالِيْ وَوَلَدِيْ بِسْمِ
بنام خدا بر اہل من و مال من و اولاد من شروع میکنم
اللّٰهِ عَلٰى مَا اَعْطَانِيْ اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّيْ
بنام خدا بر آں دادہ است کہ مرا اللہ اللہ پروردگار من
لَا اُشْرِكُ بِهٖ شَيْئًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
بہ شریک کنم بنام او چیزے را اللہ اکبر اللہ اکبر

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَعَزُّ وَاَجَلُّ وَاَعْظَمُ

اللہ اکبر تراست از ہمہ وجلیل تراست از ہمہ بزرگ

مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ عَزَّ جَارُكَ

تراست از ہمہ ازاں کہ می ترسم وحفاظت میکنم از بزرگ است ہمسایۂ تو

وَجَلَّ ثَنَاۤؤُكَ وَلَاۤ اِلٰهَ غَيْرُكَ

وجلیل است ثنائے تو خدائے نیست سوائے تو

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْۤ اَعُوْذُبِكَ مِنْ شَرِّ

یارب پناہ می طلبم بذات او از شر

نَفْسِيْ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مُّرِيْدٍ

نفس من واز شر ہر شیطان کہ سرکش است

وَمِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ○ فَإِنْ

و از شر ہر ہمسایہ کہ جابر و سرکش است و اگر

تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

ہمہ مردم گردانید از تو بگو کہ کافیست مرا خدا نیست معبودے

هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

او بر و توکل کردہ ام کہ او آفریدگار عرش عظیم

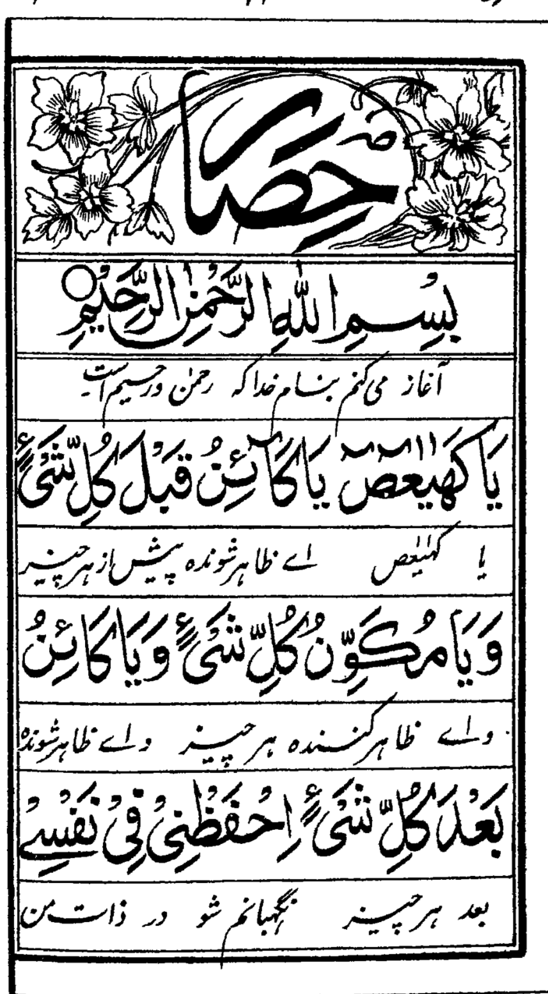
الْعَظِيْمِ ○ اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِيْ

است بدرستیکہ ولی من و مددگار من خدائیست

نَزَّلَ الْكِتٰبَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ

کہ کتاب فرستادہ است و او دوست و ناصر پرہیزگاران است

دش مرتبہ۔ ابجد طاق۔

حصار

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آغاز می کنم بنام خدا کہ رحمن و رحیم است

یَا کٓھٰیٰعٓصٓ یَا کَائِنُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ

یا کہیعص اے ظاہر شوندہ پیش از ہر چیز

وَیَا مُکَوِّنُ کُلِّ شَیْءٍ وَیَا کَائِنُ

و اے ظاہر کنندہ ہر چیز و اے ظاہر شوندہ

بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ اِحْفَظْنِیْ فِیْ نَفْسِیْ

بعد ہر چیز نگہبانم شو در ذات من

وَوُلْدِيْ وَاَهْلِيْ وَدِيْنِيْ

و اولاد من و اہل من و دین من

وَدُنْيَايَ وَعُقْبَايَ يَاذَالْجَلَالِ

و دنیائے من و آخرت من یا ذوالجلال

وَالْاِكْرَامِ بِجَاهِ حَبِيْبِكَ مُحَمَّدٍ

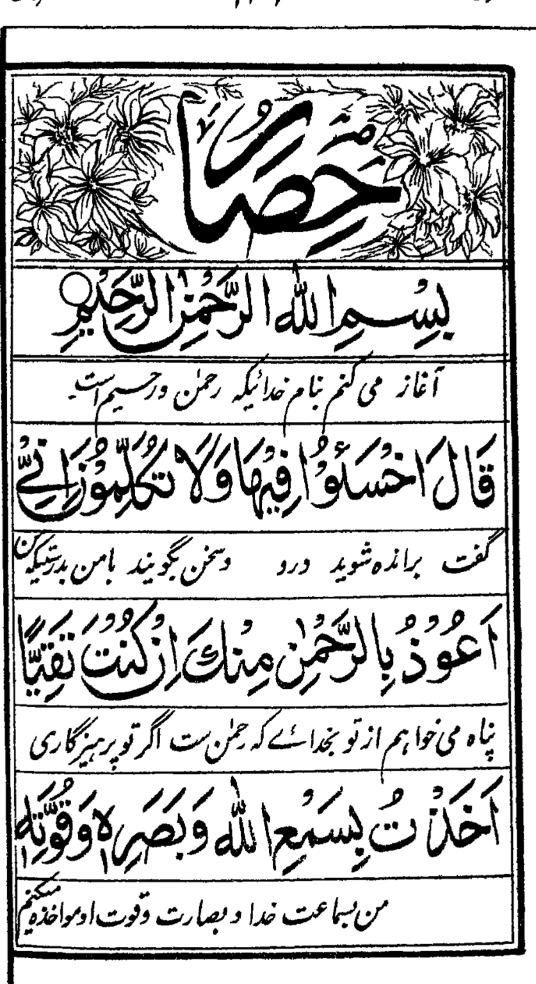
والاکرام بطفیل جاہ حبیب تو محمد

وَّاٰلِهٖ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَسَلِّمْ

و آل او و درود و نازل کن بر و و بر آناں و سلام

يَاكَرِيْمُ ○ ہفت بار بخواند یا سہ بار یا یکبار بخواند ۱۲

یا کریم

حصار

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آغاز می کنم بنام خدائیکه رحمن و رحیم است۔

قَالَ اخْسَئُوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ

گفت برانده شوید درو وسخن بگوئید بامن بدرستیکه

اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

پناه می خواهم از تو بخدائے که رحمن ست اگر تو پرهیزگاری

اَخَذْتُ بِسَمْعِ اللّٰهِ وَبَصَرِهٖ وَقُوَّتِهٖ

من بسماعت خدا و بصارت وقوت او مواخذه میکنم

عَلَى اَسْمَاعِكُمْ وَاَبْصَارِكُمْ وَقُوَّتِكُمْ

بر سماعت و بصارت و قوت شما

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالشَّيَاطِيْنِ

اے گروه جن و انس و شیاطین

وَالْاَعْرَابِ وَالسِّبَاعِ وَالْهَوَامِّ

و اعراب و درندگان و موذی جانوران

وَاللُّصُوْصِ مِمَّا يَخَافُ وَيَحْذَرُ مُحِبُّ

و دزدان ازآن جائے کہ می ترسد دوست

اللّٰهِ ابْنُ عَبْدِ اللّٰهِ سَتَرْتُ بَيْنَهُ وَ

خدا کہ پسر بندہ خدا است پردہ کردم درمیان او

بَیْنَکُمْ بِسُتْرَةِ النُّبُوَّةِ الَّتِی اسْتَتَرُوا بِهَا

در میان شما به ستره نبوت که پرده می کنند بدو

مِنْ سَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَةِ جِبْرِیْلُ عَنْ

از حملهای فرعون جبرئیل از

اَیْمَانِکُمْ وَمِیْکَائِیْلُ عَنْ شَمَائِلِکُمْ وَمُحَمَّدٌ

جانب یمین شما و میکائیل از جانب شمال شما و محمد

صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ عَنْ اَمَامِکُمْ وَاللّٰهُ

رحمت نازل کند برو خدا و بر آل او سلام برسد از پیش شما و خداوند

تَعَالٰی مِنْ فَوْقِکُمْ یَمْنَعُکُمْ مِنْ مُحِبِّ اللّٰهِ ابْنِ

تعالی از بالائے شما باز می دارد شما را از دوست خدا که فرزند

عَبْدِ اللّٰهِ فِیْ نَفْسِهٖ وَوُلْدِهٖ وَاَهْلِهٖ

بندهٔ خدا است در ذات او و فرزندان او و اهل او

وَشَعْرِهٖ وَبَشَرِهٖ وَمَالِهٖ وَمَا

و موی او و جلد او و مال او و در آن

عَلَیْهِ وَمَا مَعَهٗ وَمَا تَحْتَهٗ وَمَا فَوْقَهٗ

چیزے کہ بر اوست و در آن چیزیکہ با اوست و در آن چیزیکہ زیر اوست و بالائے اوست

وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَیْنَكَ وَبَیْنَ

و هرگاه که می خوانی قرآن را می گردانیم درمیان تو و درمیان

الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا

آنانکه ایمان نیارند بر آخرت پردهٔ که می پوشید

مَسْتُوْرًا وَجَعَلْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً

و می گردانیم بر دلہاے ایشاں پردہا کہ بازمی دارند ایشاں را

اَنْ یَّفْقَهُوْهُ وَفِیْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِذَا

از فہمیدن او دور گوشہاے ایشاں گردانی دیرکاہ

ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِی الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا

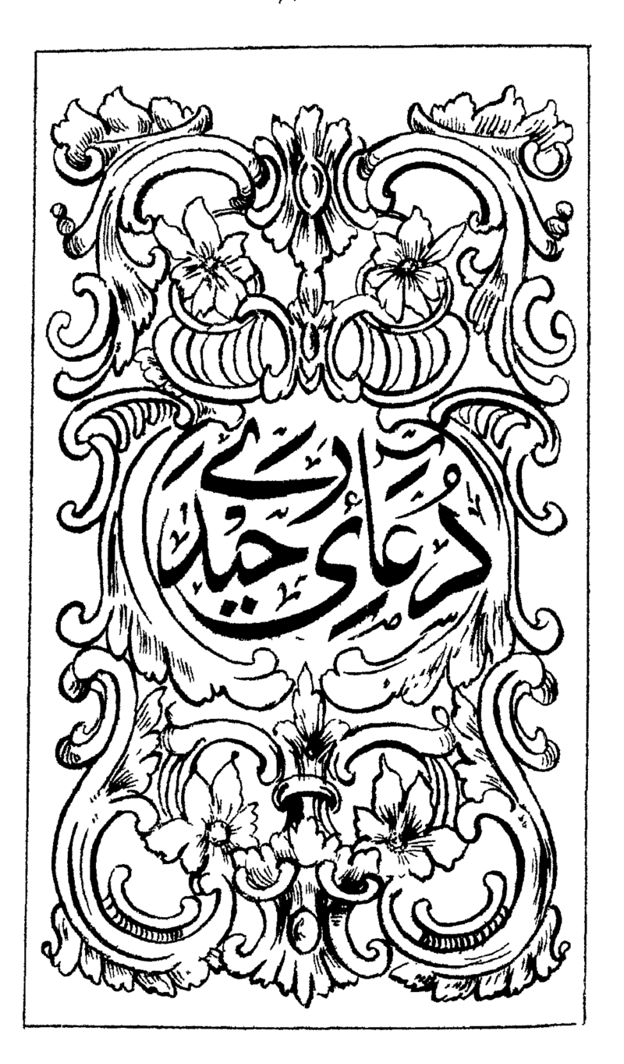
یاد می کنی خداے ترا در قرآن کہ یک ہست آں

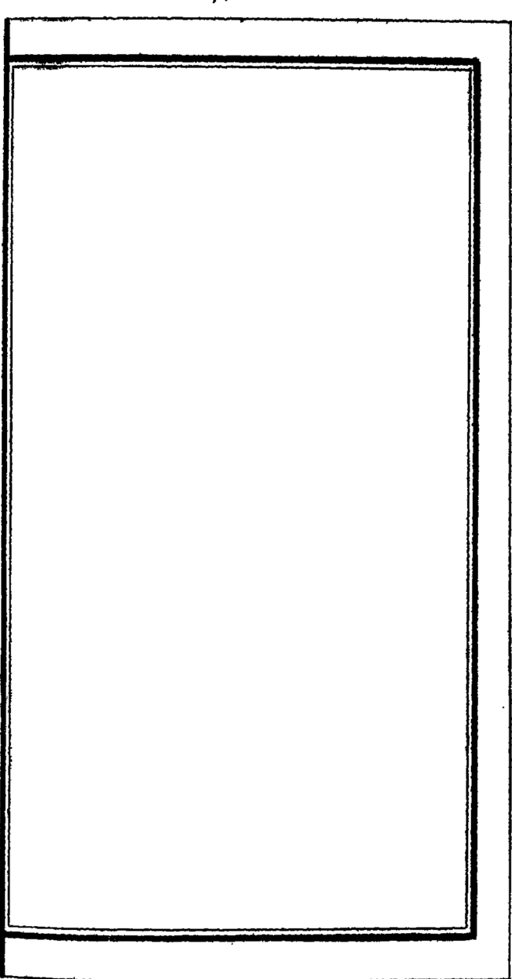
عَلٰٓی اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ۝

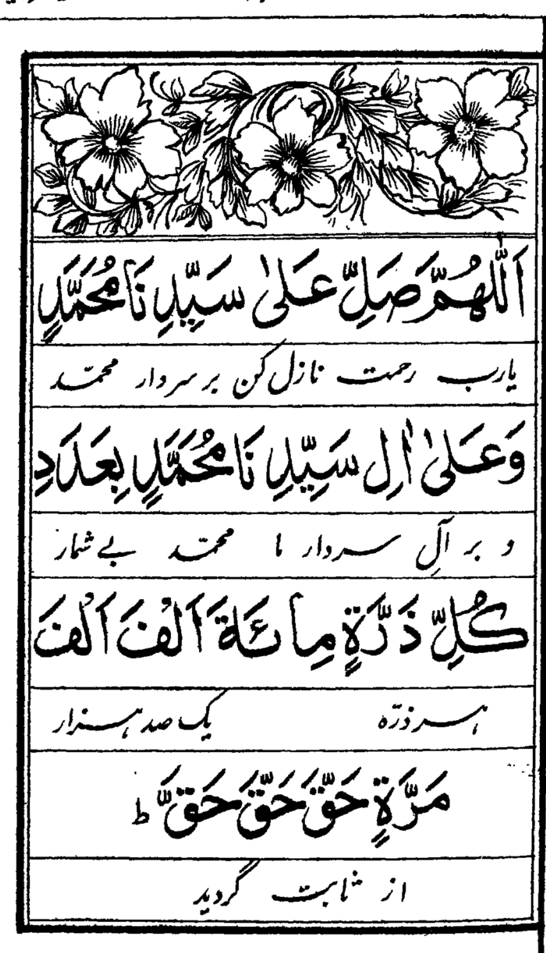
بر پشتہاے خود می گردند گریزان۔

ہفت بار یا سہ بار یا یکبار بخواند ۱۲

اجازت دادہ حضرت مولوی حسن الزماں محمد چشتی نظامی نوراللہ قبرہٗ

دعای حیدری

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ
یارب رحمت نازل کن بر سردار محمد
وَعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ
و بر آلِ سردار ما محمد بے شمار
کُلِّ ذَرَّۃٍ مِائَۃَ اَلْفَ اَلْفَ
ہر ذرہ یک صد ہزار
مَرَّۃٍ حَقٌّ حَقٌّ حَقٌّ ط
از ثابت گردید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آغاز می کنم بنام خدائیکه رحمٰن و رحیم است

یَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ وَیَا مُسَبِّبَ

اے کشائندہ درہا واے سبب سازندہ

الْاَسْبَابِ وَیَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ وَ

اسباب واے گردانندہ دلہا

الْاَبْصَارِ وَیَا دَلِیْلَ الْمُتَحَیِّرِیْنَ

و بینائی ہا واے راہ نمائندہ سرگشتگان وآوارگان

وَیَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ وَیَا مُفَرِّجَ

واے بفریاد رسندہ فریاد خواہان واے غم دور کنندہ

اَلْمَحْزُوْنِیْنَ اَغِثْنِیْ ۳ بار تَوَکَّلْتُ

غمگینان بفریادم رس اعتماد کردم

عَلَیْكَ یَا رَبِّیْ فَوَّضْتُ اَمْرِیْ اِلَیْكَ

بر تو یارب و سپردم بتو امر خود را

یَا رَزَّاقُ یَا فَتَّاحُ یَا بَاسِطُ وَصَلَّی اللّٰهُ

اے روزی دہندہ اے کشائندہ و فتح کنندہ رحمت نازل کند

عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِیْنَ

خدا بر بہترین مخلوقات خود محمد و بر آل او ہمہ

اَللّٰهُمَّ اکْشِفْ عَلَیَّ حَقَائِقَ الْاَشْیَاءِ

یارب حقیقت اے چیزہا بر من واکن

كَمَا هِيَ أَنْتَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ سُبْحَانَ الْمَلِكُ

چنانکہ ہستند آں چیز ہا او ظاہر کنندہ در حق ہستی پاک است آں حقیقی بادشاہی

الْحَقُّ الْمُبِيْنُ حَقٌّ حَقٌّ حَقٌّ يَا أَللهُ الْمَحْمُوْدُ

کہ ظاہر کنندہ است ثابت شد اے خدائے کہ ستودہ شدہ

فِيْ كُلِّ فِعَالِهِ يَا أَللهُ سہ بار اَللّٰهُمَّ

در جملہ کارہائے خود یا اللہ یا رب

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰى عَلَيْهِ

درود رواں کن بر محمد بشمار آنانکہ درود فرستادہ اند

وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ لَّمْ يُصَلِّ

و درود رواں کن بر محمد بشمار آنانکہ درود فرستادہ اند

و بیک بار کماھی انت الحق المبین بخوانند ظفر یابند
سہ بار
و بیک بار سبحان الملک الحق المبین بخوانند ظفر
آسمان کن سہ بار
اگر برائے حاجت عالی بخوانند یا اللہ المحمود فی کل فعالہ یا اللہ بیک بار بخوانند و درود یکبار بخوانند و اگر پنج بار بخوانند حاجت حالی بر آید یا اللہ المحمود یا بدیع العجائب القھور یا بدیع بخوانند بعد از آن

عَلَیۡهِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا تُحِبُّ

بر و درود روان کن بر محمد چنانکه پسندی

وَتَرۡضٰی اَنۡ تُصَلِّیَ عَلَیۡهِ وَصَلِّ عَلٰی

و راضی شوی از درود روان کردن برو و درود روان کن

مُحَمَّدٍ کَمَا یَنۡبَغِیۡ الصَّلٰوۃُ عَلَیۡهِ وَصَلِّ

محمد چنانکه سزاوار است درود روان کردن برو و درود

عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَمَرۡتَنَا بِالصَّلٰوۃِ عَلَیۡهِ

روان کن بر محمد چنانکه حکم کردۀ مارا به درود روان کردن بروی

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

شروع می کنم بنام خدائے که بسیار رحم‌دار و رحم کننده است

بِسْمِ اللّٰہِ الْجَلِیْلِ الْجَبَّارِ الْقَاہِرِ

شروع میکنم بنام خدائے کہ بزرگ است و جبر کنندہ و قہر نازل کنندہ است

الْقَھَّارِ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

یارب درود رواں کن بر محمد

وَسَیِّدِ الْقَاھِرِیْنَ عَلٰی اَعْدَآءِ رَبِّ

و سردار کسانے ہست کہ بر دشمنان خداوند عالم قہر می کنند

الْعَالَمِیْنَ یَا حَیْدَرُ یَا حَیْدَرُ یَا حَیْدَرُ

اے حیدر اے حیدر اے حیدر

یَا اَبَا تُرَابٍ یَا عَلِیُّ یَا اَسَدَ اللّٰہِ یَا وَلِیَّ اللّٰہِ

اے بوتراب اے شیر خدا اے دوست خدا

يَا رِجَالَ اللّٰهِ يَا مَقْبُوْلَ اللّٰهِ يَا

یا مرد خدا اے مقبول خدا اے

مَحْبُوْبَ اللّٰهِ يَا ظُهُوْرَ اللّٰهِ يَا مُظْهِرَ

محبوب خدا اے ظہور خدا اے مظہر عجائب

الْعَجَائِبِ الْقَهْرَ اَنِّیْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ

قہر نازل کن من مغلوب ہستم وامداد من کن

يَا حَقُّ يَا حَقُّ يَا حَقُّ تَحَقَّقْتَ بِالْحَقِّ

اے حق اے حق اے حق ثابت شدہ با حق

وَالْحَقُّ فِیْ حَقِّ حَقِّكَ يَا حَقُّ يَا فَتَّاحُ

وحق درحق حق تست اے حق اے کشائندہ

چون بلفظ یا مظہر العجائب رسد ابتدا تا فانتصر ابد [illegible]
القہر ... [illegible]
[illegible]
ضرب ... [illegible]
چون بلفظ یا الحق رسد ... اعدا را ... [illegible]

یَا فَتَّاحُ یَا فَتَّاحُ یَا قَادِرُ یَا حَیُّ یَا

اے کشائندہ اے کشائندہ اے صاحب قدرت اے زندہ ابدی

قَیُّومُ یَا اَللّٰہُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ

اے قایم مانندہ بذات خود اے اللہ اے اللہ بزرگتر از ہمہ است

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ

طاقتے و قوتے نیست مگر بخدائے اللہ

الْعَظِیْمِ یَا عَظِیْمُ تَعَظَّمْتَ بِالْعَظَمَۃِ

بزرگ اے بزرگ بزرگ شدہ با بزرگی

وَالْعَظَمَۃُ فِیْ عَظَمَتِ عَظَمَتِکَ یَا عَظِیْمُ

و بزرگی در بزرگی بزرگی تست اے بزرگ

ے یعنی بلفظ یا عظیم ۲
عظمت و حشمت حق در دل
تصور کند و اعداد انعلو
و بجاولی در خاطر گذراند

يَا رَبُّ يَا قَدِيرُ (سہ بار بخوانند) يَا خَالِقُ

اے پروردگار اے صاحب قدرت اے پیدا کنندہ

يَا كَرِيمُ يَا رَحِيمُ يَا مُسَخِّرَ السَّمٰوٰتِ

اے صاحب کرامت اے صاحب رحم مارام کنندہ آسمانہا

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَا عَلِيمُ يَا مُحْيِیُ

و زمین و آنچہ درمیان ایشان اند اے دانندہ اے زندہ کنندہ

يَا مُمِيتُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا ضَآرُّ يَا جَلِيلُ

اے مردہ کنندہ اے صاحب بزرگی اے ضرر رسانندہ اے بزرگ

اَلْمُتَكَبِّرُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ فَالْعَدْلُ اَمْرُهٗ

اے کبریا ہر چیزے عدل امر اوست

چوں بلفظ یا مسخر السموات رسد مطلوب خود را تصور کند و تکرار یازدہ کرّت بگوید مسخر گردان فلاں بن فلاں را

وَالصِّدْقُ وَعْدُهُ يَا جَلِيلُ[1] ۳ بار بخواند

و راستی وعده اوست یا صاحب جلال

حَسُوْدِیْ مَقْهُوْرٌ وَعَدُوِّیْ مَقْتُوْلٌ

حاسد من مغلوب و دشمنم قتل شده

بِقَهْرِكَ يَا قَهَّارُ تَقَهَّرْتَ بِالْقَهْرِ وَ

بسبب قہر تو اے قہار او قاہر شده بسبب قہر و

الْقَهْرُ فِیْ قَهْرِ قَهْرِكَ[2] يَا قَهَّارُ

قہر در قہر تست اے قہار

۳ بار بخواند قَهْرًا أَعْدَائِیْ يَا جَبَّارُ

اے جبار دشمناں را اے مغلوب کن

[1] چوں بلفظ یا جلیل رسد اعدا را در ضلالت و ہلاکت تصور کند ۱۲

[2] چوں بلفظ بقہرک یا قہار رسد دشمن را از تن جدا تصور کند و بلفظ یا قہار بآواز بلند و از غضب بگوید ۱۲

یَا مُذِلَّ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ

اے خوار کنندۂ ہر جابر سرکش

بِقَهْرِ عَزِیْزِ سُلْطَانِهٖ یَا مُذِلُّ

بداں قہرے کہ غلبۂ او عزیز است اے خوار کنندۂ

یَا نَقِیًّا مِنْ کُلِّ جَوْرٍ لَمْ یَرْضَهُ

اے آنکہ از ہر ظلم پاک است کہ پسند نکردہ است اورا

وَلَمْ یُخَالِطْهُ فَعَالَهُ یَا نَقِیُّ قُتِلَتْ

و نیامیختہ است جزو اورا اے پاک از ہر عیب کشتہ شد اورا

بِسَیْفِ اللّٰهِ لِاِیْلٰفِ قُرَیْشٍ

بہ تیغ خدا بسبب ایلاف قریش

إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

کہ آمیزش میکنند و تابوت بستند بکوچ کردن موسم گرما و موسم سرما

سہ بار بخواند وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ

نزدہ ہرگاہ زدہ

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى يَا قَوِيُّ يَا قَاهِرُ

ولکن زدہ است خداوند اے قوی اے قاھر

ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ أَنْتَ الَّذِي

صاحب حملہ سخت توآنی کہ

لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ يَا قَاهِرُ اقْهَرْ

طاقت انتقامت نیست اے قاھر مغلوب کن

ع۱ وچوں رحلت الشتاء والصیف برسد ہر بار بلفظ مذکور را ہفت بار بخواند و دست چپ را بجانب زمین زند و در نوبت سہ بار سہ نیت ۱۲

ع۲ وچوں بلفظ یا قاهر ذالبطش الشدید رسد تصور عزرائیل را در دل تصور سازد و اعدا را مردہ تصور سازد ۱۲

وَادْفَعْ اَعْدَآئِیْ مِنْ قَهْرِكَ وَاَنْتَ

دفع کن دشمنانم را بقهر تو و تو از همه قاهران

اَشَدُّ الْقَاهِرِیْنَ حَقٌّ حَقٌّ حَقٌّ

زبردست هستی ثابت شد ثابت شد ثابت شد

یَا حَمِیْدُ الْفَعَّالِ ذَا الْمَنِّ عَلٰی جَمِیْعِ

ای ستوده جمله کارها صاحب احسان و منتهی بر همه

خَلْقِهٖ بِلُطْفِهٖ یَا حَمِیْدُ یَا غِیَاثِیْ

بندگان خود رحمت خویش ای ستوده و صاحب ثنا ای فریادرس من

عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَّمُجِیْبِیْ عِنْدَ كُلِّ

وقت هر مصیبت و سختی و وقت هر دعا قبول کننده من

دَعْوَةٍ وَمَعَاذِي عِنْدَ كُلِّ

و پناه دهنده من وقت هر سختی

شِدَّةٍ وَرَجَائِي حِينَ تَنْقَطِعُ

و امید من هرگاه منقطع گردد

حِيلَتِي يَا غِيَاثِي نَادِ عَلِيًّا

حیله من ای فریادرس من آوازده علیؓ را

مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ تَجِدْهُ عَوْنًا

که مظهر عجائب هست ذات او تا که او را مددگار خود یابی

لَكَ فِي النَّوَائِبِ كُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ

در سختیها هر فکر و اندوه من

له وقت آمدن حاجت یازده بار بخواند چون آن حاجت برآید بقبول شود ۱۲

سَیِّنْجَلِیْ بِنُبُوَّتِکَ یَا مُحَمَّدُ بِوَلَایَتِکَ

دور مرا شد در زمان قریب بسبب نبوت تو یا محمدؐ و بسبب ولایت تو

یَا عَلِیُّ یَا عَلِیُّ یَا عَلِیُّ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی

یا علی یا علی یا علی یارب درود نازل کن

سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ

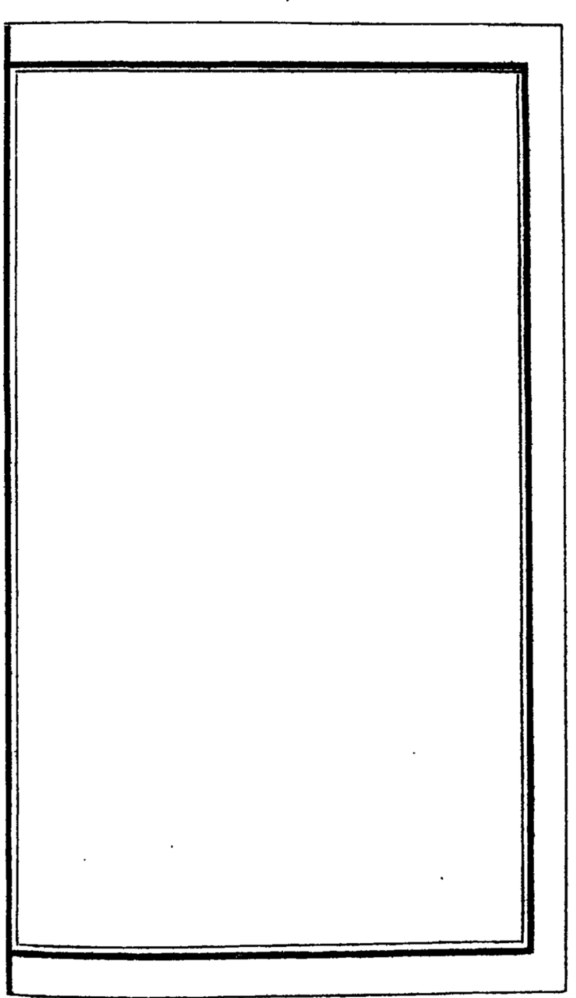
بر سردار ما محمد و بر آل سردار ما محمد

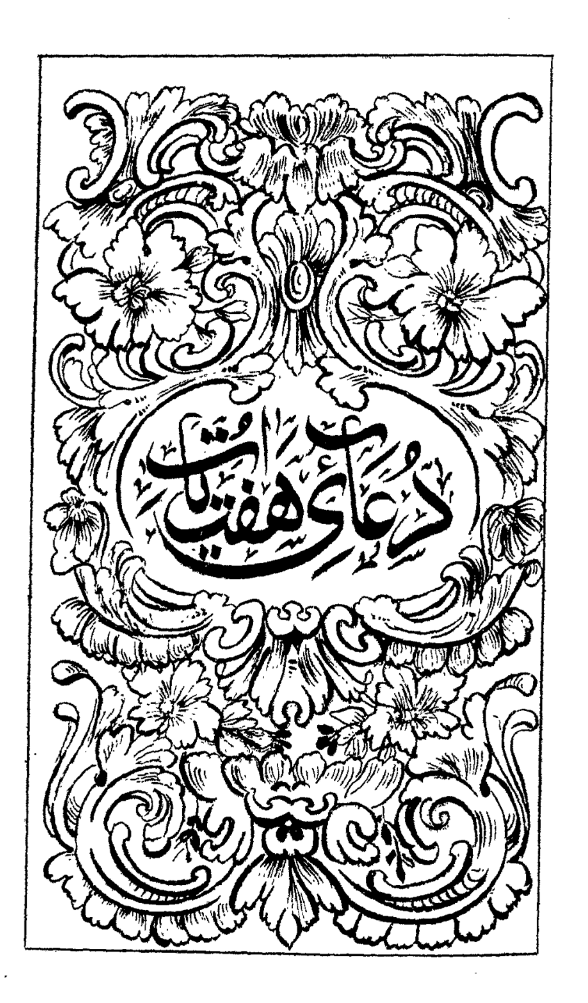
بِعَدَدِ کُلِّ ذَرَّۃٍ مِّائَۃَ اَلْفِ اَلْفِ

بشمار ہر ذرہ یک لک بار

مَرَّۃً حَقٌّ حَقٌّ ؁

ثابت شد ثابت شد ثابت شد۔

روایت

از حضرت امیر المومنین علی ابن ابی طالب علیہ السلام بسند معتبر روایت کردہ اند از خاتم النبیین صلوٰۃ اللہ و سلامہ علیہ و آلہ الطاہرین کہ فرمودہ اند ہفت آیات است در قرآن مجید ہر کہ تلاوت کند یا با خود نوشتہ دارد اگر ہفت طبقۂ آسمان و زمین زیر و زبر شوند و دیو و پری و جن و ساحران مُسلّح و آمادہ گردد ہیچ گزند بہ خوانندۂ این آیات تبرکات نتوانند رسانید بفرمانِ خدائے عزّ و جلّ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

آغاز می کنم بنام خدا کہ رحمن و رحیم است

قل لن یصیبنا الا ما کتب اللہ لنا

بگو نرسد با مگر آنچہ نوشتہ است اللہ تعالے برائے ما

ھو مولٰنا وعلی اللہ فلیتوکل

ہماں صاحب ماست یعنی اللہ تعالی و بر اللہ تعالی باید کہ اعتماد کنند

المؤمنون ۝

مؤمنین۔

وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا

اگر برساند ترا اللہ تعالیٰ تکلیفے کسے نیست

كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ

کہ آں تکلیف را دور کند مگر اللہ تعالیٰ واگر خواہد کہ با تو نیکی

بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ

کند پس کسے رد کنندہ فضل او نیست برساند فضل

مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ط وَهُوَ

خود را بہر کسے کہ خواہد از بندگان خود او بخشندہ

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ○

مہربان است

آیت سر دو دم خواندہ در عقب پشت باید دمید ۱۲

۶ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى

ونیست ہیچ رفتار کننده بروے زمین مگر بذمه

اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ

اللہ تعالیٰ روزی اوست میداند اللہ تعالیٰ جاے قرار گرفتن او

مُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتٰبٍ مُّبِينٍ ۝

و بجاے که او سپرده میشود او ہر چیز در کتاب مبین است

۵۶ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ

تحقیق من اعتماد کرده ام بر اللہ تعالیٰ که رب من است و رب شما ست

مَا مِنْ دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

و کسی نیست از رفتار کننده مگر اللہ تعالیٰ موی پیشانی او گیرنده است

إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝

بیشک رب من است برراه راست۔

ع

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا

وبسیار جانوران هستند که برنمیدارند رزق خود را یعنی جمع نمیکنند روزی خود

اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ

اللہ تعالی بآں جانوران روزی میدهد و شمارا روزی میدهد و هماں

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

اللہ تعالی می شنود و میداند۔

٦

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ

هر چه می کشاید اللہ تعالی برای آدمیان از رحمت

این آیت بعد بسم خوانده بجانب دست راست خود باید دمید ۱۲

این آیت بعد بسم خوانده بجانب پیش باید دمید

فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا

پس نیست باز دارندہ برائے آں رحمت و ہر چہ از رحمت اللہ تعالےٰ

مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ بَعْدِهٖ ط وَهُوَ

باز دارد پس نیست کس فرستندہ آں سوائے اللہ تعالیٰ وہماں

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

اللہ تعالیٰ ہست زبردست و صاحب حکمت ۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

واگر بپرسی از کفار کہ ساخت آسمانہا را

وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ط قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ

و زمین را ضرور خواہند گفت اللہ تعالےٰ آفرید بگو بہ بینید شما

مَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ

چیزے را پرستش میکنید سوائے اللہ تعالیٰ اگر

اَرَادَنِیَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ

خواہد اللہ تعالےٰ برمن تکلیف آیا ان تباں کشایندگان

ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِیْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ

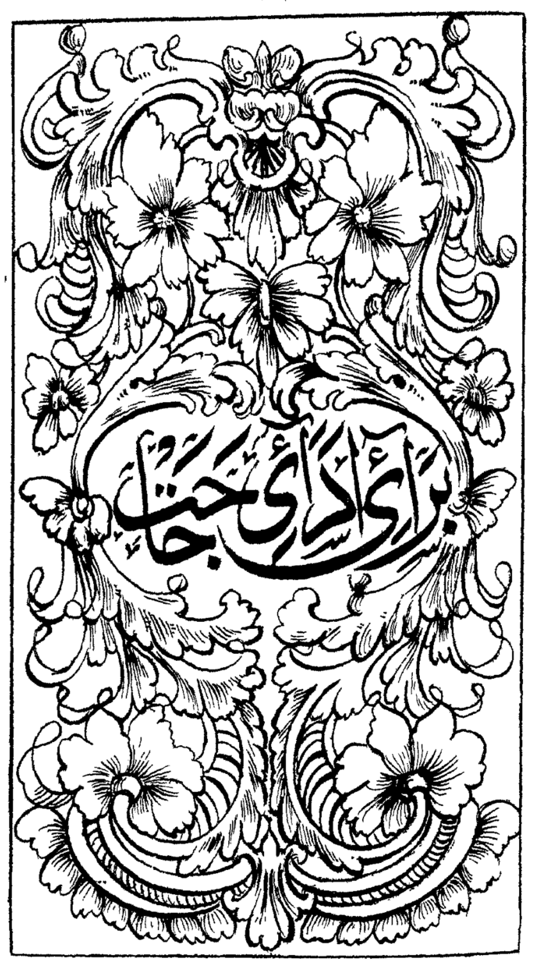
تکلیف خواہستند یا اللہ تعالیٰ بمن ارادہ رحمت کند آیا آن تباں

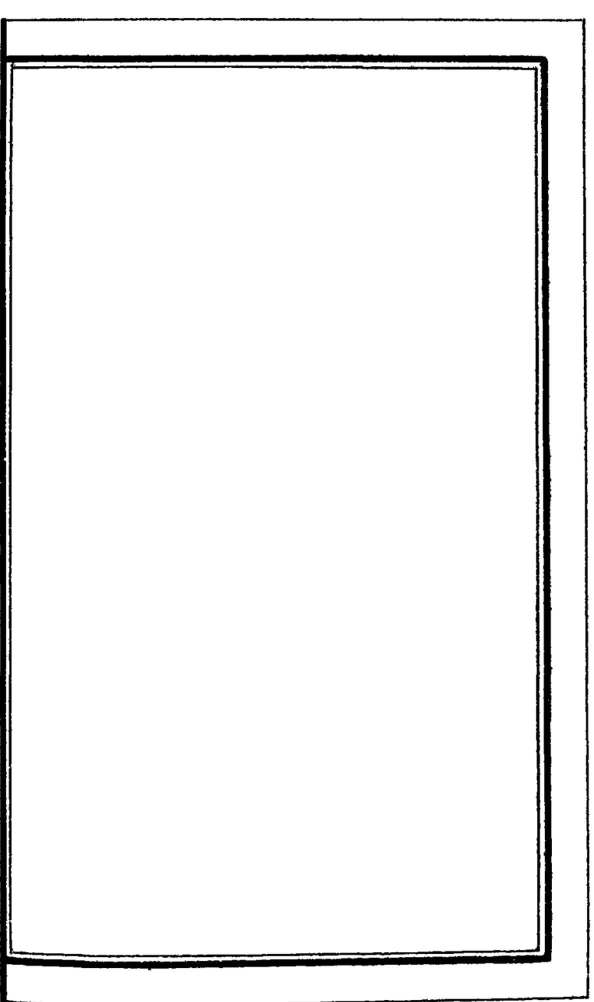
مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ قُلْ حَسْبِیَ اللّٰهُ

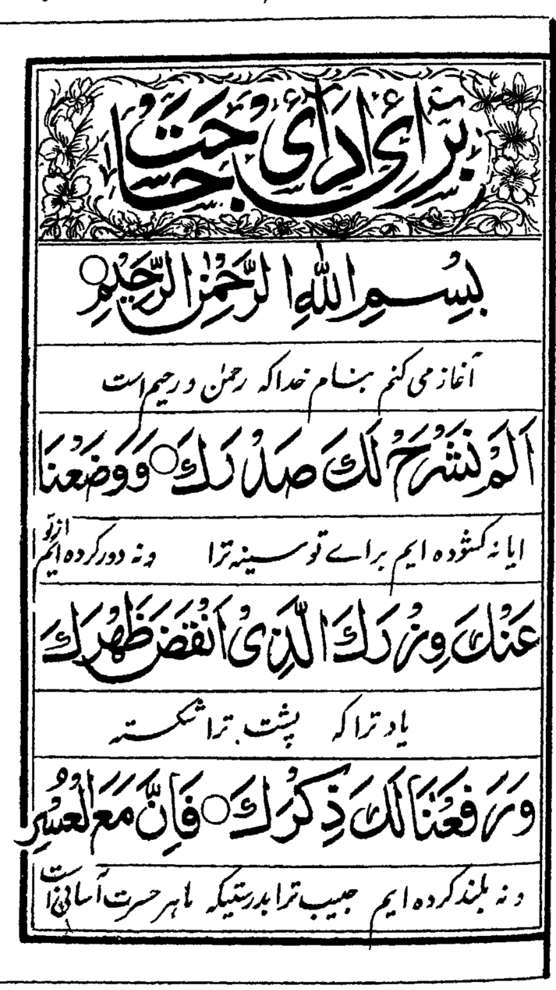
باز دارندگان رحمت الٰہی ہستند تو بگو بس است مرا اللہ تعالےٰ

عَلَیْهِ یَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ○

بر اللہ تعالیٰ اعتماد میکنند اعتماد کنندگان

برای ادای حجاب

برائے ادائے حاجات

بسم اللہ الرحمن الرحیم

آغاز می کنم بنام خدا کہ رحمن و رحیم است

الم نشرح لک صدرک ○ ووضعنا

ایا نہ کشودہ ایم براے تو سینہ ترا و نہ دور کردہ ایم از تو

عنک وزرک الذی انقض ظہرک

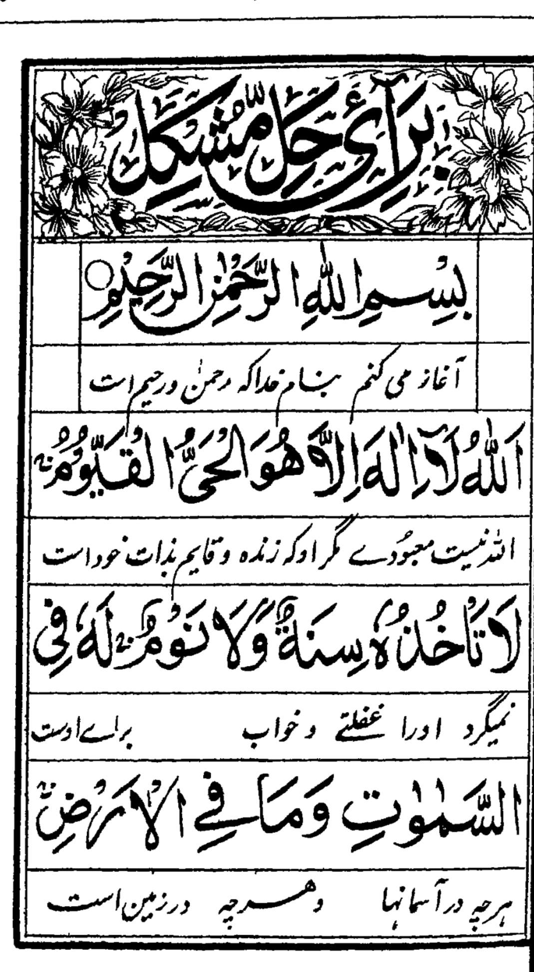
یاد ترا کہ پشت ترا شکستہ

ورفعنا لک ذکرک ○ فان مع العسر

و نہ بلند کردہ ایم جیب ترا بدرستیکہ با ہر حسرت آسانی است

	فَاِذَا	
	يُسْرًا ۝ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَاِذَا	
	دبا ہر سختی سہولت ہرگاہ فارغ شوی	
	فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝ وَاِلٰى رَبِّكَ	
	از کارہا قایم شو و بسوے رب تو	
	فَارْغَبْ ۝	
	مائل کن خود را	

۳ بار خوانده سوئے آسمان دیده بدمد و بعد از آں سورۂ فاتحہ مع تسمیہ ۱۰ بار بخواند و بر ہر قرآت سورۂ انگشت بکشاید بہ ترکیب بالا ابتدا از خنصر نماید و حاجت خواہد۔

برائے حل مشکل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آغاز می کنم بنام خدا که رحمٰن و رحیم است

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ

اللہ نیست معبودے مگر او کہ زندہ و قایم بذات خود است

لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ لَهٗ فِی

نمیگرد اورا غفلتے و خواب برائے اوست

السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ

ہر چہ در آسمانہا و ہر چہ در زمین است

مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ

کیست آنکہ سفارشش کند نزد او مگر باجازت او

یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

می داند ہرچہ پیش اوست و پس او

وَلَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا

حاوی نمیشوند مردم بچیزے از علم او مگر آنقدر کہ

بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِیُّهُ السَّمٰوٰتِ

می خواہد کرسی او آسمانہا و زمین را بجود

وَالْاَرْضَ وَلَا یَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا

آرد و او را حفاظت آں ہردو تکلیف نمی دہد

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ۝ دو صد بار بخواند

وآں بلند و بزرگ است

بعد ازآں یَا اَللّٰهُ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا عَلِیُّ

یا اللہ وا زندہ مانندہ مدام و یا بخود قائم و یا بلند از ہمہ

یَا عَظِیْمُ - اسمائے مذکور را فی صدی یکہزار و سہ صد

و یا بزرگ

و ہفتاد بار بخواند من بعد ایں دُعا بخواند - اَسْئَلُكَ

می خواہم از تو

بِنُوْرِ عَرْشِكَ وَبِرُوْحِ مُحَمَّدٍ

بطفیل روشنی عرش تو و بحق روان محمد

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ اَنْ تُرْسِلَ

(خدا برو سلام و درود نازل کند) آنکہ روان کنی

خَادِمَ هٰذِهِ الْاٰيَةِ الشَّرِيْفَةِ لِفُلَانِ

خادم ایں آیت شریفہ را بسوے فلاں

ابْنِ فُلَانَةَ فِيْ صِفَتِيْ وَحِيْلَتِيْ بِشُهُبٍ

ابن فلاں را در صفت و حیلہ من بہ شعلہ ہائے

مِنْ سَمٍّ وَحِرَابٍ مِنْ نَارٍ ؀

زہر و آتش

از شب جمعہ شروع تا ہفت شب جمعہ بکند؀

برائے رفع حاجات بعد از صلوٰۃ الفجر و العشا یکصد و بست و یکمرتبہ با دُرود شریف یازدہ مرتبہ اول و آخر بخوانند۔ اجازت از حبیب عبید حرس

دعا برائے اطمینان قلب

يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ

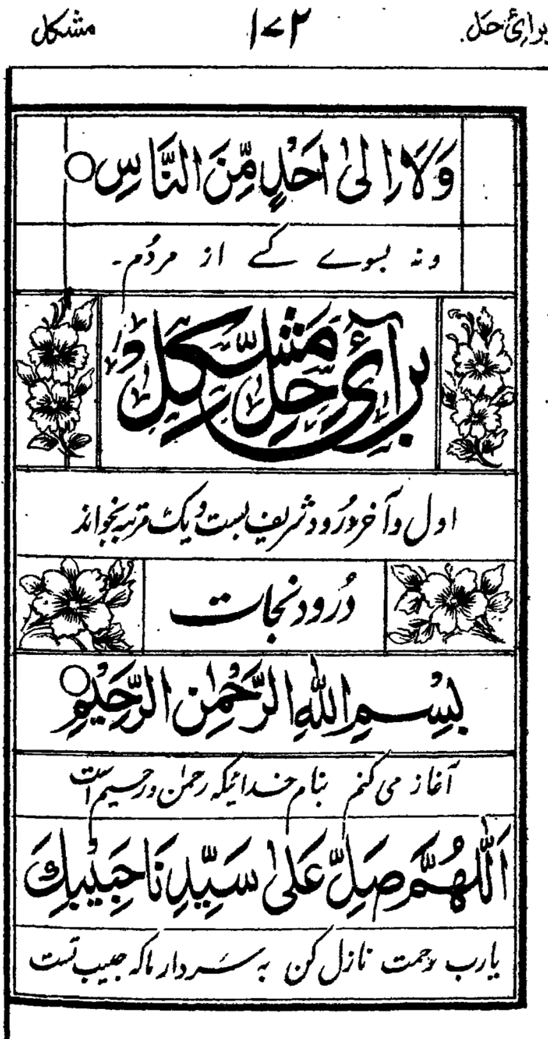
یا حی یا قیوم برحمت تو فریاد طلب کنم کہ

أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا

ہر حال مرا اصلاح کنی و نہ

تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

سپاری مرا سرے نفس من یک لحظہ

وَلَا اِلٰی اَحَدٍ مِّنَ النَّاسِ
ونہ بسوے کسے از مردم۔
برائے حل مشکل
اول وآخر درود شریف بست ویک مرتبہ بخواند
درود نجات
بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
آغاز می کنم بنام خدائیکہ رحمٰن ورحیم است
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا حَبِیْبِکَ
یارب رحمت نازل کن بہ سردار ما کہ حبیب تست

مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً تُنْجِيْنَا بِهَا مِنْ

محمد و بر آل او درودیکہ نجات دہی مارا

جَمِيْعِ الْاَهْوَالِ وَالْاٰفَاتِ وَتَقْضِيْ

بہ برکت او. از ہمہ خوفہا و آفتہا و ادا کنی

لَنَا بِهَا جَمِيْعَ الْحَاجَاتِ ○

ببرکت او ہمہ حاجتہاے مارا۔

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيْثُ

یا حی و یا قیوم بہ رحمت و فریاد می خواہم

اَصْلِحْ لِيْ شَاْنِيْ كُلَّهٗ وَلَا تَكِلْنِيْ

کہ درست کنی ہر حال مرا و مرا بقدر یک لحظہ

اِلٰی نَفْسِیْ طُرْفَۃَ عَیْنٍ وَّلَا اِلٰی

از چشم زدن نہ سپاری مرا بسوئے

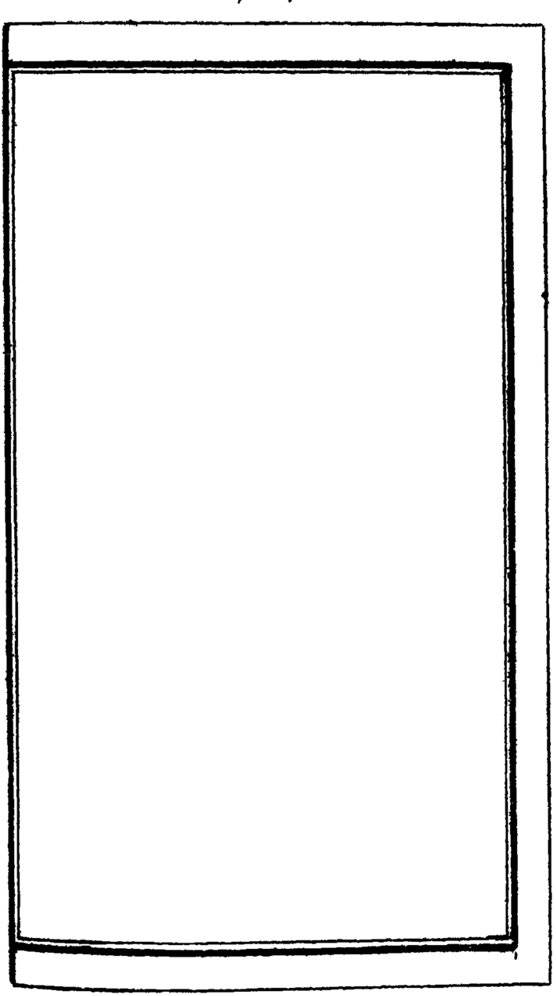
اَحَدٍ سِوَاکَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ

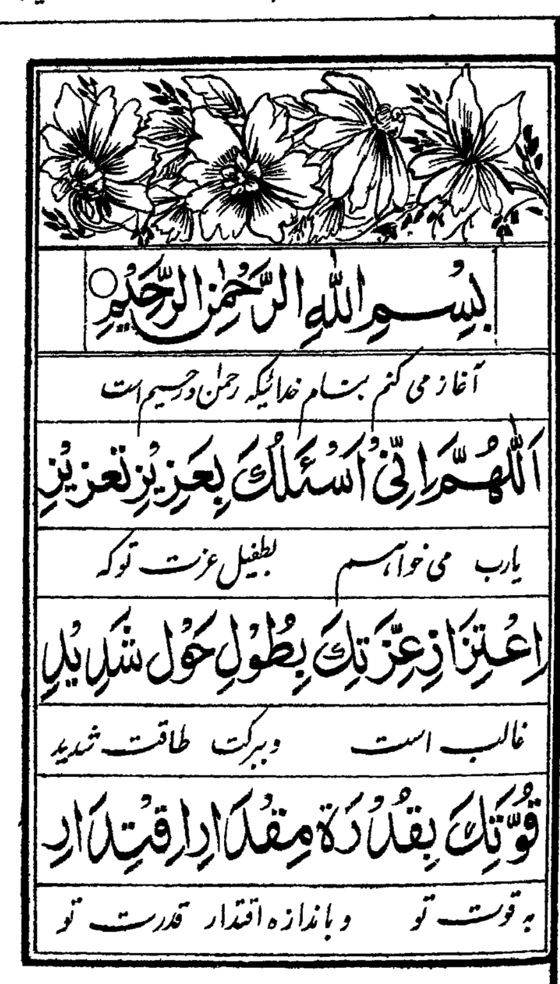
نفس من دیسوے کسے ما فریاد ایں فریاد خواہندگان

یَا مُجِیْبَ السَّائِلِیْنَ یَا اَللّٰہُ ۝

و یا قبول کنندہ سوال کنندگاں

دعای مشهور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آغاز می کنم بنام خدائیکه رحمن و رحیم است

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعَزِیْزِ تَعْزِیْزِ

یارب می خواهم بطفیل عزت تو که

اِعْتِزَازِ عِزَّتِكَ بِطُوْلِ حَوْلِ شَدِیْدِ

غالب است و برکت طاقت شدید

قُوَّتِكَ بِقُدْرَةِ مِقْدَارِ اِقْتِدَارِ

به قوت تو و باندازه اقتدار قدرت تو

قُدْرَتِكَ بِتَاكِيدِ تَحْمِيدِ تَمْجِيدِ

و باستواری ثنائے

عَظَمَتِكَ بِسُمُوِّ نُمُوِّ عُلُوِّ رِفْعَتِكَ

بزرگی تو و بہ بلندی رفعت تو

بِدَيْمُومِ قَيُّومِ دَوَامِ مُدَّتِكَ بِرِضْوَانِ

و بدوامت مدت تو و برضائے

غُفْرَانِ اَمَانِ رَحْمَتِكَ بِرَفِيعِ

مغفرت امان رحمت تو و بلند

مَنِيعِ بَدِيعِ سَلْطَنَتِكَ بِسَنَاءِ

سلطنت تو

ضِيَاءِ بَهَاءِ رُبُوبِيَّتِكَ بِسَعَادَةِ

و بروشنی پروردگاری تو و بسعادت

صَلٰوةِ بِسَاطِ رَحْمَتِكَ بِحَقَايِقِ

و درود بساط رحمت تو و بحقائق

الْحَقِّ مِنْ حَقِّ حَقِّكَ بِمَكْنُونِ السِّرِّ

حقیقت تو و براز نہاں او

مِنْ سِرِّكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عِزِّكَ

و بر عقدہاے عزت تو

وَبِحَنِيْنِ اَنِيْنِ تَسْكِيْنِ الْمُرِيْدِيْنِ

و بشور فریاد ارادت مندان تو

بِحُرَقَاتِ خَضَعَاتِ زَفَرَاتِ الْخَائِفِیْنَ

وبسوزش بالاہاے ترسندگان تو

بِآمَالِ اَعْمَالِ اَقْوَالِ الْمُجْتَهِدِیْنَ بِتَخَشُّعِ

وامیدہاے اقوال اجتہادکنندگان وبخشوع

تَخَضُّعِ تَقَطُّعِ مَرَارَاتِ الصَّابِرِیْنَ

وخضوع زہرہاے صبرکنندگان

بِتَعَبُّدِ تَهَجُّدِ تَمَجُّدِ تَجَلُّدِ الْعَابِدِیْنَ

وبعبادت تہجد وبزرگی صبرپرستاران تو

اَللّٰهُمَّ ذَهَبَتِ الْعُقُوْلُ وَانْحَسَرَتِ الْاَبْصَارُ

یارب خودہا رفتہ اند وبینائی ہا غائب شدہ اند

وَضَاعَتِ الْأَفْهَامُ وَحَارَتِ الْأَوْهَامُ

و فہما صنائع شدہ اند و اوہام تحیر اند

وَقَصُرَتِ الْخَوَاطِرُ وَبَعُدَتِ الظُّنُونُ

و دلہا کوتاہ ہستند و گمانہا دور اند

عَنْ إِدْرَاكِ كُنْهِ كَيْفِيَّةِ مَا ظَهَرَ مِنْ

از دریافت حقیقت کیفیت تو ظاہر نشد

بَوَادِي عَجَائِبِ أَصْنَافِ بَدِيعِ

از دشتہائے عجائب اقسام قدرت تو

قُدْرَتِكَ دُونَ الْبُلُوغِ إِلَى مَعْرِفَةِ

بجز رسوائی سوئے شناسائی

تَلَأْلُؤُ لَمَعَانِ بُرُوْقِ سَمَآئِكَ

درخشندگی برقہاے آسمان تو

اَللّٰهُمَّ يَا مُحَرِّكَ الْحَرَكَاتِ وَمُبْدِءَ

یارب اے جنبانندہ ہمہ حرکتہا و اے ابتداے

نِهَايَةِ الْغَايَاتِ وَمُخْرِجَ مُنَابِتِ

جملہ انتہائہا و اے برارندہ منابت

تَفْرِيْعِ قُضْبَانِ النَّبَاتِ يَا مَنْ شَقَّ

شاخہاے نہالہا و اے آنکہ چاک کردہ

جَلَامِيْدَ الصُّخُوْرِ الرَّاسِيَاتِ

سخت ترشین سنگہارا

وَانْبَعَ مَاءً مَعِيْنًا حَيٰوةً لِّلْمَخْلُوْقَاتِ

وا ے آنکہ جاری کردہ آب صافی زندگی مخلوقات را

فَاَحْيَا مِنْهَا الْحَبَّاتِ وَالنَّبَاتِ وَعَلِمَ

پس زندہ کردہ بسبب آں لمحہا و روئید گیہا را وا ے آنکہ دانستہ

مَا اخْتَلَجَ فِيْ سِرِّ اَفْكَارِهِمْ مِنْ نُطُوْقِ

ال اسرار افکار الیشا نرا از میان

اِشَارَاتِ خَفِيَّاتِ لُغَاتِ النَّمْلِ السَّارِحَاتِ

اشارہاے نہاں لغات مورہا کہ می چرند در زمین

يَا مَنْ سَبَّحَتْ وَهَلَّلَتْ وَقَدَّسَتْ

وا ے آنکہ سبحان اللہ گویند ولا الہ خوانند و پاکی او بیان کنند

وَكَبَّرَتْ وَسَجَدَتْ لِجَلَالِ جَمَالِ

وحرف اللہ اکبر انند وسجدہ می کنند بسوے بزرگی حسن

أَقْوَالِكَ وَعَظِيمِ عِزَّةِ جَبَرُوْتِ وَمَلَكُوْتِ

اقوال تو و بزرگ عزت جبروت و ملکوت

سَلْطَنَةِ مَلَائِكَةِ سَبْعِ سَمٰوٰتٍ يَا

سلطنت فرشتگاں ہفت آسماں اے

مَنْ دَارَتْ فَاضَائَتْ وَانَارَتْ

آنکہ دائر گردید پس روشن گشت

لَهُ وَادِمُوْمِيَتِهِ النُّجُوْمُ الزَّاهِرَاتِ

بمداومت ستارہاے روشن

وَاَحۡصٰی عَدَدَا الۡاَحۡیَآءِ وَالۡاَمۡوَاتِ

و حاوی شد شمار زندگان و مردگان

صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ خَیۡرِ الۡبَرِیَّاتِ

رحمت نازل کن بر محمدؐ و بر آل محمدؐ کہ بہتر مخلوقات نعمت

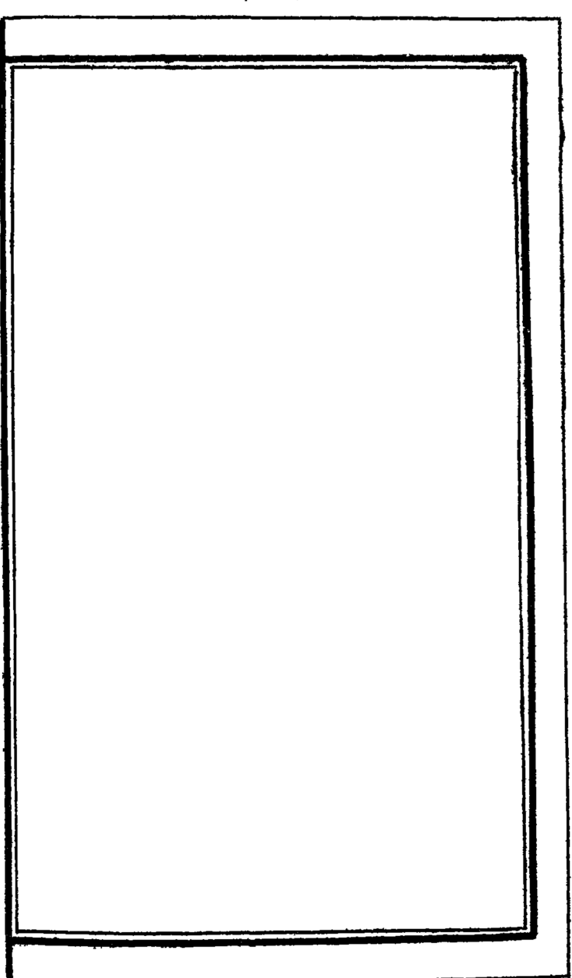
وَافۡعَلۡ بِیۡ کَذَا

کن بمن چنان

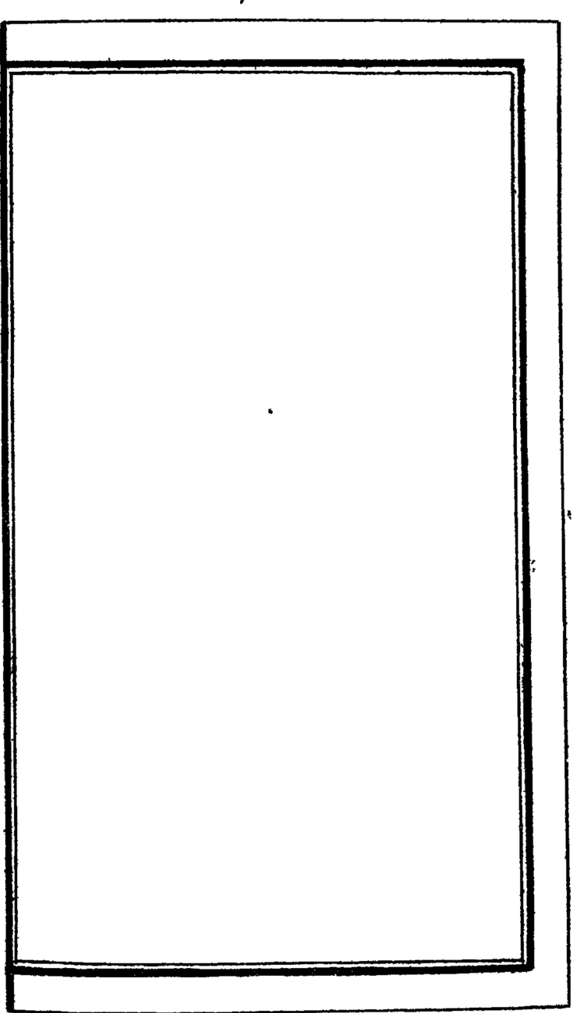
وَکَذَا

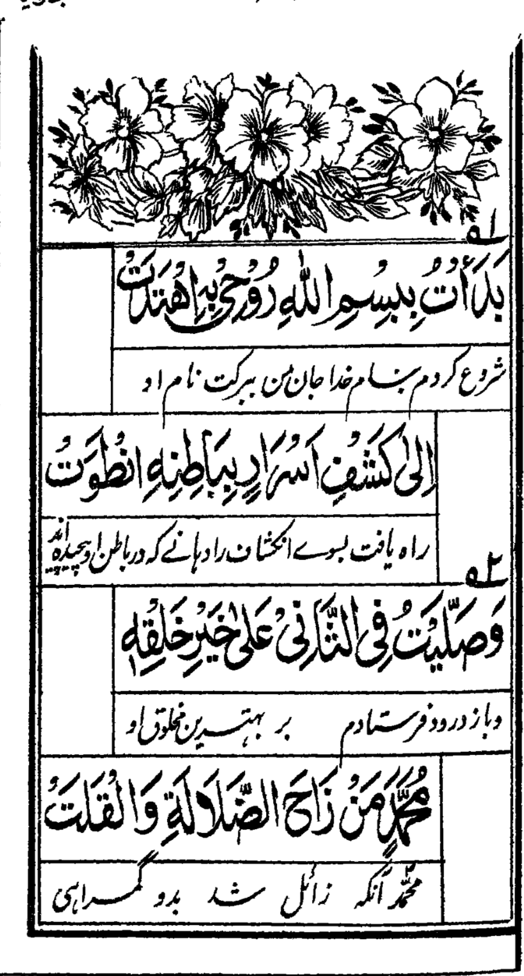
و چنیں

ہر حاجتے کہ مقصود باشد در کذا و کذا جا جہائے خود را بجائے کذا ذکر نمایند ۱۲

هذه دعوة الجلجلوتية

۱ بَدَأْتُ بِبِسْمِ اللهِ رُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ

شروع کردم بنام خدا جان من ببرکت نام او

إِلَى كَشْفِ أَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ انْطَوَتْ

راه یافت بسوے انکشاف رازہائے کہ در باطن او پیچیدہ اند

۲ وَصَلَّيْتُ فِي الثَّانِي عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ

وباز درود فرستادم بر بہترین مخلوق او

مُحَمَّدٍ مَنْ زَاحَ الضَّلَالَةَ وَالْغَلَتْ

محمّد آنکہ زائل شد بدو گمراہی

٣ع سَأَلْتُكَ بِالْاِسْمِ الْمُعَظَّمِ قَدْرُهُ

خواستم برکت نام تو که قدر او بزرگ است

يَا آجِ اهُوجٍ جَلْجَلُوتٍ وَهَلْهَلَتْ

و به آج اهوج جلجلوت و ہلہلت کہ اسمائے خدا است

٤ع بِصَمْصَامِ طَمْطَامٍ وَبِالنُّوْرِ وَالضِّيَا

و به تیغ طمطام (اسم موکل) و به طفیل نور او

بِمِهْرَاشٍ مِهْرَاشٍ بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ

و به سختی (مہروش) کہ آتش بدو نشیند

٥ع عَلَيَّ ضِيَاءٌ مِّنْ بَوَارِقِ نُوْرِهِ

بر من از نور او روشنی است

وَلَاحَ عَلَى وَجْهِي ضِيَاءٌ فَأَبْرَقَتْ

و بر چہرہ من ضیاے اوست تا آنکہ روشن شد

فَصُبَّ عَلَى قَلْبِي شَآبِيبُ رَحْمَةٍ

پس ریختہ شد باران رحمت نزول من

بِحِكْمَةِ مَوْلَانَا الْعَظِيمِ فَأَنْبَجَسَتْ

بحکمت خداوند بزرگ تا آنکہ جاری شد

أَحَاطَتْ بِيَ الْأَنْوَارُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

روشنیہا از ہر طرف برمن احاطہ کردہ اند

وَهَيْبَةُ مَوْلَانَا الْفَخِيمِ بِنَا عَلَتْ

وہیبت خداوند عظیم بلند گردیدہ

فَسُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ يَا خَيْرَ بَارِئٍ

پس پاک ہستی یا خدا و ما بہتر پیدا کنندہ

وَيَا خَيْرَ خَلَّاقٍ وَيَا خَيْرَ مُثْبِتٍ

واے بہتر خالق واے بہتر آنکہ ثابت شد

أَفِضْ لِي مِنَ الْأَنْوَارِ قَبْضَةَ مُشْرِقٍ

براے من روشنی ہائے تابندہ را جاری کن

عَلَيَّ وَأَحْيِ مَيِّتَ قَلْبِي بِطَيْطَفَتٍ

و مردہ دل مرا بطفیل طیطفت (اسم معظم) زندہ کن

أَلَا وَأَلْبِسْنِي هَيْبَةً وَجَلَالَةً

و مرا لباس ہیئت و جلال بپوشاں

وَكَفِّ يَدَ الْاَعْدَاءِ عَنِّيْ بِغَلِهَتْ

دوست دشمناں را از من بطفیل غلہت (اسم موکل) بازدار

اَلَا وَاحْجُبْنِيْ مِنْ عَدُوٍّ وَحَاسِدٍ

و مرا از دشمن و حاسد پوشیدہ دار

بِحَقِّ شَمَاخٍ اَشْمَخٍ سَلِهَتٍ سَمَتْ

بطفیل شماخ (اسم موکل) کہ بلند است و سلہت (اسم موکل) کہ برگزیدہ است

بِنُوْرِ جَلَالٍ بَارِخٍ وَشَرْنَطَخٍ

بطفیل نور عزت بارخ و شرنطخ (اسمائے موکلین)

بِقُدُّوْسِ حَرْكُوْتٍ بِهِ الظُّلْمَةُ انْجَلَتْ

و متقدس حرکوت (اسم موکل)، کہ تاریکی بدو دور شد

الا ۹ واقض یا ربّاه بالنور حاجتی

یارب حاجت مرا

بنور اشمخ جلیا سریعاً قد انقضت

بنور اشمخ جلیا (اسم موکل) بمزدوری روا کن

بیاه و یایوه بنوه اصالیا

امور را آسان کن بطفیل یاه و یایوه و نموه و

بنجا عالیا یسر اموری بصلصلت

اصالیا و بنجا عالیا و بصلصلت (اسمائے موکلین)

الا و احسن یا ذا الجلال بکاف کن

اے ذوالجلال مرا بطفیل کاف کن

بِنَصٍّ حَكِيمٍ قَاطِعِ السِّرِّ اَسْبَلَتْ

بنص حکیمے کہ قاطع سراست وسیع نگاہدار

وَخَلِّصْنِي مِنْ كُلِّ هَوْلٍ وَشِدَّةٍ

وَ از ہر دہشت و سختی مرا رہا کن

فَاَنْتَ رَجَا قَلْبِي الْكَسِيرِ مِنَ الْخَبَتْ

زیرا کہ تو امید دلِ شکستہ من ہستی

وَصُبِّ عَلَى الرِّزْقِ صُبَّةَ رَحْمَةٍ

و بریز بر من رزق را ازیں رحمت

فَاَنْتَ رَجَاءُ الْعَالَمِينَ وَلَوْ طَغَتْ

تو امید گاہ عالمے اگرچہ گمراہ و سرکش گردد

وَاَصِمْ وَاَبْكِمْ لَهُمْ اَعْمِ عَدُوَّنَا

دشمناں مرا کور وکر وگنگ زبان کن

وَاَخْرِسْهُ يَاذَا الْجَلَالِ بِجُوسَمْتُ

ولال گرداں اے ذوالجلال بطفیل حوسمت (اسم موکل)

۹ فَلِي جُوسَمٌ مَعْ دُوسَمٍ وَبَرَاسِمٍ

برائے من جوسم با دوسم و براسم (اسمائے موکلین)

تَحَصَّنْتُ بِالْاِسْمِ الْعَظِيْمِ مِنَ الْغَلْتِ

ہست و باسم عظیم غلت (اسم موکل) قلعہ کشیدہ ام گرد حو

وَاَعْطِفْ قُلُوْبَ الْعَالَمِيْنَ بِاَسْرِهَا

و قلوب جملہ عالم را بسوئے من گرداں

عَلَىَّ وَالْبُسْنِیْ قَبُوْلًا بِشَلْمَهَتْ

و مرا جامہ قبول بطفیل شلمہت (اسم موکل) بپوشاں

وَبَارِكْ لَنَا اَللّٰهُمَّ فِیْ جَمِیْعِ كَسْبِنَا

یارب در کسب مال ما برکت دہ

وَحَلِّ عُقُوْدَ الْعُسْرِ يَا يُوْهِ ارْتَخْتُ

و گرہائے مشکلات بستہ ما یا (یوہ ارتخت) (اسم موکل) بکشائے

بِيَاهٍ وَيَا يُوْهٍ وَيَا خَيْرِ بَازِخٍ

بطفیل یاہ و یا یوہ (اسمائے معظم) و بہتر بازخ (اسم معظم)

وَيَا مَنْ لَنَا الْاَرْزَاقُ مِنْ جُوْدِهٖ تَمَّتْ

و اے آنکہ رزقہائے ما بجود او زیادہ شود

۲۳ نَرُدُّ بِكَ الْاَعْدَآءَ مِنْ كُلِّ وِجْهَةٍ

با دشمناں را از ہر جہت بطفیل تو مار گردانم

وَبِالْاِسْمِ نَرْمِیْهِمْ مِنَ الْبُعْدِ بِالشَّتَتْ

وایشانرا پراگندہ شرکت نام تو بدور افگنیم

۲۴ فَاَنْتَ رَجَائِیْ یَا اِلٰهِیْ وَسَیِّدِیْ

پس توئی امید من اے خدائے وآقائے من

فَقُلْ لِّلْمُقِیْمِ الْجَیْشِ اِنْ رَامَ لِیْ غَلَتْ

پس بگو بجمع آورندہ فوج کہ اگر قصد من نمودہ بغلط خواہد

۲۵ فَیَا خَیْرَ مَسْئُوْلٍ وَاَکْرَمَ مَنْ عَطَا

اے آنکہ بہتر از جملہ مسؤلان و بزرگتر از عطا کنندگان

وَيَا خَيْرَ مَأمُولٍ اِلٰی اُمَّةٍ خَلَتْ

والے بہتر اُمّید بُرآں بسوئے گردے کہ گزشتہ

۲۶
بِتَعْدَادٍ اِيْرَامٍ بِسِنْدَادٍ كَاهِرٍ

بتعداد ایرام (اسم موکل) وبطفیل سنداد کاہر (اسم معظم)

بِبَرْهُوْتٍ تَبْرِيْرٍ بِهَا قَدْ تَبَرَّكَتْ

وشرکت برہوت تبریزیا (ضیاء نور) کہ نسبت آں برکت

۲۷
سِرَاجٌ يُقَادُ النُّوْرُ سِرًّا اَتِبَاكِنٍ

چراغیست کہ بدو نور ست از روے سر تباکن (مجید حمید)

يُقَادُ سِرَاجُ السُّرْجِ سِرًّا فَنُوِّرَتْ

وبدو چراغ جملہ چراغہا منور است

۲۸ بِيَارِيخَ بَيْرُوجَ وَيَا نُوخَ بَعْدَهَا

وشرکت یاریخ بیروج و یانوخ

بِدَمِّيخَ بَشْمِيخَ بِهِ الْكَوْنُ عُطِّرَتْ

و دمیخ بشمیخ (اسماعظم) کہ بدو کائنات معطر اند

۲۹ حُرُوفُ لِبَهْرَامٍ عَلَتْ وَتَسَامَخَتْ

وشرکت حروف بہرام کہ بزرگ است

وَاَسْمَا عَصَى مُوسٰى بِهِ الظُّلْمَةُ انْجَلَتْ

و اسماے عصا موسیٰ کہ بدو تاریکی دور شدہ است

۳۰ تَوَسَّلْتُ مَوْلٰنَا اِلَيْكَ بِسِرِّهَا

یا مولے من توسل کردم سوے تو براں

تَوَسَّلَ ذِیْ ذُلٍّ بِهِ النَّاسُ اهْتَدَتْ

توسل ذلیلے واں سر آنست کہ بدو جملہ مردم راہ یافتہ اند

۳۱ تَقِدْ كَوْكَبِیْ بِالْاِسْمِ نُوْرًا وَّبَهْجَةً

سیارہ ام را شرکت نام بنور و بہجت

مَدَی الدَّهْرِ وَالْاَیَّامِ یَانُوْخُ جَلْجَلَتْ

تا قیامت روشن کن یا نوخ جلجلت (اسم معظم مہربانی)

۳۲ فَیَاشَمْخَثَا یَاشَمْخَثَا اَنْتَ شَلْمِخَا

یا شمخثا (اسم معظم) تو شلمخا (اسم معظم)

وَیَا عَطْیَلًا غَوْثَ الرِّیَاحِ تَخَلْخَلَتْ

ہستی و یا عطیلا غوث یادہائے کہ متخلخل ہستند

۳۳ بِحَمٍ عَیْنٍ ثُمَّ سِیْنٍ وَقَافِهَا

بطفیل حم و سین و قاف

حَمَایَتُنَا مِنْهَا الْجِبَالُ تُزَلْزَلَتْ

حمایت ماست کہ بدو کوہ ہا متزلزل شوند

۳۴ بِسِرِّ حُرُوْفٍ اُوْدِعَتْ فِیْ عَزِیْمَتِیْ

بطفیل راز حروفے کہ در عزیمت من ودیعت اند

عَلَوْتُ بِنُوْرِ الْاِسْمِ وَالرُّوْحُ قَدْ عَلَتْ

من بنور اسم بلند گردیدم و روح بلند گسیدہ است

۳۵ ثَلَاثُ عِصِیٍّ صُفِّفَتْ بَعْدَ خَاتَمٍ

سہ عصا کہ باہم صف زدہ با سند انگشتری نویسید

عَلٰى رَأْسِهَا مِثْلَ السِّنَانِ تَقَوَّمَتْ	
کہ بر سر آں مثل نیزہ راست باشند	
	وَمِيمٍ طَمِيسٍ اَبْتَرٍ ثُمَّ سُلَّمٍ
	و میم طمیس دم بریدہ با سُلّم
وَفِي وَسْطِهَا بِالْجَرَّتَيْنِ تَشَرَّكَتْ	
کہ درمیان آں دو زیر شریک باشند	
	وَاَرْبَعَةٍ مِثْلَ الْاَنَامِلِ صُفِّفَتْ
	و چار الف مثل انگشتہا صف زدہ بر انگشتری باشد
تُشِيْرُ اِلَى الْخَيْرَاتِ وَالرِّزْقِ جُمِّعَتْ	
کہ بر نیک بدہا و رزق اشارہ کنند	

۳۶ وَهَاءٍ شَقِيقٍ ثُمَّ وَاوٍ مُقَوَّسٍ

وہاے شقیق یا ز داو کمانی انگشتری نویسد

كَأَنْبُوبِ حَجَّامٍ مِنَ السِّرِّ الْتَوَتْ

کہ مثل سبے حجامت زنندہ از راز پیچیدہ است

۳۷ وَآخِرُهَا مِثْلُ الْأَوَائِلِ خَاتِمٌ

وآخر او مثل اوائل خاتم است

خُمَاسِيُّ أَرْكَانٍ وَلِلسِّرِّ قَدْ حَوَتْ

ارکان پنجم اند و بر راز حاوی ہستند

۳۸ فَهٰذَا هُوَ اسْمُ اللّٰهِ يَاجَاهِلُ اعْتَقِدْ

این نام خداست اے جاہل اعتقاد کن

وَلَا تَشْكُ حَتّٰى تُهْلِكَ الرُّوحَ وَالْجُثَّ

از شکایت مکن تا روح وجسد را ہلاک نکنی

وَلَا تُبْدِ هٰذَا الْاِسْمَ يَوْمًا لِجَاهِلٍ

ظاہر مکن ایں نام را روا ے برا ے جاہل

فَلَوْ كَانَ مَعَ اُنْثٰى لَكَانَتْ بِهٖ سَمَتْ

اگر باز نے باشد او بدو بلند خواہد شد

وَاِنْ كَانَ اِنْسَانًا يُخَافُ وَعِيْدُهٗ

واگر انسانے باشد خوف وعیداوست

فَلَا تَخْشَ مِنْ اَمْرِ الْمُلُوْكِ وَلَوْ طَغَتْ

وازامر بادشاہاں خوف مکن اگرچہ آں امرطغیانی آرد

٤٣ وَلَوْ كَانَ هٰذَا الْاِسْمُ فِيْ مَالِ تَاجِرٍ

اگر ایں نام با سوداگرے باشد

لَكَانَتْ حَوَاصِلُهٗ مِنَ الْمَالِ امْتَلَتْ

کیسہ ہاے او از مال پُر خواہند شد

٤٤ وَاِنْ كَانَ مَصْرُوْعًا مِنَ الْجِنِّ وَاقِعًا

واگر کسے جن زدہ و بر زمین افتادہ باشد

فَجِئْتَ بِهٰذَا الْعَوْنِ فِي الْحَالِ قُطِّعَتْ

و بدیں مدد بسوے او آئی ہموں وقت از و منقطع گردد

٤٥ فَقَابِلْ وَلَا تَخْشَ وَحَاكِمْ وَلَا تَخَفْ

مقابلہ کن و خوف مکن و مترس

وَجُزْ كُلَّ أَرْضٍ بِالْوُحُوشِ تَعَمَّرَتْ

وہر زمینے راکہ از وحوش آباد است طے کن

وَسَلِّمْ إِلٰهِي بُكْرَةً وَعَشِيَّةً

یارب بر سحر و شام شل یاران اُرد

كَوَبْلِ غَمَامٍ أَوْ رُعُودٍ تَهَطَّلَتْ

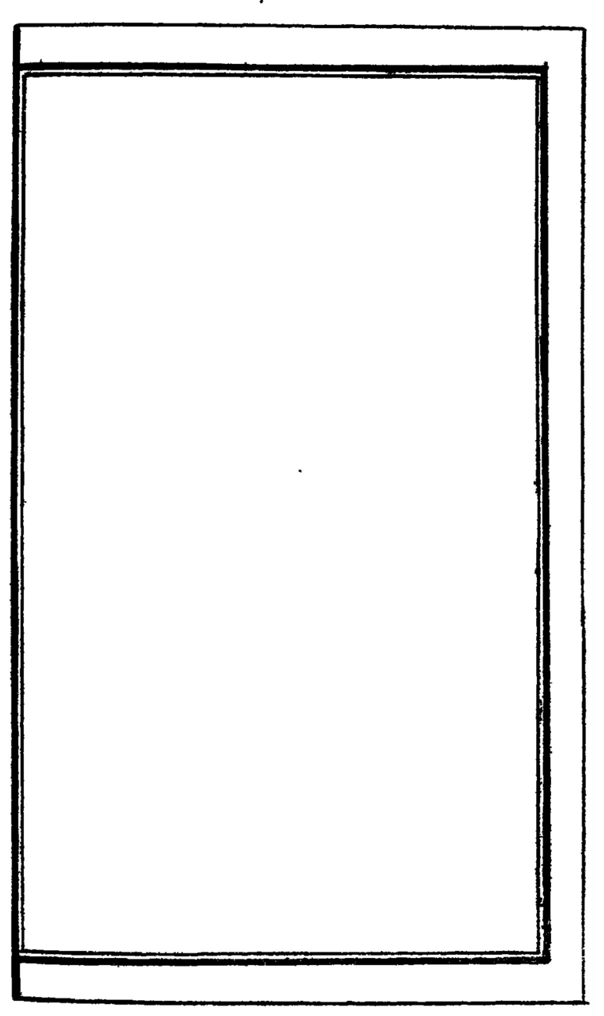
رعدہائے بارندہ رحمت نازل کن

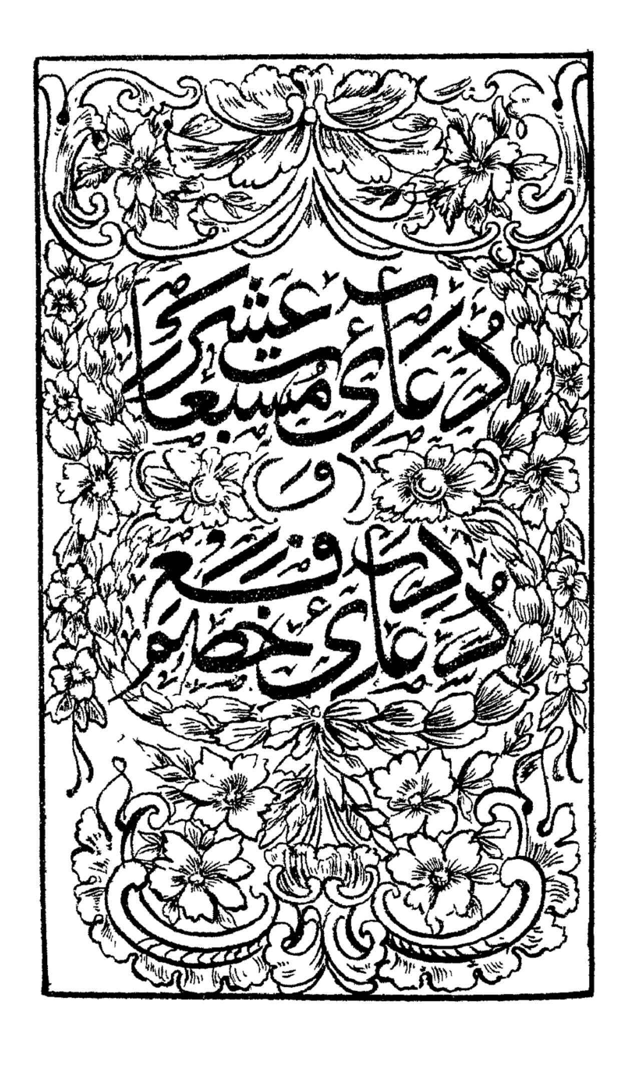
عَلَى الْمُصْطَفٰى وَالْآلِ وَالصَّحْبِ كُلِّهِمْ

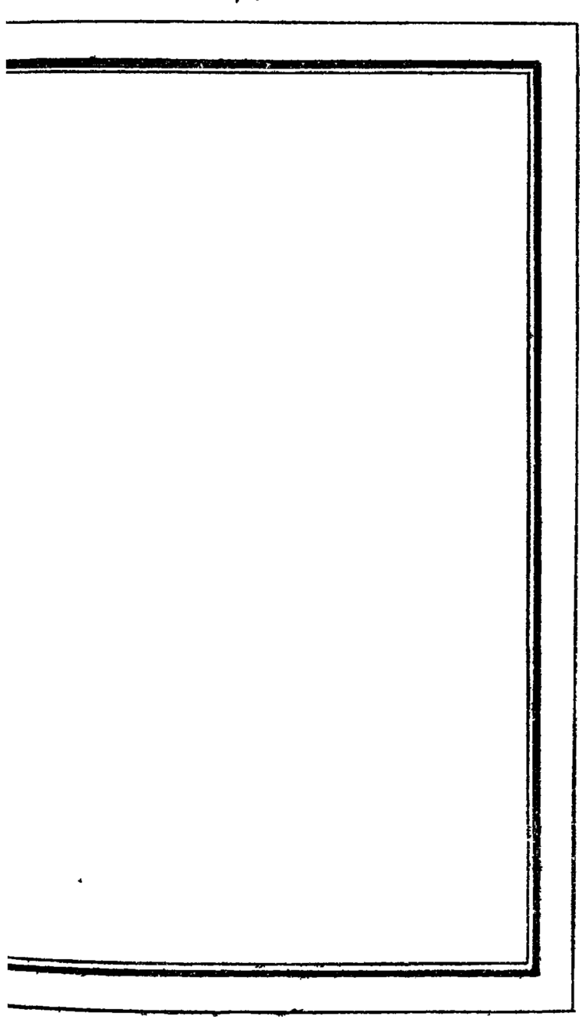
بر مصطفٰے و آل و اصحاب ہمگی

بِعَدِّ نَبَاتِ الْأَرْضِ وَالرِّيحِ إِذْ سَرَتْ

حسب شمار نباتات زمین و بادہا کہ می وزند

دعای مسبعات عشر
و
دعای خضوع

مُسبعاتِ عشر

تقرءُ قبل ان تطلع الشمس وقبل ان

بخواند پیش ازاں کہ آفتاب دمد و پیش ازاں کہ آفتاب

تنبسط علی الارض وقبل ان تغرب

بروئے زمین منبسط شود پیش ازاں کہ بمغرب رود

سُورۃ الحمد (۷ مرۃ) قُل ھو اللہ احدٌ

سُورہ الحمد ہفت بار و قُل ہو اللہ احد ہفت بار

(۷ مرۃ) قُل یا ایھا الکٰفرون (۷ مرۃ)

و قُل یا ایہا الکافرون ہفت بار

آیَۃَ الکُرسِیُ (۷ مرّۃ) وَتقُولُ سُبحَانَ

و آیتہ الکرسی ہفت بار و بخواند ہفت بار پاک است

اللّٰہِ وَالحَمدُ لِلّٰہِ وَلَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ

اللہ تعالےٰ و جمیع حمد ثابت است برائے اللہ تعالیٰ و نیست ہیچ معبود مگر

اَکبَرُ (۷ مرّۃ) اَللّٰھُمَّ صَلِّ علیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِہٖ

اللہ تعالیٰ و بخواند ہفت بار اے الٰہ من بفرست درود بر محمد و بر

وَسَلِّمُ (۷ مرّۃ) وعقیب الاستغفار

آل محمد و بفرست سلام و بخواند بعد استغفار

اَللّٰھُمَّ افعَل بِی وَبِھِم عَاجِلًا وَّاٰجِلًا

اے الٰہ من بکن بمن و بدشمنان من چناں معاملہ کہ عاجل و آجل باشد

فِی الدِّیْنِ وَالدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ مَا اَنْتَ

در دین و دنیا و بآخرت کہ تو برائے آں معاملہ

لَہٗ اَھْلٌ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا یَا مَوْلَانَا مَا

اہل ہستی و مکن باما اے سردار ما آں معاملہ کہ ما

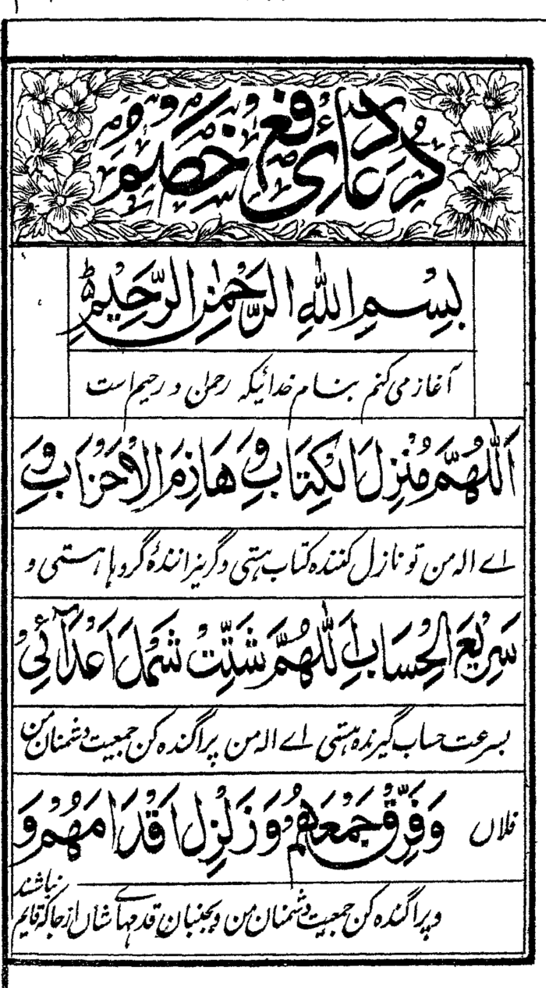
نَحْنُ لَہٗ اَھْلٌ اَنْتَ غَفُوْرٌ حَلِیْمٌ

برائے آں اہل ہستیم تو غفور حلیم

جَوَّادٌ کَرِیْمٌ بَرٌّ رَّؤُفٌ الرَّحِیْمُ

جواد کریم بر رؤف رحیم ہستی

ھفت مرتبہ

دعای دفع خصم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

آغاز می کنم بنام خدائیکہ رحمن و رحیم است

اللھم منزل الکتاب ھازم الاحزاب

اے الہ من تو نازل کنندہ کتاب ہستی و گریزانندہ گروہا ہستی و

سریع الحساب اللھم شتت شمل اعدائی

بسرعت حساب گیرندہ ہستی اے الہ من پراگندہ کن جمعیت دشمنان من

فلاں وفرق جمعھم وزلزل اقدامھم و

و پراگندہ کن جمعیت دشمنان من و بجنبان قدمھا شان از جاکہ قائم نباشند

قَلِّبْ تَدَابِيْرَهُمْ وَبَدِّلْ اَحْوَالَهُمْ وَخَرِّبْ

و برگرداں تدبیر دشمنان من و احوال دشمنان من تبدیل کن و دہرآن کن

بُنْيَانَهُمْ وَقَرِّبْ اٰجَالَهُمْ وَاقْطَعْ اٰثَارَهُمْ

عبارات دشمنان من یا ہستی شاں و نزدیک کن اجلہا دشمنان من قطع کن نشانہائے آنہا

وَقَصِّرْ اَعْمَارَهُمْ وَاشْغَلْهُمْ بِاَبْدَانِهِمْ

و کوتاہ بکن عمرہائے آنہا و آنہا را مشغول بگرداں با بدنہائے آنہا

وَاَجْسَادِهِمْ وَبَيِّضْ اَعْيُنَهُمْ وَسَوِّدْ وُجُوْهَهُمْ

و با جساد آنہا و سفید کن یعنی کور کن چشمہائے آنہا و سیاہ کن چہرہائے آنہا

وَاَعْقِدْ لِسَانَهُمْ وَاَهْلِكْهُمْ كَاَهْلَاكٍ

و گرفتہ کن زبان آنہا و ہلاک کن آنہا را مثل ہلاک کردن

شَدَّادٍ وَّاَغْرَقَهُمْ كَاِغْرَاقِ فِرْعَوْنَ

شداد و غرق کن آنہارا مثل غرق کردن فرعون

وَخُذْهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ يَا قَهَّارُ

و بگیر آنہارا مثل گرفتن برتر و غالبے کہ صاحب اقتدار دشمنان ہے بگیر دلے بر دشمنان

يَا رَبِّ اَنِّيْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ

قہر کنندہ۔ اے رب من مغلوب ہستم پس من نصرت بدہ۔

قبل از خواندن دعا ہفتاد و سہ بار اول و آخر يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيْدِ يَا قَهَّارُ بخواند۔ بعد ازاں دُعائے مذکور صد بار بخواند و از خدائے خویش برائے حفاظت از مکر اعدا دعا بکند تکلم نکند

معنی اسماء سریانی بعربی

قصیدہ جلجلوتیہ

باآجِ اللہ ۛ اَھُوجِ احد ۛ جلجلوت بدیع ۛ ھلھلت باسط صمصام ثابت ۛ طمطام جبار ۛ طیطخت حکیم ۛ مھراش حلیم شماخ خالق ۛ اشمخ سلام ۛ سلمت سبت عزوجل جلالہٗ ۛ باذخ رؤف شرنطخ منزہ از نقائص ۛ بقدس رحیم ۛ برھوت شدید ۛ شلخ حی بیاہٍ ویا یوہٍ ۔ ایں دو اسم از اسماء اہل طریقہ اند کہ میدانند آنہا را صاحبان حال ۛ نموہ صمہ اصالیا شہید ۛ صلصلت کافی بکاف کن ایں کلمہ است کہ بر اوست مدار تمام عالم ۛ بنص حکیم قاطع اللہ ہذا جمع الحروف ایں کلمہ جامع است حروف مقطعہ

کہ دراول سورمرموزہ اند وانہا حروف نورانیہ وجملہ چہاردہ حروف
اند وعددآنہا (۳۹۳) وآں ہمی از اسماء اللہ کہ جامع ایں عدداست
المتکبر است باالف ولام ہر کہ مواظبت ایں اسم کند وبایں عدد کند ۳۹۲
ہر چیز بخواہد بیابد از خیر وخوبی وآنچہ راکہ می ترسد ازاو ایمن گردد۔
اسبلت سمیع ۔ حوسمت بصیر ۔ دوسم غنی ۔ برھوت باری
بازخ خلاق ۔ ارتخت تواب ۔ بیاکن حمید مجید ۔ برھوت تبدیر
تبعاد بمعنی ضیاء نور ۔ بیادیخ بیروخ ایں دواسم اعظیم
اند کہ در توراتہ مذکوراند از اسماء اللہ تعالیٰ ۔ برخو بعید ۔
یشمخ قریب ۔ تشمخت تعالیت درعلو ۔ تملیخ قیوم
سیمان حق ۔ بانوخ تعالیت ۔ باوخ کریم ۔ برامیخ لیثمیخ
علام غیوب ۔ علت وتشامخت لابید۔ لایفنی ۔

برهان شہنشاہ غنی * عیطلا غوث قوی قاہر تمام معنی کلمات *

شرح قصیدہ جلجلوتیہ

(۱) بدات۔ ہر کہ این مطلع را بخواند صاحب ہیبت و قبول گردد ولو یکبار و ہر کہ دہ بار بخواند قلب او بحکمت الٰہی منفجر گردد و این بیت را نوشتہ اگر بر زن حامل بیاویزند وضع حمل سہل گردد۔

(۲) وصلیت۔ ہر کہ این بیت را در ظرف چینی یا ظرف جدید (۷) مرتبہ با الم نشرح یکمرتبہ نوشتہ ناشتا بیاشامد منشرح گردد سینہ او و ہم و غم و کربت و تنگی دور شود و بستہ گردد بر او ابواب سر و بدی و باز گردد ابواب خیر باذن اللہ۔

(۳) سالتك ہر کہ تا اطبت بخواندن (۱۵) بار ہر روز ...

بیت نماید زیاد شوق او و منبسط گردد اسرار او و بدرخشد روے او
از نور و دراز شود عمر او و نیکو شود عمل او و ہر کہ ایں بیت را بنویسد
با ایں حروف و با خود بدارد عظیم القدر در مردم گردد و صاحب
عزت و جاہ و قبول و محبت شود و آں حروف ایں اند

ع ع ع ح ح ح د د د ۹ ۹ ۹ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰

(۴) بصمصام ہر کہ ایں بیت را بخواند در آب دیدہ بعقرب
گزیدہ بخوراند شفا یابد و ہر کہ بر روغن یا شیر بخواند و تدہین بر روغن کند
و شیر را بخورد از گزیدن سگ دیوانہ و برص و غیرہ امان یابد و ہر کہ
بنویسد ایں بیت را بشک و زعفران و گلاب با ایں نقش و بخور
میعہ سایلہ نماید در ساعت اول روز شنبہ و سورہ حمد را تبر با ایں
بنویسد و با خود نگاہ دارد از ہوام و حشرات زمین از مار و عقرب

باذن اللہ ایمن شود و نقش این است کہ نوشتہ میشود۔

۸۵۸	۸۶۱	۸۶۴	۸۵۱
۸۶۲	۸۵۲	۸۵۷	۸۶۳
۸۵۳	۸۶۶	۸۵۹	۸۵۶
۸۶۰	۸۵۵	۸۵۴	۸۶۵

(۵) تحیی ہر کہ ایں بیت را بنویسد در ظرفی و بخورد از آں آب تا (۷) روز ذہن خوبی و فہم عظیمی و عقل و ذکا باو رسد و ہرگز فراموش نکند آنچہ را بشنود و شرح صدر او گردد و اگر روزی بیت بار بخواند ظاہر گردد قلب او و کلامش مقبول شود نزد ہر کہ او را ببیند۔

(۶) ضیاء ایں بیت را ہر کس ہفت بار بنویسد و باو (۱۱) ح و (۷) ی و ایں آیہ را نوشتہ با خود دارد روئش چوں ماہ درخشاں و در نظر مردم چوں جواہر درخشندہ گردد و در انظار حکام و سلاطین

مقبول القول باشد و ہر کہ (۲۷) بار بخواند محبوب دار د خدا وند او را از چشم بد چشماں وظفر و نصرت بر اعدا یابد و آیہ این است

اَللّٰہُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ تا بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ

(۷) وصب ہر کہ ایں بیت را مواظبت روز و شب (۳۴) بار بخواند از غیب آگاہ شود و ہر کہ (۴۰) بار روز جمعہ اول روز و بنویسد یکبار ایں حروف را از خوف و وسوسہ امین گردد در بیداری و خواب و حروف این است۔

ا ۸ ا ۸ ا ۸ صلا ھد وشدح ح ح ھ طھ واللہ اعلم

(۸) احاطت ہر کہ ایں بیت را برائے اصلاح متخاصمین یا تسخیر قلبی برائے دیگرے بخواہد بیت را با اسم متخاصمین در ورقہ بنویسد و ایں دو اسم را با بیت بنویسد

وبگوید بعد از نوشتن بیت وحروف بگوید یا خدام ھذہ الاسماء
بحقہا علیکم وحرمتہا لدیکم اجلبوا وھیجوا قلب
فلان بن فلانہ بسوے فلان بن فلانہ یا نام میبرد مطلوب را ودر خود
نگاہ دارد قلب بجانب او آید بمودت ومحبت باذن اللہ تعالیٰ
(۸) فسبحانک ہرکس این بیت را روزے ہفتاد بار بخواند
حجاب از معاصی او شود وقلبش از نفاق پاک گردد واگر یکبار پریشانی
مجنون نویسد عقلش باز گردد وشفا یابد واگر ہفت بار آیات شفا
نوشتہ بر جذامی یا برصی بیاویزد بحکم خدا شفا یابد۔
(۹) افض لی ہرکس این بیت را با نقش ذیل نوشتہ بر بازوے
خود بندد در عین حرب ہیچ آلت حربی با وکارگر نشود واین است اسماء
ونقش ۲ ۲ و ۳ ۷ ۲ شہید سعاودی وعمر بلہ حمعسق

ا۱۱ ا۱۱ ح ف ی ظ

١١٢٤	١١٢٧	١١٣٠	١١١٧
١١٢٩	١١١٨	١١٢٣	١١٢٨
١١١٩	١١٣٣	١١٢٥	١١١٢
١١٢٦	١١٢١	١١٢٠	١١١٢

(۱۰) وکف ید الاعداء ہر کس این بیت را یازدہ بار خواندہ ہر حاجتے
کہ رود حاجتش برآوردہ گردد و ہر کہ بنویسد چہل بار این را و یکبار
اسمار را بخواند روز دوشنبہ اول ساعت و بہ لبان بخور کند بمرتبہ عالی
رسد و زبان بدگویان بند گردد و در انظار مردم با ہیبت شود و نزد
حاکم یا سلطان یا بزرگان چون برود مقبول القول با جاہ و عزت باشد
(۱۱) الاو احجبنی ہر کس مواظبت روزے ہفتاد بار این
بیت را بخواند مناصب عالیہ و صاحب دعوۃ مستجابہ گردد و از چشمان

ماگرین پوشیدہ ماند و ہر کس ہفت بار این نقش و حروف رایکبار بنویسد
و بخور رسند ردس دہد و باخود دارد پس ہرگز از گروہے از اعدا و وحوش
درندہ وامان باشد نقش این ست با حروف ا ۸ ط م ف ش
ذ س ط ع ق ہ ط ع س ہ م د ر س و د

۸۵۸	۸۶۱	۸۶۴	۸۵۱
۸۵۲	۸۵۳	۸۵۷	۸۵۴
۸۵۲	۸۵۴	۸۵۶	۸۵۴
۸۶۵	۸۵۵	۸۵۴	۸۶۵

(۱۲) بنو دجلاول ہر کس دہ بار بر مریض یا صاحب اذیتی بخواند
شفایابد واگر بنویسد بر کف دست مجنون یا بر سر او خدا دند عقلش را باز دہد
واگر صاحب نسیان زیاد یا وسوسہ بنویسد بر سہ لقمۂ نان جو و ہر روز یک لقمہ
از ناشتہ بخورد از ہمہ امراض شفا یابد اگر بنویسد ذظرف جدید نو تازہ مرتبہ
و باب گوارا شستہ صاحب رمد یعنی آشوب چشم آں آب را زیر سما

گذاشتہ صبح بنوشد شفا یابد۔

(۱۳) الا واقص ہر کس قرضدار باشد یا کار دیگر او را باشد پس روزے ہفت بار بعد از ہر نماز بخواند حاجاتش بر آوردہ شوند و اگر قیدی بخواند از قید رہائی یابد و ہر کہ ایں را بر پوست آہو باآیتہ قال موسیٰ ما جئتم بہ السحر ان اللہ سیبطلہ ان اللہ لا یصلح عمل المفسدین پس اگر مسحور یا بستہ از نکاح باشد یا عملی ظاہراً یا باطناً کردہ باشند بحکم خدا باز گردد۔

(۱۴) و احرسنی ایں بیت را در روز و شبے (۴۰) بار در نصف شب بخواند با صحت و عافیت ہمیشہ زندگی کند و ہر کہ چہل بار با ایں آیات روز پنجشنبہ بنویسد اول روز بخور بہ مصطفیٰ دہد پس حالش از یاد و بلاہا و قرینہ و توابع و ام صبیان محفوظ ماند و آیات اینہا اند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَلَا يَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ وَحَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ وَحِفْظًا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ وَاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ مُّحِيْطٌ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ فِيْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ

(۱۵) وَخَلِّصْنِيْ ہر کہ ایں بیت را ہفت بار بخواند خداوند اصلاح امور او کند و نور بصر و شرح صدر و قلب نماید و اگر بمشک و زعفران و گلاب ہفت بار نوشتہ و بخور لبان و صندل دادہ و ایں آیت را با آں یکجا بنوسید و با خود دارد مامون از ہر ہول و سوختن و غرق شدن و بیباکی اگر کہ روئے زمین را آتش گیرد لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْۢ

بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُوْنَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ

(۱۶) وَصَبَّ علی ایں بیت راہر کس ۲۸ بار بخواند خدا روزی او را زیاد کند از جائی کہ نداند و اگر تاجر باشد خدا سہل کند بر او بیع و شرا و عطار او بارک اللہ تعالیٰ فی رزقہ اگر تواند بخواند پس بکار بنویسد و بخور عود کند بایں وفق میرسد بہر چہ کہ خواستہ باشد در بر و بحر و سفر و حضر خواب و بیداری نقش این است۔

۱۳۵۴	۱۳۵۹	۱۳۵۲
۱۳۵۳	۱۳۵۵	۱۳۵۷
۱۳۵۸	۱۳۵۱	۱۳۵۱

(۱۷) واصمروا بکم ایں بیت راہر کس سہ مرتبہ ہر روز بخواند خداوند زبان بدگویاں را بند کند و ہر کس بنویسد (۵) مرتبہ و بنویسد با او ایں حروف و آیۃ را و در زیر بغل نگاہ دارد

خداوند حفظ کند اورا از کید اعدا و مکر ماکرین و کور کند چشم بدخواہان
اورا اگر در حرب یا حاکمے یا سلطانے یا جابرے رود مقبول
القول با فتح و فیروزے و نصرت باشد حروف و آیۃ این است۔
بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ هٰذَا یَوْمُ لَا یَنْطِقُوْنَ
وَلَا یُؤْذَنُ لَهُمْ فَیَعْتَذِرُوْنَ س ھ ۲ ال ۶ ص
ا ب ھ م و ح ۲ ذ ا ل لہ م ا ن ع
(۱۸) ففی حو سم این بیت را ہر کس در کف مریضے کہ اطبا
و حکما عاجز از علاج آمدہ باشند برائے او بنویسند و تعلیق نمایند تا آنکہ روز
بالکل صحیح و سالم شود و شفا یابد انشاء اللہ و ایضاً این را مثل سابق
نوشتہ بر سر زن قریب الوضع بگذارند ولادتش سہل گردد بدون
زحمت و اذیتے و اگر غلام کسے گریختہ باشد یا چیزے بدزدی رفتہ

باشد یا کسے غائب شدہ باشد کہ خبرے ازاو نباشد کہ کجا است ہمیت
را دو بار نویسد و درمیں دو بیت اسم غائب یا متاع یا دزد نویسد بعد
ازاں لفظ محیط سہ مرتبہ دور قہ را تاک نمودہ درجاے آں بگذارد
بدرستیکہ سہ روز بیشتر طول نمی کشد کہ بجاے خود بیابند۔

(۱۹) وَاَعْطِفْ قُلُوْبَ الْعٰلَمِیْنَ ہر کہ ایں بیت را یازدہ یا
دوازدہ بار و با ایں ایں حروف و خاتم را نویسد و بخور بہ کُبان دہد و نوشتن
روز جمعہ ساعت زہرہ باشد و درجاے بیع وشرا یعنی دکان بیاویزند
خریدار بسیار پیدا شوند این است حروف و خاتم ف ش ث
ظ خ ذ وَبَارِكْ لَنَا اَللّٰهُمَّ فِیْ كَسْبِنَا

(۲۰) وَحَلِّ عُقُوْدَ الْعُسْرِ ہر کہ ایں بیت را ہفت بار
بخواند خداوند تیسیر در عسر ش دہد و کشایش عقدہا ئش کند و برکت

۵۵۵	۵۲۷	۵۲۳
۵۵۴	۵۵۶	۵۵۸
۵۵۹	۵۵۲	۵۵۷

کبش دہد وحفظ کند اورا واولادش را
وانچہ کہ دردست اوست و ہر کہ چہل بار
بزعفران ومشک وگلاب بنویسد وبخور لبان کند ووقت نوشتن ثلث آخر
از شب جمعہ باشد وباخود دارد میرسد بانچہ کہ نوشتہ شد از فوائد و
خداوند رزق واسعی دہد از جہات ستہ وغنی دارد۔
(۲۱) بیاہٍ وَیَابُوہٍ ہر کہ ایں بیت را در ظرف پاکے نوشتہ باب
آن را شستہ درجاے چار پایاں بپاشد زیاد شوند واز دزد وغیرہ
درامان باشند و ہر کہ بنویسد وآب اورا بپاشد در زرع زیاد شود و
نمو کند واز ہمہ آفات وبیات زرع محفوظ ماند وہمچنیں ایں را بروقہ
نوشتہ درمتاع ومال گذارند از کرم ودزد ودیگر آفات درامان ماند۔
(۲۲) نُرُدُّبُکَ ہر کہ ایں بیت را ستہ بار بر روے دشمن بخواند

خدا دشمن را مہر دم نماید ہر کہ این بیت را ۳۰ مرتبہ واین حروف را بحالت
درحالیتکہ خطیب روز جمعہ بر منبر باشد و بخور لبان نمودہ بر ذراع یعنی پنج
خود از دست راست یا در سر بگذارد ہیچکس با جربہ نزدیکی باو نکند و آلات
حرب بستہ شوند و خداوند از بدی رسانندہ حال این را محفوظ دارد
حروف این است ۱۴۱ ۶ ۷ ۲ ۶ ۴ ۷ ۲ ۰ ۱ ۷ ۳ ۴ ۷ ۶ ۷ وباللہ
التکلان۔

(۲۳) فَاَنْتَ دَجَآئِیْ ہر کس این بیت را ہر روز دہ بار بخواند
خداوند زبانِ بدگویاں را برا و ببندد و خداوند حفظ کند او را و ہر کہ
بنویسد ۳۰ مرتبہ در روز شنبہ اول روز و با او این آیۃ را بنویسد و
با خود دارد در حرز و امان و حصن منیع خدا خواہد بود و اگر جن و انس
برا جمع شوند برا و قادر نشوند باذن اللہ تعالےٰ۔

(۲۴) فَیَا خَیْرَ مَسْئُوْلٍ ہرکس این بیت را روز وشب ورد نماید خداوند دعایش را با جابت مقرون کند واگر عزیمت کند بر بیماری شفا یابد وہرکہ بنویسد ۱۰ بار با آیۃ ونگاہ دارد با خود بجاجتے نیز دیگر انکہ قضا شود حاجات آیہ این ست رَبِّ اشْرَحْ لِیْ صَدْرِیْ وَیَسِّرْ لِیْ اَمْرِیْ وَاحْلُلْ عُقْدَۃً مِّنْ لِّسَانِیْ یَفْقَهُوْا قَوْلِیْ۔

(۲۵) بِتَعْدَادِ اَبْرَامٍ ہرکہ این بیت را سہ مرتبہ یا یکبار این حروف وتعلیق بر شقیقہ یا درد سر نماید خداوند شفا کرامت فرماید حروف این ست ح ط م ھ ی س ا ل م ا ل م ص ل ھ ی ع ص۔

(۲۶) سراج یقاد النور ہرکہ این بیت را بست ویکبار این خاتم بنویسد وبا خود دارد خداوند نصیب او کند عظیم علوم وزکی وحکمۃ وبلاغت وصاحب ہیبت وقبول گردد وہرکہ او را بیند محبوب او شود شرح

صدراو شود حاتم این است۔

۹۹۹	۸۹۱	۸۹۲	۸۷۱
۹۹۰	۸۹۵	۸۸۷	۸۹۲
۹۴۰	۹۹۵	۹۸۹	۹۸۶
۹۳۰	۸۸۵	۸۸۲	۸۹۶

(۲۷) بیا ازنح بیروقح مرکران بیت را سه مرتبه نوشته برزن حامله بیاویزد آں زن بلا مشقت وضع حمل کند چراکہ ایں جمل عقدہ را حل مینماید اگر در ظرفے نوشته شسته بعقرب گزیده دہند شفا یابد واگر حسب رضا رہاف یا زیت در ظرف چینی سه مرتبه نوشته با گلاب خدا شفا دہد و تا سه روز اگر بخورانند بہتر خواہد بود۔

(۲۸) یتملئ سیا نا گا ایں بیت را نوشتن مانع از دمیدن باد ریح بچه واعراض وامراض متولده ازآں شود واگر کسے در ظرفے سه مرتبه نوشته اورا یا روغن کنجد محو نموده بربدن مالد شفا یابد از انچه

از جانے کہ گمان نداشتہ باشد و دیگر محتاج بمخلوق نکند

(۳۳) بحکم عین ہر کہ ایں بیت را ۳۰ بار بر روے دشمن خواند

زبان دشمن بند شود بنوعیکہ نتواند تکلم نمود و اگر بر روے حاکم ظالم یا

طاغی یا جبار بخواند خدا کفایت کند شر آنہا را از او حاجتش را برآورد

بدون تسختے و ہر کہ ہفت بار ہر روزے بخواند حفظ کند خدا او را و نفس او را

دین او و اہل و عیال او را (امام غزالیؒ گوید) کہ ہر کہ چہل بار بنویسد

ایں بیت را و بنویسد بالا وایں خاتم و حروف را و بخور کند او را و باخود

دارد و در حرب و جنگ رود و تیر و نیزه و شمشیر و ہیچ گونہ حربہ باو کارگر

نشود حروف و خاتم ایں ست لا د و ب ل ۂ و ب حفیظ حفیظ

اسم	وار	سار	۱۳ال	۱۵ل
۱۷	۲۷	۱۵	۱۸	۲۶
۲۵	۱۳	۱۹	۹۰	۲۸
۱۳	۷۲	۱۳	۱۹	۲۹
۶۶	۱۴	۱۷	۹	۹

(۳۴) بسہ حروف اودعت ہر کہ مناصب عالیہ و درجات رفیعہ
بخواہد از خلایق و بخواہد کہ کسے خلافِ امر او نکند و مسموع القول و
نافذ الکلام باشد بنویسد ایں بیت راہفت بار با حروف و بخور کشنیز
خشک کند و بلبان پس میرسد بآنچہ کہ ما ذکر کردیم و ہر کہ بعد نمازِ عشا
و بعد نمازِ صبح چہار دہ مرتبہ بخواند میرسد بانچہ گفتیم و محفوظ ماند از جمیع
بلیات و اذیات کہ اگر تمام روے زمین آتش گردد ضرر باو نرساند
باذن اللہ تعالےٰ ا ل ل ہ ع ز ی ز م ت ع ا ل و ر ف ع ن
ا ہ م ر ا ن ع ل ی ا ...م

(۳۵) ثلاث عصی ایں بیت را ہر کہ بر پوستِ آہو با ایں
حروف س ی ن دو بار ۳ بار عصیّ و الخاتم و بخور
بجلیت یعنی انغوزہ دہد و بیاویزد در جائے تجارت انقدر مشتری

زیاد شوند کہ بحساب واین است خاتم (۱۱۱۵) وعضاہا۔

۱۱۰۳	۱۱۰۴	۱۳۰۲
۱۱۰۳	۱۱۰۵	۱۱۰۷
۱۱۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۶

(۳۶) و میم طمیس دہر کہ بنویسد ایں بیت را با میم طمیس
وسلم مثل ایں م ملک در ورقہ کاغذی بنویسد اسم کسے را کہ محبت
اورا بخواہد واسم مادر اورا و بعد ازآں بنویسد بحق الاسم والقسم
التامان تجلب قلب کذا بدرستیکہ جلب شود محبت او باذن اللہ

(۳۷) واربعۃ مثل الانامل ایں بیت راہر کہ یکبار بنویسد
و بنویسد ایں احرف وچار انامل ۱۱۱۱ با باسط یا ودود بیاویزد
بر دخترے کہ بخشش بستہ باشد یا بر متاع کاسد باذن اللہ خواستگاری
و مشتری او زیاد شود۔

(۳۸) وہاء شفیق ہر کس بنویسد ایں بیت را و بنویسد باؤ ها و واو راچنیں و نگاہ دارد کسیکہ درد قولنج یا معض اخشایار یحی طبیعی داشتہ باشد درست شود بحکم خدا۔

(۳۹) واخرها مثل الاوایل ہر کہ ایں بیت را یکبار با خاتم بنویسد و در سر خود بگزارد ہر قسم درد سر کہ باشد درست شود و شفا یابد باذن اللہ تمام شد فوائد قصیدہ جلجلوتیہ بحمد اللہ و عونہ و حسن توفیقہ وصنعہ۔

خواصِ اسمِ اعظم

و حالا شروع می کنیم در خواص اسم اعظم و خود اسم و قسم جامع از جبرئیل علیہ السلام است کہ گفت آں دعائے جلجلوتیہ است و قسم الجامع در او است اسم اعظم در قصیدہ از قولہ ثلاث عصیّ صففت بعد خاتم تا قولہ فهذا هو اسم اللہ یا جاهل

اعتقد واز انجاست انچه روایت شده است از امام بونی محی امام
نور الدین اصفهانی و امام احمد غزالی وغیرہم از علماء که گفته اند اسم اعظم
وقسم الجامع همین است واز امام غزالی است آنکه این اسم اعظم
نازل شد از آسمان بر حریرے سبز باین صفت *) (* ااام II
اااا ھی و.) (فجمش ثطخز که این هفت حروف است تمام
حرف فا است وثلاث عصی حرف جیم ومیم طمیس وشین است
وسلم حرف تاء وار بع انامل حرف طاء وهاء شفیق وخاء ودواو
مقوس وزای است وهمچنین این حروف را هفت حرف از اسماء الله
است پس فاء از فرد است والجیم جبار والشین شکور
والثاء ثابت والظاء ظهیر والخاء خبیر والزاء زکی
واین ست تمام نوشتن سواقط الفاتحه واز برائے او ست طبایعی

وطبایع این همه در وفق شریف جمیع اندمینویسی دعاء و وفق را و
وقت گذاشتن نزد خود میگوئی۔

اللّٰهمّ انی اسئلك بالخاتم المشقوق وبالثلاث عصیٰ
من بعداه والمیم الطمیس الابتر وبالسّلم وبالهاء
الشقیق والوا والمعظم وبالاربعة الانامل التی
کالکف بلا معصم ان تصلی علیٰ سیدنا محمد الابطحی
النبی الزمزمی ان تقضی حاجتی وان تنفعنی بهذه
الدّعوة وتسلکنی طریقها۔ وهذا اخر ما اردنا شرحه
من دعوة الجلجلوتیة والله الموفق الصواب والیه
المرجع والمآب وَصَلَّى اللّٰهُ عَلیٰ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَصَحْبِهٖ وَسَلَّمَ۔

الذی لا یطاق انتقامہ یا قاھر ہفت بار بخواند

اسناد دعائے تاج نامہ

حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

چنیں آوردہ اند کہ وقتے حضرت رسول علیہ الصلوٰۃ والسلام
در شب معراج رفتہ بود از حضرت عزت جل جلالہ کہ عطا شد ایں تاجنامہ
کہ یا محمد ہر کہ ایں تاجنامہ را بخواند یا باخود نگاہ دارد خدائے تعالے
می فرماید کہ ہر روز ہزار خزانہ نیکی در دیوان او بنویسند و ہزار بدی را
دور کنند و از ہر بلا ایمن گردانند و اگر نگاہداشتن نمی تواند باید کہ ہر روز
بخواند و اگر ہر روز خواندن نتواند در ہفتہ بخواند و اگر در ہفتہ خواندن
نتواند در ماہے یک مرتبہ بخواند و اگر در ماہے نتواند در سالے یک مرتبہ

بخواند واگر در سالے نتواند در تمام عمر خود یک بار بخواند ثواب ہشتاد ہزار
فرشتہ یابد و ثواب یک لک و بست و چہار ہزار پیغمبر علیہم السلام بیابد
و ثواب خوف و رجا بیابد و ثواب ہزار بردہ آزاد کردن بیابد و ثواب
ہزار برہنہ را جامہ پوشیدن بیابد و ثواب چہار فرشتہ مقرب بیابد
واگر بمیرد جملہ فرشتگاں بر جنازۂ او نماز گزارند ہر کہ بر گرد کلاہ خود ایں
دعا را بنویسد و بر سر خود نہد و در جنگ رود خدائے دشمناں او را مقہور
گرداند و مظفر و منصور باز گردد و سلامت بیابد و ہیچ زخم تیر و نیزہ
و تیغ و ناوک و خنجر بروے کار نکند از برکت ایں تاج نامہ حضرت پیغمبر
علیہ السلام دگفتہ اند در ہر خانہ کہ ایں تاج نامہ باشد خانہ او از آفت
دیو و پری و نظر و سحر و جادو و چشم زخم نگاہ دارد خدائے تعالیٰ و
ہیچ بلائے بر او اثر نہ کند و ہیچ دشمنے بروے کار نہ کند و زبان

بدگویاں بستہ گردد واز مار وکژدم واز شیر و پلنگ ایمن گردد و
ہیچ زہر برو ے کار نکند ودر آب غرق نشود و در آتش نسوزد واز برکت
ایں دُعا تاج نامہ بزرگوار پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم گفت کہ ہر کہ ایں
تاج نامہ را با عتقاد درست بخواند صحت یابد وراحت گردد و ہر کہ ایں
تاج نامہ رسُول علیہ الصلوٰۃ والسلام داشتہ باشد از باد ناسُور و باسُور
وازدرد چشم و درد سر و درد شکم واز درد بواسیر واز جملہ درد ہا و بلاہا
ایمن باشد و شفا یابد و در دُنیا و آخرت در پناہ حق تعالیٰ بُودہ باشد
ودر مجلس بزرگاں و سُلطاں و امیر و ملوک عزیز و محترم و مقبُول گردد
و ہمہ کس خدمت وے کند و فرمانبردار او باشند و ہر کہ ایں تاج نامہ نزد خود
نگاہ داشتہ باشد ہر جا کہ رود با فتح ونصرت باز آید و اگر کسے را بول بستہ
باشد چنانکہ بول کردن نتواند باید کہ ایں تاج نامہ بنویسد و آب بشوید

وبخوردو پارۂ برخود بمالد فی الحال بول او کشادہ شود بفرمان حق تعالےٰ
وہر کرا درد دل باشد یا درد سر یا درد پائے یا درد پشت یا درد کمر یا درد
شکم یا درد جگر یا درد سینہ یا درد ہمہ اعضا داشتہ باشد باید کہ ایں تاج نامہ
را بنویسد و بر آں درد بندد بفضل وکرم باری تعالےٰ او از برکت ایں دعائے
بزرگوار تاج نامہ از جملہ درد صحت کلی یابد ہر کہ در خاطر شک آرد کافر گردد
نَعُوْذُ بِاللهِ مِنْهَا۔

اسناد دُعائے سکندری

یعنی اگر کسے ایں دُعا را بخواند و اگر خواندن نداند پیش خود نگاہدارد
خدائے تعالیٰ آں بندہ را عذاب نہ کند اگر آں بندہ لائق عذاب باشد
اگر کسے ایں دعا را بنویسد و در کفن مردہ نگاہدارد خدائے تعالیٰ آں
بندہ را عذاب گور نہ کند و سوال منکر و نکیر بروے آسان شود و دارند

ایں دعا را می باید کہ ہر روز بخواند و اگر ہر روز خواندن نتواند در ہفتہ
یکبار بخواند و اگر در ہفتہ خواندن نتواند در ماہے یکبار بخواند و اگر در ماہے
یکبار خواندن نتواند در سالے خواندن نتواند باید کہ در تمام عمر خود
یکبار بخواند خدا تعالیٰ آں بندہ را ہفتاد ہزار پیغمبراں را ثواب روزی کند
و ثواب نوح نجی اللہ و ثواب ابراھیم خلیل اللہ
و ثواب ادریس رفیع اللہ و ثواب ایوب صابر اللہ
و ثواب یعقوب اسرائیل اللہ و ثواب یوسف صدیق اللہ
و ثواب داؤد خلیفۃ اللہ و ثواب سلیمٰن نبی اللہ
و ثواب زکریا نبی اللہ و ثواب عیسیٰ روح اللہ
و ثواب محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ والہ وسلم
روزی شود و ثواب ہفتاد ہزار مسجد کہ راست کردہ باشد و ثواب

حوض کوثر و ثواب عرش و کرسی و ثواب لوح و قلم و ثواب ہفت
آسمان و ثواب ہفت زمین و ثواب مہر نبوت روزی گرداند
بحرمت آں دعا و دارندۂ ایں دعا در بہشت دو همسایۂ حضرت
ابراہیم خلیل اللہ شود اگر کسے ایں دعا را بخواند خدائے تعالےٰ
ہفتاد ہزار حلہ بہشت روزی گرداند و دارندۂ ایں دعا را خدائے تعالےٰ
درمیان بہشت ہفتاد ہزار سرائے و ہفتاد ہزار حوری روزی
گرداند و آں جملہ حوران با ذکر و تسبیح باشند ثواب آں دارندۂ
ایں دعا بدہد خدائے تعالےٰ و گور آں بندہ روشن شود و مہتر
جبرئیل علیہ السلام برائے زیارت آں بندہ و چوں آں بندہ را
برخیزد روئے او روشن شود گویا کہ ماہ شب چہاردہم است
ہمہ خلق گویند کہ کدام پیغمبر است و یا کدام اولیاست کہ ایں چنیں

مرتبہ یافتہ است فرمان از حضرت شود کہ ایں پیغمبر نیست و اولیا
ہم نیست یکے بندہ از بندگان نیست و امت محمدؐ کہ در دُنیا
ایں دُعا را شب و روز مواظبت می کرد بداں سبب ایں بندہ را
ایں چنیں مرتبہ کردہ ام ہر کہ ایں دُعا را لیلاً و نہاراً ملازمت کند ایں
مرتبہ بیابد اگر ایں دُعا را پیش خود نگاہدارد ہر جا کہ رود سُرخرو شود
دارندۂ ایں دُعا را تیغ و تیر و سنگ و گولہ و گرز و یا ہر چیزے کہ
باشد کار نہ کند و زیاں نرسد بحرمت ایں دعا کسی زیاں رسانیدن
ہم نتواند و اگر در خواب بترسد و یا از دیو و پری و دیگر بلاہا باید کہ ایں
دُعا پیش خود نگاہدارد بحرمت ایں دُعا در میان خواب نترسد و از
نظر دیو و پری و جملہ بلاہا نگاہدارد او را خدائے تعالےٰ کہ برود در میان
بحر و بحر با صحیح و سلامت بیاید اگر کسی را بندیخانہ دادہ باشد و ایں دُعا را

بخواند خدائے تعالیٰ اور ا از بندی خانہ خلاص کند اگر کسے پیش پادشاہ و وزیر رود او را حرمت دہند اگر چیزے گناہ عظیم کردہ باشد و ایں دعا را بنویسد و در گلوئے گوسفند بہ بندد و تیغ بروے زند بحرمت ایں دعا تیغ او را کار نہ کند۔

وَاللّٰہُ تَعَالٰی اَعْلَمُ بِالصَّوَابُ

ترکیب زکوۃ دعائے حیدری

پنجشنبہ اول ماہِ آغاز عمل نماید جامۂ پاک بے دوختہ بپوشد و خوشبوئی بر خود بمالد و پیش خود بنہد و بعدہ سخن بگوید دوگانہ نفل نیاز حضرت مرتضیٰ علی کرم اللہ وجہہ بخواند و بعدہ فاتحہ بروحِ طیبہ حضرت شاہ شیخ احمد عبدالحق رضی اللہ تعالیٰ عنہ بخواند و مدد

از ارواح آنحضرت طلبد و بعدہ بست و پنج بار دعائے حیدری بخواند
اوّل و آخر درود یکبار بخواند و بعدہ ہر روز سہ مرتبہ با پرہیز تا یکسال
مدام خواند باشد بعد نماز صبح ضرور بخواند و ہرگز ناغہ نہ کند بہر مشکلے و
ہر حاجتے کہ باشد بخواند بے شبہ آسان گردد انشاء اللہ تعالیٰ و بر الیہ
فاتحہ شیخ دادہ نمازیاں را بخواند و زن توشہ حضرت موصوف این است

میدہ گندم	روغن زرد	شکر سفید	نمک خوردنی
۱ اثار	۳ پاؤ	اثار	ماشہ

و از شرائط عمل این ست کہ ماء الجاری باشد و رنہ کوزہ گلی پر از آب
باشد پیش نظر در حالت زکوٰۃ بنہد۔

تمت بالخیر

